

ព្រះពុទ្ធសាសនា

អធិប្បាយខ្លីៗ

រៀបរៀងដោយ
ខ្ញុំព្រះករុណា
ខ្ញុំបាទ ប៊ុន សាវណ្ណ

ព្រះពុទ្ធភាសិត

អធិប្បាយខ្លីៗ

ស៊ុ.

រៀបរៀងដោយ

ខ្ញុំព្រះករុណា

ខ្ញុំបាទ ម៉ិត សាវឡ

សម្រាប់ជាធម្មទាន

ព្រះពុទ្ធកាសិក អធិប្បាយខ្លីៗ

**១- បនោបុព្វន្តមា ធម្មា ធម៌ទាំងឡាយមាន
ចិត្តជាប្រធាន។**

បនោ ក្នុងព្រះគាថាប្រារព្ធប្រវត្តិរបស់ **ព្រះចក្ខុ-
ធាលត្ថេរ** បានដល់ **ទោសមូលចិត្ត** ដែលប្រព្រឹត្តទៅ
ជាមួយនឹងទោមនស្សវេទនា។

បុព្វន្តមា ដោយសេចក្តីថា ជាប្រធាន ជាមេនាំ
មុខ។

ធម្មា ធម៌ទាំងឡាយ គឺចេតសិកដែលប្រកប
ជាមួយនឹងទោសមូលចិត្តនោះឯង។

ចិត្តជាប្រធានក្នុងបាទនៃព្រះគាថានេះ ប្រៀបដូច
ជាមេចោរ។

ព្រះគាថាប្រារព្ធព្រះចក្ខុបាលត្ថេរឆាប់ធ្វើបាបពី

មុនមក :

**បណេបុព្វន្តមា ធម្មា បណេសេដ្ឋា បណេមយា
បណសា ចេ បទុដ្ឋេន ភាសតិ វា ករោតិ វា
តតោ នំ ទុក្ខបន្ទេតិ ចក្កំវ វហតោ បទំ ។**

ធម៌ទាំងឡាយ មានចិត្តជាប្រធាន មានចិត្តប្រសើរ
បំផុត (មានចិត្តជាធំ) សម្រេចអំពីចិត្ត បើបុគ្គលមានចិត្ត
ត្រូវទោសប្រទូស្តហើយ ^(១) ពោលក្តី ធ្វើក្តី (រមែងជាទុច្ចរិត)
ព្រោះទុច្ចរិតទាំងនោះ ទុក្ខរមែងជាប់តាមបុគ្គលនោះទៅ
ដូចកង់រទេះវិលតាមដានជើងគោដែលកំពុងអូសទៅ ។

១. ធម៌ជាទោស ឬជាឧបក្កិលេសនៃចិត្តមានអភិជ្ឈា ជាដើម
ដែលចូលមកធ្វើចិត្តឱ្យរីករ ។

២- បន្ទោបុព្វត្ថមា ធម្មា ធម៌ទាំងឡាយមាន

ចិត្តជាប្រធាន។

បន្ទោ ក្នុងព្រះគាថាប្រារព្ធ **មជ្ជកុណ្ឌលី** បានដល់
មហាកុសលចិត្តញ្ញាណសម្បយុត្ត ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹង
សោមនស្សវេទនា។

ចិត្តនេះ ប្រៀបដូចជាមេដឹកនាំពុទ្ធបរិស័ទទាំង-
ឡាយ ឱ្យថ្វាយទានដល់សង្ឃ ស្តាប់ព្រះធម៌ទេសនា ឬជា
ប្រទីបជាដើម ទើបឈ្មោះថាប្រធាន។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហា-
វិហារព្រះជេតពន ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធមជ្ជកុណ្ឌលី ។
មជ្ជកុណ្ឌលី ជាកូនប្រុសម្នាក់របស់អទិន្នបុព្វកព្រាហ្មណ៍
ពេលឈឺជិតស្លាប់ បានញ៉ាំងសេចក្តីជ្រះថ្លាឱ្យកើតឡើង
នៅក្នុងព្រះពុទ្ធកុណ ហើយបានធ្វើកាលកិរិយាទៅកាន់
តារវត្តិង្សទេវលោក ។

មជ្ជកុណ្ឌលីទេវបុត្រ បានចុះមកកាន់ស្ថានមនុស្ស
ដើម្បីជួយបិតារបស់ខ្លួន ដែលបិតារបស់ខ្លួនជាមនុស្ស

កំណាញ់មិច្ឆាទិដ្ឋិ ទីបំផុតបានស្តាប់ព្រះធម៌ទេសនា និង
ព្រះគាថា មនោបុព្វន្តមា ធម្មា ជាដើមហើយ ក៏បាន
សម្រេចសោតាបត្តិផល ទាំងខ្លួនឯង ទាំងបិតា ព្រមទាំង
ពពួកជនដ៏ច្រើន ។

ព្រះគាថាប្រារព្ធមជ្ឈកុណ្ណលីជ្រះថ្លាក្នុងពុទ្ធកុណ :
មនោបុព្វន្តមា ធម្មា មនោសេដ្ឋា មនោមយា
មនសា ចេ មសន្នេន ភាសតិ វា ករោតិ វា
តតោ នំ សុខមន្វេតិ ឆាយាវ អនុធាយិនី ។

ធម៌ទាំងឡាយមានចិត្តជាប្រធាន មានចិត្តប្រសើរ
បំផុត សម្រេចអំពីចិត្ត បើបុគ្គលមានចិត្តជ្រះថ្លាហើយ
ពោលក្តី ធ្វើក្តី (រមែងជាសុចរិត) ព្រោះសុចរិតទាំងនោះ
សុខរមែងជាប់តាមបុគ្គលនោះទៅ ដូចស្រមោលអន្ទោល
តាមប្រាណ ។

៣- កតបុព្វោ ឧតយត្ថ មោទតិ បុគ្គលអ្នក

ធ្វើបុណ្យទុកហើយ រមែងរីករាយក្នុងលោកទាំងពីរ។

បទថា កតបុព្វោ ជាដើម ដោយសេចក្តីថា បុគ្គលអ្នកធ្វើកុសលមានប្រការផ្សេងៗ រមែងរីករាយ ដោយការរីករាយ ព្រោះអំពើក្នុងលោកនេះថា អំពើ អាក្រក់ យើងមិនបានធ្វើឡើយ ចំណែកអំពើល្អ យើង បានធ្វើហើយ។ រមែងរីករាយក្នុងលោកខាងមុខ ព្រោះ ដែលឈ្មោះថាបុណ្យ ដោយអត្ថថា មានវិបាកជាសុខ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហា- វិហារព្រះជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធធម្មិកឧបាសក ។ ធម្មិក- ឧបាសក ជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ ទាំងបុត្រទាំងភរិយា ជាអ្នក មានសីល មានកល្យាណធម៌ ត្រេកអរក្នុងការចែកទាន រស់នៅក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ នៅពេលមានជំងឺ គាត់មាន បំណងស្តាប់ធម៌ ទើបឱ្យកូនទៅកាន់សម្លាក់ព្រះដ៏មាន- ព្រះភាគ និមន្តភិក្ខុសង្ឃសូត្រសតិប្បដ្ឋានសូត្រ ។ នៅ ពេលកំពុងស្តាប់ធម៌នោះ ទេវតានាំរាជរថពីទេវលោក

ទាំង ៦ ឋានមកអញ្ជើញគាត់ទៅទេវលោក ។ ធម្មិក-
ឧបាសក ចុតិហើយបដិសន្ធិក្នុងរាជរថស្ថានតុសិត មាន
ទេពអប្សរមួយពាន់ហែហមទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ។ ព្រះ-
បរមសាស្តា ទ្រង់ត្រាស់ព្រះគាថា :

ឥធិ មោទតិ មេច្ច មោទតិ កតបុញ្ញោ ឧតយត្ត មោទតិ
សោ មោទតិ សោ បមោទតិ ទិស្វា កម្មវិសុទ្ធិមត្តនោ ។

បុគ្គលអ្នកធ្វើបុណ្យទុក រមែងរីករាយក្នុងលោក
ទាំងពីរ គឺ រីករាយក្នុងលោកនេះ ១ រីករាយក្នុងលោក
ខាងមុខ ១ បុគ្គលនោះ រមែងរីករាយស្រស់ស្រាយ
ព្រោះឃើញអំពើបរិសុទ្ធរបស់ខ្លួន ។

៤~ អប្បមាណោ អមតំ បទំ សេចក្តីមិន

ប្រមាទ ជាផ្លូវនៃសេចក្តីមិនស្លាប់។

សេចក្តីមិនប្រមាទ ជាឈ្មោះរបស់សតិដែលតាំង
មាំជានិច្ច ដោយអត្ត គឺការមិននៅប្រាសចាកសតិ ។
សេចក្តីមិនប្រមាទ ជាបូសគល់នៃកុសលធម៌ទាំងអស់ ជា
ទីប្រជុំចុះនៃកុសលធម៌ទាំងពួង ប្រៀបដូចជាស្នាមជើង
ដើរ ជាស្នាមជើងដ៏ធំ ជាទីប្រជុំចុះនៃស្នាមជើងសត្វ
ទាំងពួង។ សេចក្តីមិនប្រមាទ ក៏ជាទីប្រជុំចុះនៃព្រះពុទ្ធ-
វចនៈ ក្នុង ៤៥ ព្រះវស្សាផងដែរ។

អមតំ បទំ សេចក្តីមិនប្រមាទ ជាផ្លូវទៅដល់
ព្រះនិព្វាន ជាទីបំផុតទុក្ខ ។

ព្រះគាថាប្រារព្ធព្រះនាងសាមាវតី :

អប្បមាណោ អមតំ បទំ	បមាណោ បច្ចុនោ បទំ
អប្បមត្តា ន មីយន្តិ	យេ បមត្តា យថា មតា
ឯតំ វិសេសតោ ញត្វា	អប្បមាណម្ហិ បណ្ឌិតា
អប្បមាណេ បមោទន្តិ	អរិយានំ គោចរេ រតា

តេ ឈាយនោ សាតតិកា និច្ចំ ទទ្ធិបរក្កមា
ដុសន្តិ ធីរា និព្វានំ យោគក្ខេមំ អនុត្តរំ ។

សេចក្តីមិនប្រមាទជាផ្លូវនៃសេចក្តីមិនស្លាប់
សេចក្តីប្រមាទជាផ្លូវនៃសេចក្តីស្លាប់ ជនទាំងឡាយ ដែល
មិនប្រមាទហើយ ឈ្មោះថាមិនស្លាប់ ជនទាំងឡាយដែល
ប្រមាទហើយ ទុកដូចជាមនុស្សស្លាប់ទៅហើយ ។ ពួក
បណ្ឌិតបានជ្រាបនូវដំណើរនេះ ដោយប្លែកគ្នា (ទើប
បិតនៅ) ក្នុងសេចក្តីមិនប្រមាទ រីករាយក្នុងសេចក្តីមិន
ប្រមាទ បណ្ឌិតទាំងនោះ ជាអ្នកត្រេកអរក្នុងធម៌ជាទី
គោចរនៃព្រះអរិយបុគ្គលទាំងឡាយ ។ បណ្ឌិតអ្នកមិន
ប្រមាទទាំងនោះ មានការពិនិត្យជាប្រក្រតី មានព្យាយាម
ជាប់តគ្នា មានសេចក្តីប្រឹងប្រែងមាំមួនជានិច្ច ជាអ្នកមាន
ប្រាជ្ញា តែងពាល់ត្រូវនូវព្រះនិព្វានជាទីក្សេមក្សាន្តចាក
យោគៈ ជាធម្មគុណដ៏ប្រសើរបំផុត ។

៥. ចិត្តិ រក្សា មេធាវី អ្នកមានប្រាជ្ញា គប្បី

រក្សាចិត្ត។

ជនអន្ធពាលមិនមានបញ្ញា គឺថា អាចរក្សាចិត្ត
របស់ខ្លួនបាននោះ រមែងមិនមានឡើយ។ ជនអន្ធពាល
តែងប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអំណាចនៃអកុសលចិត្ត រមែងដល់នូវ
សេចក្តីវិនាស។

បុគ្គលអ្នកមានបញ្ញា គឺជាបណ្ឌិតពិតប្រាកដ រមែង
រក្សាចិត្ត គ្រប់គ្រងចិត្តទុកបាន។ ព្រោះហេតុនោះ ក្នុង
នាមជាពុទ្ធបរិស័ទ គប្បីបំពេញតួនាទីរបស់ខ្លួន គឺការ
គ្រប់គ្រងចិត្តខ្លួនឯង ព្រោះថា ចិត្តដែលគ្រប់គ្រងបានល្អ
ហើយ ជាហេតុឱ្យសម្រេចនូវបរមសុខ ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់នៅនាមហាវិហារព្រះ-
ជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធភិក្ខុមួយអង្គដែលចង់សឹក ។ ភិក្ខុអង្គ
នោះ ជាសេដ្ឋីបុត្រកាលពីមិនទាន់បួស បានជ្រះថ្លាបំពេញ
បុណ្យតាំងពីធ្វើទាន ដល់ត្រៃសរណគមន៍ សមាទានសីល
រហូតចូលកាន់ផ្នួស ។ ក្នុងផ្នួសលោកមានព្រះវិន័យធរ

ជាព្រះឧបជ្ឈាយ៍ មានព្រះអាចារ្យជាភិក្ខុទ្រទ្រង់នូវព្រះ-
អភិធម្ម ។ ចំណុចដែលធ្វើឱ្យលោកចង់សឹក ព្រោះលំបាក
ធ្វើតាមព្រះវិន័យ និង មិនយល់ក្នុងព្រះអភិធម្ម ។ កាល
ដែលលោកបានចូលគាល់ព្រះបរមសាស្តា ព្រះអង្គទ្រង់
បានប្រទានឱ្យវាទដូច្នោះថា អ្នកចូររក្សាចំពោះតែចិត្តរបស់
ខ្លួន អ្នកនឹងអាចរួចផុតចាកទុក្ខបាន ។ រួចហើយព្រះអង្គ
ទ្រង់ត្រាស់នូវព្រះគាថា ដែលធ្វើឱ្យលោកស្តាប់ហើយបាន
សម្រេចសោតាបត្តិផល អស់ខ្លួនពីរឿងសឹក ។

**សុទុទ្ទសំ សុនិប្បណំ យត្ត កាមនិធាតិនំ
ចិត្តំ រក្ខេច មេធាវី ចិត្តំ គុត្តំ សុខាចហំ ។**

អ្នកមានប្រាជ្ញា គួររក្សាចិត្តដែលឃើញដោយកម្រ
ក្រៃពេក ដែលល្អិតពេកណាស់ មានប្រក្រតីធ្លាក់ចុះ
ទៅតាមសេចក្តីប្រាថ្នា ក្នុងអារម្មណ៍ណាមួយ (ព្រោះថា)
ចិត្តដែលគេរក្សាបានហើយ រមែងនាំមកនូវសេចក្តីសុខ ។

៦- អចិន្ត្រៃយ៍ កាយនេះ

មិននៅយូរប៉ុន្មានឡើយ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់ប្រារព្ធចំពោះភិក្ខុមានអាពាធ
មួយអង្គ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ មិនយូរឡើយ កាយនេះ នឹងដេក
សង្កត់នៅលើផែនដី ព្រោះតែវិញ្ញាណប្រាសទៅ គេនាំ
យកទៅចោលដូចជាអង្កត់អុស រកប្រយោជន៍គ្មានឡើយ។

ពិតណាស់ គេចូលព្រៃកាប់យកឈើដែលមាន
ប្រយោជន៍ យកមកធ្វើទ្វេសម្ភារៈផ្សេងៗ ត្រង់កន្លែង
ណាដែលឥតបានការ គេកាត់វាចោលក្នុងព្រៃនោះឯង
យ៉ាងណាមិញ កាយនេះ ប្រជុំដោយអាការ ៣២ ក៏យ៉ាង
នោះដែរ ជាសាកសព ជារបស់ដែលគេត្រូវចោល។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាវិហារ-
ជេតពន ព្រះអង្គត្រាស់សម្តែងនូវព្រះគាថានេះ ដែលធ្វើ
ឱ្យព្រះភិក្ខុបូតិគត្តតិស្សត្ថេរ បានសម្រេចព្រះអរហត្តផល
ព្រមដោយបដិសម្តិទា ។

ព្រះភិក្ខុអង្គនេះ លោកមានបាបកម្មពៀរវេរក្នុង

រឿងបៀតបៀនសត្វ និង សម្លាប់សត្វ ទើបធ្វើឱ្យលោក
មានអាពាធជន់ជួរ ប៉ុន្តែដោយលោកធ្លាប់បានថ្វាយទាន
ដល់ព្រះខីណាស្រេត ទើបជាឧបនិស្ស័យឱ្យលោកបាន
សម្រេចព្រះអរហត្តបរិនិព្វាន ។

ព្រះគាថាប្រារព្ធព្រះបូតិគត្តតិស្សត្ថេរ កើតដំបៅ
ពេញរាងកាយ :

អចិន្តំ វត្ថយំ កាយោ បឋវី អធិសេស្សតិ
ឥន្ទោ អបេតវិញ្ញាណោ និរត្តំវ កលិទ្ធាំ ។

ឱហ្ន៎ មិនយូរប៉ុន្មានទេតើ កាយនេះ តែមាន
វិញ្ញាណទៅប្រាសហើយ គេនឹងយកទៅបោះបង់ចោល
មុខជានឹងដេកស្លូកស្លឹងនៅលើផែនដី ដូចជាអង្កត់អុសរក
ប្រយោជន៍គ្មានឡើយ ។

៧~ អត្តានិ ឧបយន្តិ បណ្ឌិតា បណ្ឌិតទាំង

ឡាយ តែងទូន្មានខ្លួន។

មានព្រះពុទ្ធតម្រាស់ ត្រាស់ទុកដូច្នោះថា :

**ពួកអ្នកបាចទឹក រមែងបាចទឹកទៅតាមការពេញ
ចិត្តរបស់ខ្លួនបាន អ្នកពត់ព្រួញ ក៏រមែងធ្វើការពត់ព្រួញ
គឺធ្វើឱ្យត្រង់ ចំណែកជាងឈើ ក៏រមែងកាប់កាត់ ចាំង
ឈូសឆាយឈើ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ទព្វសម្ភារៈមានកង់
ជាដើម គឺរមែងធ្វើឈើឱ្យត្រង់ឬកោង តាមការពេញចិត្ត
របស់ខ្លួន។**

**បណ្ឌិតទាំងឡាយ ធ្វើហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ
ឱ្យជាអារម្មណ៍ហើយ បានញ្ចាំងអរិយមគ្គឱ្យកើតឡើង
រមែងឈ្មោះថា ទូន្មានខ្លួន។**

**ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាព្រះវិហារ-
ជេតពន ព្រះអង្គប្រារព្ធបណ្ឌិតសាមណេរ ។ បណ្ឌិត-
សាមណេរលោកកើតក្នុងត្រកូលឧបដ្ឋាកព្រះសារីបុត្ត ជា
អ្នកសម្បូណ៌បុណ្យបានបំពេញទុកមកពីជាតិមុន។ លោក**

ប្រសូតមកបាន ៧ ឆ្នាំ ក៏សូមមាតាបូស មាតាមិនទម្លាយ
អធ្យាស្រ័យរបស់បុត្រ បានអនុញ្ញាតឱ្យបុត្របូសក្នុង
សម្លាកំព្រះសារីបុត្ត ។

នៅពេលនិមន្តទៅបិណ្ឌបាត បណ្ឌិតសាមណេរ
លោកចេះពិចារណាក្នុងរឿងអ្នកស្រែបាចទឹក រឿងជាង
ពត់ព្រួញ និង រឿងជាងឈើ មកជាការទូន្មានចិត្ត ទើប
ព្រះបរមសាស្តាទ្រង់ត្រាស់នូវព្រះគាថាដូច្នោះ :

ឧទកព្វិ នបយន្តិ នេត្តិកា

ឧសុករា នបយន្តិ តេជនំ

នារុំ នបយន្តិ តច្ចុកា

អត្តានំ នបយន្តិ បណ្ឌិតា ។

ធម្មតាអ្នកបង្ហូរទឹក តែងបង្ហូរទឹកទៅ អ្នកធ្វើព្រួញ
តែងពត់ព្រួញ (ឱ្យត្រង់) អ្នកចាំងឈើ តែងចាំងឈើ
ឯបណ្ឌិតទាំងឡាយ តែងទូន្មានខ្លួន (ដូច្នោះឯង) ។

៨- អតិថិភាព កល្យាណ បុគ្គលគួរប្រញាប់

ប្រញាល់ធ្វើអំពើល្អ។

បានជាប្រញាប់ធ្វើអំពើល្អ ព្រោះមកអំពីប្រញាប់ ហាមឃាត់ចិត្តចាកបាប ដូចជាបុគ្គលត្រូវភ្លើងឆេះហើយ ប្រញាប់លត់ភ្លើងនោះ ដូច្នោះឯង។

ធម្មជាតិចិត្ត រមែងសម្បូណ៍ទៅដោយបាបមិត្ត មានសេចក្តីកំណាញ់ ការច្រណែន ការលុបគុណ កាមច្ឆន្ទៈ និងព្យាបាទជាដើម ព្រោះហេតុដូច្នោះ កាលបើ បុគ្គលធ្វើបុណ្យដោយកម្លាំងទន់ខ្សោយ ឬ យឺតយ៉ាវ ចិត្ត រមែងត្រូវបាបមិត្តអូសទាញឱ្យលិចលង់ក្នុងអន្លង់បាបកម្ម។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាព្រះវិហារ- ជេតពន ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធចូឡេកសាដកព្រាហ្មណ៍ ។ ព្រាហ្មណ៍នេះបានស្តាប់ព្រះធម៌ជ្រះថ្លាប្រាថ្នាឬជាព្រះធម៌ ប៉ុន្តែត្រូវសេចក្តីកំណាញ់គ្របសង្កត់ចិត្តអស់ ២ យាមនៃ រាត្រី លុះដល់ពេលជិតភ្លឺ ទើបគាត់អាចឈ្នះសេចក្តី កំណាញ់បាន ដោយអំណាចនៃសទ្ធានាំមុខ ។

តាមពិត ពុទ្ធបរិស័ទយើងគ្រប់គ្នា សុទ្ធតែមាន
សទ្ធាជាកល្យាណមិត្ត សទ្ធាបានរំដោះចិត្តយើងឱ្យរួចពី
សត្រូវគឺកិលេស ឱ្យចិត្តបានចូលមកជិតព្រះរតនត្រ័យ
ហើយគ្រប់គ្រងថែរក្សាឱ្យតាំងនៅក្នុងកុសលធម៌ផ្សេងៗ
រហូតដល់ឱ្យឆ្លងនូវអន្លង់ ៤ បានទៀតផង ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ព្រះគាថាប្រារព្ធ
ចូឡេកសាដកព្រាហ្មណ៍ ដូច្នោះថា :

អភិគ្គេសេ កល្យាណេ ធាធា ចិត្តំ និវារមេ
នន្ទំ ហិ ករតេ បុណ្ណំ ធាបស្មី មេតិ មនោ ។

បុគ្គលគួរប្រញាប់ប្រញាល់ធ្វើអំពើល្អ គួរឃាត់ចិត្ត
ចាកបាប ព្រោះថា កាលបើបុគ្គលធ្វើបុណ្យយឺតយូរ ចិត្ត
រមែងត្រេកអរក្នុងបាប ។

៩. សុខោ បុណ្ណស្ស ឧច្ចយោ ការសន្សំ

បុណ្យ តែងនាំមកនូវសេចក្តីសុខ។

បុណ្យជាមិត្តល្អ នាំសុខមកឱ្យ សុខទាំងក្នុងលោក
នេះ ទាំងក្នុងលោកខាងមុខ។ បានជាព្រះពុទ្ធ ព្រះពុទ្ធ-
មាតា ព្រះពុទ្ធបិតា កន្សែសារពេជ្ជ ឯតទគ្គបុគ្គល។ល។
ព្រោះបុណ្យនាំឱ្យបានសម្រេចទាំងអស់ គឺបុណ្យជាឧប-
និស្ស័យនៃសេចក្តីសម្រេចនោះៗ ។

ព្រោះហេតុដូច្នោះ បុគ្គលត្រូវធ្វើបុណ្យឱ្យរឿយៗ
កុំល្មមក្នុងបុណ្យ ធ្វើទាំងការពេញចិត្ត ពេញកម្លាំង ព្រោះ
បុណ្យដែលបុគ្គលសន្សំហើយ តែងនាំមកនូវសេចក្តីសុខ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហា-
វិហារព្រះជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធនាងលាជទេវធីតា ។ នាង
លាជទេវធីតា កាលនៅពីមនុស្ស បានថ្វាយលាជដល់
ព្រះមហាកស្សបត្ថេរ ដែលទើបតែចេញពីនិរោធសមា-
បត្តិ ។ ព្រះថេរៈគង់នៅបិប្ផលិគុហានាភ្នំវេរការៈជិតក្រុង
រាជគ្រឹះ បានប្រោសកូនស្រីអ្នកស្រែម្នាក់នេះ ឱ្យបានទៅ

កាន់ទេវលោកក្នុងថ្ងៃហ្នឹងឯង ព្រោះកូនស្រីនេះត្រូវពស់
ខាំស្លាប់នៅពេលឱ្យទានហើយ ។

នាងទេពធីតា បានចុះមកបំពេញបុណ្យ ដោយ
ការបម្រើព្រះមហាកស្យបត្តេវ មានបោសសម្អាតត្រង់ទី
បិប្ផលិគុហា និងដងទឹកសម្រាប់ធាន់ជាដើម ប៉ុន្តែបានតែ
ពីរបីថ្ងៃត្រូវព្រះចេវៈបណ្តេញ ទើបស្ទុះទៅយំនៅព្រះអាកា-
កាស ។ ព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ជ្រាបព្រះរស្មី ដើម្បីឱ្យប្រាកដ
ព្រះរូបដល់ទេពធីតា ហើយត្រាស់ព្រះគាថាឱ្យនាងបាន
សម្រេចសោតាបត្តិផល :

**បុណ្ណពោរ បុរិសោ កយិរា កយិរាថេនំ បុនប្បុនំ
តម្ពិ ឆន្នំ កយិរាថេ ភុខោ បុណ្ណស្ស ឧច្ចុយោ។**

បើបុរស^(៩) ធ្វើបុណ្យ គួរធ្វើបុណ្យនោះឱ្យរឿយៗ
គួរធ្វើសេចក្តីពេញចិត្តក្នុងបុណ្យនោះ (ព្រោះថា) ការ
សន្សំបុណ្យ តែងនាំសេចក្តីសុខមកឱ្យ ។

១. ទាំងប្រុសទាំងស្រីគួរធ្វើបុណ្យឱ្យរឿយៗ ។

**១០~ ធានា បរិវេណ បុគ្គលគួរចៀសវាង
នូវបាបទាំងឡាយ។**

អ្នកជំនួញមានទ្រព្យច្រើន មានគ្នាតិច កាលដែល
ធ្វើដំណើរតាមផ្លូវ ដឹងថាខាងមុខមានពួកចោរ ត្រូវតែកុំ
ទៅ ឬ ត្រូវចៀសវាងរកផ្លូវសុវត្ថិភាព យ៉ាងណាមិញ
បុគ្គលត្រូវតែចៀសវាងនូវបាបទាំងពួង យ៉ាងនោះដែរ។

ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលគួរចៀសវាងនូវបាបទាំងឡាយ
ឱ្យដូចជាអ្នកប្រាថ្នាការរស់នៅ ចៀសវាងការជីកនូវថ្នាំ
ពិស ដូច្នោះដែរ។

បុគ្គលខ្លាចពៀរវេរ គប្បីចៀសវាងនូវបាបកម្ម
ទាំងឡាយ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅព្រះវិហារ-
ជេតពន ព្រះអង្គប្រារព្ធនាយពាណិជ្ជមានទ្រព្យច្រើន ។

ដោយមានពួកភិក្ខុច្រើនអង្គ បាននិមន្តទៅតាម
រទេះនាយពាណិជ្ជ ហើយត្រឡប់មកវត្តវិញក្រាបទូលនូវ
ព្រឹត្តិការណ៍នោះ ថាពួកចោរចាំស្នាក់ផ្លូវនាយពាណិជ្ជ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 នាយពាលិជ្ជមានទ្រព្យច្រើន រមែងគេចអំពីផ្លូវដែលមាន
 ភ័យ ព្រោះដោយសារផ្លូវនោះមានពួកចោរ ម្យ៉ាងទៀត
 បុរសដែលប្រាថ្នាការរស់នៅ រមែងរៀនចាកនូវថ្នាំពិស
 ក្នុងសេចក្តីនេះ ភិក្ខុកាលដែលបានជ្រាបថា ភពបិដូចជា
 ផ្លូវដែលមានពួកចោរ ក៏រមែងរៀនូវអំពើអាក្រក់ ។
 ដោយការបន្តនូវអនុសន្និ ទើបព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់នូវព្រះ-
 គាថា ដែលធ្វើឱ្យពួកភិក្ខុសម្រេចព្រះអរហត្ត :

វាណិជោវត ភយំ បក្កំ អប្បសត្ថោ បបាទ្ធនោ
វិសំ ជីវិតុកាមោវ ធាធានិ បរិវជ្ជយេ ។

បុគ្គលគួរចៀសវាងបាបទាំងឡាយ ឱ្យដូចពាលិជ្ជ
 ដែលមានទ្រព្យច្រើន តែមានគ្នាតិច ចៀសវាងផ្លូវដែល
 គួរឱ្យខ្លាច ឬដូចជាបុរសដែលប្រាថ្នានឹងរស់នៅចៀស-
 វាងថ្នាំពិស ដូច្នោះដែរ ។

១១~ អត្តានំ ឧបមំ កត្វា បុគ្គលគួរធ្វើខ្លួនឱ្យ

ជាឧបមា។

សត្វទាំងឡាយគ្រប់ប្រាណ តែងតក់ស្លុតនឹងអាជ្ជា
ការវាយដំ ព្យាបាទ បៀតបៀន និងខ្លាចចំពោះសេចក្តី
ស្លាប់ដ៏យ៉ាងក្រៃលែង បុគ្គលគួរធ្វើខ្លួនឱ្យជាឧបមា មិន
គប្បីប្រហារ មិនគប្បីបៀតបៀនសត្វទាំងឡាយឡើយ។

ជីវិតជាទីស្រឡាញ់ ជាទីហ្លួងហែងដ៏ក្រៃលែងនៃ
សត្វទាំងឡាយ គ្រប់ជីវិតប្រាថ្នាសុខ ប្រាថ្នាការរស់នៅ
ជាមួយនឹងបុគ្គលជាទីស្រឡាញ់ ជាមួយនឹងទ្រព្យសម្បត្តិ
និង សេចក្តីប្រសើរគ្រប់យ៉ាង។ បុគ្គលគួរមានខ្លួនឯងជា
គ្រឿងប្រៀបធៀប គួរអប់រំមេត្តាចិត្ត។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហា-
វិហារព្រះជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធពួកភិក្ខុឆព្វគ្គិយ ។ ពួកភិក្ខុ
មានគ្នា ៦ អង្គនេះ បានទះតប់ដោយដៃទៅលើពួកភិក្ខុ
ដទៃ ។ បន្ទាប់ពីព្រះដ៏មានព្រះភាគបញ្ញត្តសិក្ខាបទហើយ
ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ប្រទានឱ្យវាទថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ

ជាធម្មតាភិក្ខុរមែងដឹងថា សត្វដទៃរមែងតក់ស្លុតចំពោះ
អាជ្ជា ដូចជាអាត្មាអញដែរ ទើបព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ ២
ព្រះគាថាដូច្នោះថា :

**សព្វេ តសន្តិ ទណ្ឌស្ស សព្វេ ភាយន្តិ មច្ចុនោ
អត្តានំ ឧបមំ កត្វា ន ហនេយ្យ ន យាតយេ ។**

សត្វទាំងឡាយគ្រប់ប្រាណ តែងតក់ស្លុតនឹងអាជ្ជា
សត្វទាំងឡាយ តែងខ្លាចចំពោះសេចក្តីស្លាប់គ្រប់ៗរូប
បុគ្គលគួរធ្វើខ្លួន ឱ្យជាឧបមា ហើយមិនគួរប្រហារដោយ
ខ្លួនឯង មិនគួរប្រើគេឱ្យប្រហារឡើយ ។

**សព្វេ តសន្តិ ទណ្ឌស្ស សព្វេសំ ជីវិតំ មិយំ
អត្តានំ ឧបមំ កត្វា ន ហនេយ្យ ន យាតយេ ។**

សត្វទាំងឡាយគ្រប់ប្រាណ តែងតក់ស្លុតនឹងអាជ្ជា
(ព្រោះថា) ជីវិតជាទីស្រឡាញ់របស់សត្វទាំងពួង បុគ្គល
គួរធ្វើខ្លួនឱ្យជាឧបមា ហើយមិនគួរប្រហារដោយខ្លួនឯង
មិនគួរប្រើគេឱ្យប្រហារឡើយ ។

១២. ទុក្ខា ហិ សារម្ហកថា ការពោលពាក្យ

ប្រណាំងប្រជែង ជាហេតុនាំឱ្យកើតទុក្ខ។

ព្រះបរមសាស្តា ព្រះអង្គប្រថាប់នៅជេតវនាម
ទ្រង់ត្រាស់ប្រាប់ព្រះកោណ្ឌធានត្ថេរ។ រឿងហេតុ
ដោយសារព្រះកោណ្ឌធានត្ថេរ មានបុព្វកម្ម ធ្វើឱ្យគេ
មើលឃើញលោក មានស្រ្តីម្នាក់ដើរជាប់ពីក្រោយ និង
នៅជាមួយនឹងលោកជានិច្ច ម៉្លោះហើយ ភិក្ខុដទៃក៏ចោទ
លោកថាទ្រុស្តសីល។

ព្រះថេរៈកាលដែលលោកនៅជាទេវតា បាន
បំបែកភិក្ខុអ្នកមានសីលពីអង្គឱ្យបែកគ្នា។ ក្នុងការបំបែក
នោះ ទេវតាបាននិម្មិតស្រីម្នាក់ធ្វើហាក់ដូចជាភិក្ខុមួយអង្គ
នោះបានទម្លាយសីលជាមួយនឹងនាង ។ ទេវតាត្រូវធ្លាក់
អវិចីនរករហូតមួយចន្លោះព្រះពុទ្ធ ក្នុងពុទ្ធប្បាទកាលនេះ
កើតក្នុងក្រុងសាវត្ថី ក្នុងថ្ងៃដែលបួសនោះឯង ចាប់ផ្តើម
មានរូបស្រីម្នាក់នៅជាមួយនឹងលោក ។ កាលដែលភិក្ខុ
ដទៃពោលទោស លោកក៏ពោលប្រទូស្តតបដោយការខឹង

ក្រោយ ។ ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់ត្រាស់ព្រះគាថាទូន្មាន ៖
មារោច ឆុសំ កក្កិ តុត្តា បដិវនេយ្យ តំ
ទុក្ខា ហិ សារម្ពកថា បដិណ្ណា ឆុសេយ្យ តំ ។
សចេ នេវេសិ អត្តានំ កំសោ ឧបហតោ យថា
ឯស បត្តោសិ និព្វានំ សារម្ពោ តេ ន វិជ្ជតិ ។

អ្នកកុំនិយាយពាក្យអាក្រក់នឹងអ្នកណាមួយឡើយ
ជនទាំងឡាយដែលអ្នកស្តីថាឱ្យហើយ គេគប្បីស្តីថាតប
មកអ្នកវិញ ព្រោះថា ការពោលពាក្យប្រណាំងប្រជែងជា
ហេតុនាំឱ្យកើតទុក្ខ អាជ្ញាតបត្រូវបានធ្លាក់ចុះមកប៉ះពាល់
ដល់អ្នកវិញ ។

បើអ្នកធ្វើខ្លួនមិនឱ្យញាប់ញ័រ ដូចរគាំងដែលចៀរ
មាត់ចេញហើយ (រមែងមិនលាន់ពូសូរ) ដូច្នោះ អ្នកនុ៎ះ
ជាបុគ្គលដល់នូវព្រះនិព្វាន ការប្រណាំងប្រជែង មិនមាន
ដល់អ្នកឡើយ ។

១៣. បរណន្តំ ហិ ជីវិតំ ជីវិតមានសេចក្តី

ស្លាប់ជាទីបំផុត។

ព្រះសុគតសាស្តា ព្រះអង្គប្រថាប់នៅវត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធព្រះឧត្តរាថេរី ដែលមានព្រះជន្ម ១២០ ឆ្នាំ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា រូបនេះគ្រាំគ្រាអស់ហើយ ជាសំបុកនៃ រោគ ជារបស់ពុកផុយ រូបកាយដែលជារបស់ស្អុយនេះ តែងបែកធ្លាយទៅវិញ ព្រោះថា ជីវិតមានសេចក្តីស្លាប់ ជាទីបំផុត។ ចប់ព្រះធម៌ទេសនា ព្រះថេរីបានសម្រេច សោតាបត្តិផល។

យើងមិនអាចទាមទារអ្វីបានស្រេចតែចិត្តយើង នោះឡើយ បើទាមទារបាននោះ មិនមានអ្នកណាស្លាប់ ទេ ប្រាកដជានៅហើយមានអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ដូច្នោះបាន ជាមិនទាន់ស្លាប់ត្រូវប្រញាប់រៀនស្លាប់ឱ្យហើយ ពោលគឺ រៀនលះបង់របស់ដែលជាប់ជំពាក់។

ជីវិតជាប្រក្រតី គឺជាអារម្មណ៍នៃព្រះកម្មដ្ឋាន ទោះជារូបកម្មដ្ឋានក្តី អរូបកម្មដ្ឋានក្តី ក៏ត្រូវអាស្រ័យជីវិត

ប្រចាំថ្ងៃហ្នឹងឯង ជាទីតាំង ។ កាលដែលជីវិតជាប្រក្រតី
ប្រចាំថ្ងៃប្រាកដជាតួ **ឆប្ប** ក៏រមែងរលត់នូវការខ្វល់ចំពោះ
ខ្លួនឯង អត់មានរវល់សាង **ឆប្ប** ដទៃឱ្យបានជាអ្វីទាំងអស់
ព្រោះបដិបទានេះ មិនប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីឱ្យបាននូវតួ **ឆប្ប**
ណានោះឡើយ ស្រេចហើយតែតួ **ឆប្ប** ដែលកំពុងប្រាកដ
មិនមែនជាយើង នេះជាបដិបទាវិសុទ្ធិ ។

ព្រះគាថាប្រារព្ធព្រះនាងឧត្តរាថេរី :

បរិជណ្ណមិនំ រូមំ ពោគនិទ្ធិំ បតទ្ធីណំ
ភិជ្ជតិ បូតិ សន្នេហោ មរណន្តំ ហិ ជីវិតំ ។

រូបនេះគ្រាំគ្រាអស់ហើយ ជាទីសម្ងាត់នៃរោគ ជា
របស់ពុកផុយ កាយរបស់ខ្លួនជារបស់ស្អុយនឹងបែកធ្លាយ
ទៅវិញ ព្រោះថា ជីវិតមានសេចក្តីស្លាប់ជាទីបំផុត ។

១៤- សតត្ថ ធម្មោ ន ជំ ឧបេតិ ធម៌

របស់សប្បុរស មិនចូលដល់ការចាស់គ្រាំគ្រាឡើយ។

បទថា សតត្ថ ដោយសេចក្តីថា លោកុត្តរធម៌ ៩
របស់សប្បុរសទាំងឡាយ មានព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាដើម
រមែងមិនមានការប៉ះទង្គិចបែកបាក់ រង្គោះរង្គើអ្វីឡើយ
ឈ្មោះថា មិនចូលដល់ការចាស់គ្រាំគ្រា។

ព្រះភគវា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅព្រះជេតពនមហា-
វិហារ ព្រះអង្គត្រាស់ប្រាសព្វសិរិះព្រះរាជា ដែលព្រះរាជា
ត្រាស់ថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគដ៏ចម្រើន គឺចាប់តាំង
អំពីព្រះនាងមណ្ឌិកាចែកឋានទៅបរលោក សិរិះខ្ញុំព្រះអង្គ
មិនរហ័សរហួនសោះ។ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា រាជរថ
ដ៏វិចិត្រពិតគ្រាំគ្រា សិរិះដូចគ្នាគ្រាំគ្រាដែរ រីឯធម៌របស់
សប្បុរស មិនចូលដល់ការចាស់គ្រាំគ្រាឡើយ។

នៅពេលដែលមនុស្សយើងចាស់ជរាគ្រាំគ្រាទ្រុឌ
ទ្រោម គួរតែអប់រំចិត្តឱ្យណាស់ ទោះជាមានការលំបាក
ក្នុងរូបរាងកាយយ៉ាងណា ក៏មិនទោមនស្ស ទាស់ទែង

ខឹងក្រោធក្នុងរឿងអ្វីៗឡើយ ព្រោះរីករាយជាមួយនឹងការ
ដល់ព្រះត្រៃសរណគមន៍ មានសទ្ធា មានសីលជាដើម។

ព្រះគាថាប្រារព្ធព្រះនាងមណ្ឌិកាទេវីអស់ព្រះជន្ម

ឯព្រះរាជាទ្រង់ជរា :

ជីវន្តិ វេ រាជវថា សុចិត្តា

អថេវា សរីរឃ្មិ ជំ ខ្មបេតិ

សតព្ភ ធម្មោ ន ជំ ខ្មបេតិ

សន្នោ ហវេ សព្វិ បវេនយន្តិ ។

រាជរថទាំងឡាយ ដ៏វិចិត្រល្អ រមែងគ្រាំគ្រា សូម្បី
សរីរៈក៏ដល់នូវសេចក្តីគ្រាំគ្រាដូចគ្នា រីឯធម៌របស់សប្បុរស
មិនចូលដល់ការចាស់ជរាឡើយ សប្បុរសទាំងឡាយតែង
ប្រើក្បាជាមួយនឹងពួកសប្បុរសផងគ្នា ។

**គហការក ឱដ្ឋោសិ បុន គេហំ ន កាហសិ
សព្វា តេ ដាសុកា តគ្គា គហកុដំ វិសទ្ធី
វិសទ្ធាគតំ ចិត្តំ តណ្ហានំ ខយបជ្ឈតា ។**

កាលតថាគតកំពុងតែស្វែងរកជាងធ្វើផ្ទះ គឺ
តណ្ហា អ្នកធ្វើផ្ទះគឺអត្តភាព មិនទាន់បានជួបប្រទះនៅ
ឡើយ (តថាគត) ក៏អន្ទោលទៅកាន់សង្សារវដ្ត មានជាតិ
ដ៏ច្រើន សេចក្តីកើតជាទុក្ខរឿយៗ ។

នៃជាងផ្ទះ! អ្នកធ្វើផ្ទះគឺអត្តភាព តថាគតឃើញ
ហើយ អ្នកនឹងធ្វើផ្ទះ (របស់តថាគត) ទៀតមិនបានឡើយ
បង្កង់ គឺ កិលេសរបស់អ្នកទាំងអស់តថាគតកាច់បំបាក់
អស់ហើយ ដំបូលផ្ទះគឺអវិជ្ជា តថាគតកម្ចាត់ចោលហើយ
ចិត្តរបស់តថាគត ដល់ព្រះនិព្វានដែលប្រាសចាកសង្ខារ
ហើយ តថាគតបានដល់ធម៌ជាគ្រឿងក្ស័យតណ្ហាទាំង-
ឡាយហើយ ។

១៦~ អត្តា ហិ អត្តនោ នាថេវ ខ្លួនជាទីពឹង

នៃខ្លួនឯង។

ព្រះអង្គទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅវត្តជេតពន ត្រាស់
សម្តែងនូវព្រះធម៌ទេសនា ប្រារព្ធភិក្ខុនិជាព្រះមាតានៃ
ព្រះកុមារកស្សបៈ។ ហេតុតែខ្លួនឯងជាម្តាយហើយនៅជា
បុថុជ្ជននឹកអើយសែននឹក គឺនឹកកូនប្រុសដែលព្រាត់ប្រាស
ទៅអស់ ១២ ឆ្នាំ មានមុខទទឹកជោកដោយទឹកភ្នែក និមន្ត
ទៅបិណ្ឌបាត។ ស្រាប់តែបានជួបកូនតាមផ្លូវ ស្រែកហៅ
កូនហើយស្តុះទៅ ខ្លួនឯងក៏ត្រូវដួលផ្តាប់មុខ ខំប្រឹងត្រដរ
ក្រោកទៅចាប់កូនទាំងអរ ទាំងអូលអាក់។

ពុទ្ធាអើយ ! សង្ឃឹមថាបានទទួលពាក្យផ្តែមល្អម
តប ត តែបែរជាកូនពោលថា អ្នកស្តុះមករកអ្វី បួសហើយ
ដូចម្តេចមិនកាត់ការស្រឡាញ់ចោល។ ព្រោះការខកចិត្ត
ក៏បានកាត់នូវសេចក្តីស្នេហាក្នុងបុត្រ សម្រេចព្រះអរហត្ត
ក្នុងថ្ងៃនោះឯង ព្រះបរមសាស្តាទ្រង់ត្រាស់ប្រារព្ធរឿង
នេះឯង ទ្រង់ត្រាស់ថា **អត្តា ហិ អត្តនោ នាថេវ ...**។

ព្រះគាថាប្រារព្ធមាតារបស់ព្រះកុមារកស្សបត្តេរ
មានខ្លួនឯងជាទីពឹង ៖
**អត្តា ហិ អត្តនោ នាថេវ កោ ហិ នាថេវ បរោ សិយា
អត្តនា ហិ សុទន្តេន នាថំ លភតិ ទុល្លភំ ។**

ខ្លួនហ្នឹងឯងជាទីពឹងរបស់ខ្លួន អ្នកដទៃជាទីពឹង
ដូចម្តេចបាន ព្រោះបុគ្គលមានខ្លួនហ្នឹកហ្និនល្អហើយ
រមែងបាននូវទីពឹង ដែលគេបានដោយកម្រ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **នាថេវ** គឺជាទីពឹង
ពំនាក់ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ពាក្យនេះទុកថា បុគ្គល
តាំងនៅក្នុងខ្លួន គឺសម្បូណ៍ហើយដោយខ្លួន ដែលខ្លួន
អាចនឹងធ្វើកុសលហើយបានឋានសួគ៌ ឬដើម្បីញ៉ាំងមគ្គ
ឱ្យចម្រើន ជាក់ច្បាស់នូវអរិយផល (អត្តសម្បទា) ព្រោះ
ហេតុនោះឯង ខ្លួនហ្នឹងឯងជាទីពឹងរបស់ខ្លួន ។

ក្នុងបទថា **នាថំ លភតិ ទុល្លភំ** នេះ ព្រះដ៏-
មានព្រះភាគត្រាស់សំដៅយកព្រះអរហត្ត ។

១៧~ សុទ្ធិ អសុទ្ធិ បច្ចុត្តិ បរិសុទ្ធិ និង មិន

មែនបរិសុទ្ធិ ជារបស់ចំពោះខ្លួន។

ព្រះអង្គទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅវត្តជេតពន ព្រះអង្គ
ទ្រង់ប្រារព្ធខុបតសកឈ្មោះចុល្លកាល។ ឧបតសកស្តាប់ព្រះ-
ធម៌ពេញមួយយប់ ចេញពីវត្តទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថីជាន់ដាន
ចោរ អ្នកស្រុកនាំគ្នាចាប់ដោយចោទថាជាចោរ ប៉ុន្តែបាន
នាងកុម្មុទាសីជួយនិយាយហេតុផល ពួកអ្នកស្រុកក៏ដោះ
លែងឧបតសកវិញទៅ។

ភិក្ខុទាំងឡាយជ្រាបដំណឹង បានក្រាបទូលព្រះ-
មានព្រះភាគថា ចុល្លកាលឧបតសកបានជីវិតដោយសារ
នាងកុម្មុទាសី។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា បាប
ដែលបុគ្គលធ្វើហើយដោយខ្លួនឯង រមែងសៅហ្មងដោយ
ខ្លួនឯង បាបដែលបុគ្គលមិនបានធ្វើហើយដោយខ្លួនឯង
រមែងបរិសុទ្ធដោយខ្លួនឯង ចុល្លកាលឧបតសកបានជីវិត
ព្រោះនាងកុម្មុទាសី និង ព្រោះខ្លួនឯងមិនបានធ្វើបាបកម្ម
នោះទុកមក។

ព្រះគាថាប្រារព្ធចុល្លកាលឧបាសក រួចខ្លួនពីការ

ចោទប្រកាន់ថាជាចោរ :

អត្តនា វ កតំ ធាបំ អត្តនា សង្ខិលិស្សតិ

អត្តនា អកតំ ធាបំ អត្តនា វ វិសុជ្ឈតិ

សុទ្ធិ អសុទ្ធិ បច្ចុត្តំ នាញ្ញោ អញ្ញំ វិសោធនយេ ។

អ្នកធ្វើបាបដោយខ្លួនឯង រមែងសៅហ្មងខ្លួនឯង
អ្នកមិនធ្វើបាបដោយខ្លួនឯង តែងបរិសុទ្ធស្អាតខ្លួនឯង
សេចក្តីបរិសុទ្ធ និង មិនបរិសុទ្ធជារបស់ចំពោះខ្លួន អ្នក
ដទៃនឹងធ្វើអ្នកដទៃ ឱ្យបរិសុទ្ធ ពុំបានឡើយ ។

បរិសុទ្ធិ គឺកុសលកម្ម និង មិនមែនបរិសុទ្ធិ គឺអកុ-
សលកម្ម ជារបស់ចំពោះខ្លួន រមែងផលិតនូវផលចំពោះ
ក្នុងខ្លួននៃបុគ្គលអ្នកធ្វើកម្មទាំងឡាយ ។

ក្នុងកាលចប់ព្រះធម៌ទេសនា ចុល្លកាលឧបាសក
បានតាំងនៅហើយក្នុងសោតាបត្តិផល ។

១៨- ហ៊ីនំ ធម្មំ ន សេវេយ្យ បុគ្គលមិនគួរ

សេពធម៌ថោកទាប។

ព្រះបរមសាស្តា ព្រះអង្គគង់ប្រថាប់នៅព្រះជេត-
ពនមហាវិហារ ទ្រង់ប្រារព្ធភិក្ខុកំលោះមួយអង្គ។ ភិក្ខុអង្គ
នោះ ឈ្មោះជាមួយនឹងចៅលោកយាយវិសាខា ដើម
រឿងមកអំពីលោកសើចនឹងចៅលោកយាយ ។ ចំណុច
ត្រង់ដែលលោកសើចឡេះឡោះដោយខ្វះការសង្រួមនេះ
ឯង ឈ្មោះថា សេពធម៌ថោកទាប ហើយនេះជាលក្ខណៈ
នៃសេចក្តីប្រមាទ។

បទថា **ហ៊ីនំ ធម្មំ** ក្នុងទីនេះ ជាឈ្មោះនៃ
កាមគុណ ៥ ព្រោះកាមគុណ ៥ ជារបស់ថោក សូម្បី
សត្វតិរច្ឆានក៏សេពបាន ទាំងជាធម៌នាំសត្វទៅកើតក្នុងទី
ទាបមាននរកជាដើមទៀតផង ។

ភិក្ខុនោះ មិនព្រមតាមការសម្រុះសម្រួលរបស់
អ្នកណាៗឡើយ សូម្បីតែព្រះឧបជ្ឈាយ័របស់លោក លុះ
ព្រះបរមសាស្តា ស្តេចយាងទៅដល់ហើយ ទើបព្រម

ស្តាប់ព្រះអង្គ ដោយអាងថា ព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាបការពិត ។

អង្គព្រះសាស្តា ទ្រង់ទូន្មាននូវភិក្ខុកំលោះនោះ

ដោយព្រះគាថាដូច្នោះថា :

ហីនំ ធម្មំ ន សេវេយ្យ បធភណេន ន សំវសេ

មិច្ឆាទិដ្ឋី ន សេវេយ្យ ន សិយា លោកវឌ្ឍនោ ។

បុគ្គលមិនគួរសេពធម៌ថោកទាប មិនគួរនៅដោយ
សេចក្តីប្រមាទ មិនគួរសេពមិច្ឆាទិដ្ឋិ មិនគួរជាមនុស្ស
ចង្អៀតលោកឡើយ ។ ភិក្ខុស្តាប់ ហើយតាំងនៅក្នុង
សោតាបត្តិផល។

មនុស្សយើង គួរសេពគប់ជាមួយសទ្ធា សតិ ហិរិ
និង ឱត្តប្បៈជាដើម ព្រោះគុណធម៌ទាំងអស់នេះនាំឱ្យ
យើងបានខ្ពង់ខ្ពស់ នាំឱ្យយើងបានបញ្ញា រួចអំពីធម៌ថោក
គ្រប់យ៉ាង រុងរឿងដូចព្រះចន្ទរួចផុតពីពពកខ្មៅ ។

១៩. ធម្មចារី សុខំ សេតិ បុគ្គលមានប្រក្រតី

ប្រព្រឹត្តធម៌ រមែងដេកជាសុខ។

ព្រះលោកនាថ កាលទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនិគ្រោ-
ធារាម ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធព្រះបិតា គឺព្រះបាទសិរីសុទ្ធោ-
ទនមហារាជ។ ទ្រង់ព្រះពុទ្ធដំណើរ យាងទៅក្រុងកបិល-
ពស្តុលើកទីមួយ ព្រះអង្គពិចារណាព្រះពុទ្ធអំពីអតីត ទ្រង់
ស្តេចយាងបិណ្ឌបាតតាមលំដាប់ ព្រមដោយព្រះអរហន្ត
២ ម៉ឺនអង្គ។ ព្រះពុទ្ធបិតាត្រាស់ថា បិតាខ្មាសគេណាស់
ត្រង់ដែលព្រះអង្គត្រាច់ទៅដើម្បីភិក្ខុាដូច្នោះ។ ព្រះបរម-
សាស្តាត្រាស់ថា មហាបពិត្រ នេះជារង្សរបស់ព្រះពុទ្ធពី
អតីតមក រួចហើយព្រះអង្គត្រាស់សម្តែងព្រះធម៌ទេសនា
ញ៉ាំងព្រះពុទ្ធបិតា ឱ្យសម្រេចមគ្គផលនៅនឹងផ្លូវក្នុងក្រុង
នោះឯង ។

ធម្មចារី គឺបុគ្គលមានប្រក្រតីប្រព្រឹត្តធម៌ បានដល់
ការត្រាច់ទៅដើម្បីភិក្ខុានោះឯងឱ្យជាសុចរិត ប្រព្រឹត្តឱ្យ
ជាប្រក្រតី **សុខំ សេតិ** រមែងជាសុខគ្រប់ឥរិយាបថទាំង

៤ ទាំងក្នុងលោកនេះ ទាំងក្នុងលោកខាងមុខ ។

ព្រះគាថាប្រោសព្រះពុទ្ធបិតាជាដំបូង :

**ឧត្តិដ្ឋេ នប្បបដ្ឋេយ្យ ធម្មំ សុចរិតំ ចរេ
ធម្មចារី សុខំ សេតិ អស្មី លោកេ បរម្មិ ច ។**

បុគ្គលមិនគួរប្រមាទក្នុងដុំបាយ ដែលខ្លួនគប្បី
ក្រោកឡើងទទួល គប្បីប្រព្រឹត្តធម៌ឱ្យសុចរិត បុគ្គលអ្នក
ប្រព្រឹត្តធម៌ជាប្រក្រតី រមែងដេកជាសុខ ទាំងក្នុងលោក
នេះផង ទាំងក្នុងលោកខាងមុខផង ។

**ធម្មំ ចរេ សុចរិតំ ន តំ ទុច្ចរិតំ ចរេ
ធម្មចារី សុខំ សេតិ អស្មី លោកេ បរម្មិ ច ។**

បុគ្គលគួរប្រព្រឹត្តធម៌ឱ្យសុចរិត មិនគួរប្រព្រឹត្តធម៌
នោះឱ្យទុច្ចរិតឡើយ បុគ្គលអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ជាប្រក្រតី
រមែងដេកជាសុខ ទាំងក្នុងលោកនេះផង ទាំងក្នុងលោក
ខាងមុខផង ។

២០~ ឯង បស្សនីមិ លោកិ អ្នកទាំងឡាយ

ចូរមកមើលនូវលោកនេះ។

ព្រះសុគតសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហា-
វិហារវេឡូវន៍ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធអភយរាជកុមារ។

អភយរាជកុមារបានទទួលរង្វាន់សោយរាជ្យ៧ ថ្ងៃ
ព្រមទាំងស្រីរំពឹងស្អាតម្នាក់ជាករិយា។ ថ្ងៃទី ៨ ស្រីរំពឹង
កើតខ្យល់ចាប់ស្លាប់ចោលទៅ អភយរាជកុមារ មាន
សេចក្តីសោកសៅ ត្រូវចូលទៅរកព្រះបរមសាស្តា សូម
ឱ្យព្រះអង្គជួយរំងាប់នូវសេចក្តីសោករបស់ខ្លួន។

ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ប្រារព្ធទឹកភ្នែកក្នុងសង្សារ-
វដ្ត ដែលមិនអាចប្រមាណបាន ទ្រង់ត្រាស់ឱ្យមើលនូវ
លោកនេះដ៏វិចិត្រដូចរាជរថ ដែលបុគ្គលពាលទាំងឡាយ
ត្រូវលិចលង់ ចំណែកអ្នកចេះដឹងមិនជាប់ជំពាក់ឡើយ ។
ចប់ព្រះធម៌ទេសនា អភយរាជកុមារតាំងនៅក្នុងសោតា-
បត្តិផល ព្រះធម៌ទេសនាមានប្រយោជន៍ដល់អ្នកស្តាប់
ក្រែកលែង ព្រោះសម្តែងពីការពិតនៃជីវិត ។

ឥមំ លោកំ លោកនេះ គឺខន្ធលោក ព្រះអង្គ
ត្រាស់ហៅឱ្យមកមើលដោយបញ្ញា ឱ្យឃើញលោកតាម
ពិត លោកដែលកើតហើយ រមែងបែកធ្លាយ។

ព្រះគាថាប្រារព្ធអភយរាជកុមារ :

ឯថំ បស្សថំមំ លោកំ ចិត្តំ រាជរថុបមំ
យត្ត ពាលា វិសីទន្តិ នត្តិ សឡោ វិជានតំ។

អ្នកទាំងឡាយ ចូរមកមើលនូវលោកនេះ ដ៏
ត្រកាល ដូចរាជរថ ជនពាលទាំងឡាយ រមែងលិចលង់
ក្នុងលោកណា ការជាប់ជំពាក់ក្នុងលោកនោះ រមែងមិន
មានដល់បណ្ឌិតទាំងឡាយ ដែលដឹងច្បាស់ឡើយ ។

ក្រោយមកអភយរាជកុមារ សង្វេគចំពោះទុក្ខ
ទោសក្នុងវដ្តសង្សារ តក់ស្លុតចំពោះកិលេសក្នុងសន្តាន
ទើបបានចេញទៅបួសសម្រេចជាព្រះអរហន្ត ។

២១~ អន្តត្ថតោ អយំ លោកោ លោកិយ-

មហាជននេះ ងងឹតណាស់ ដូចជាមនុស្សខ្វាក់។

អង្គសម្តេចព្រះសាស្តា ទ្រង់ប្រថាប់នៅនាអគ្គា-
ឡវចេតិយ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធធីតានៃជាងតម្បាញម្នាក់។

ធីតានៃជាងតម្បាញម្នាក់នេះ ចម្រើនមរណស្សតិ
អស់ ៣ ឆ្នាំ តាមបណ្តាំព្រះបរមសាស្តា ក្រោយមកបាន
ឆ្លើយក្នុងមរណប្បញ្ញា ព្រមទាំងបានស្តាប់ព្រះធម៌ទេសនា
របស់ព្រះមានព្រះភាគ ក៏តាំងនៅក្នុងសោតាបត្តិផល ។
នាងស្លាប់ក្នុងថ្ងៃនោះឯង ដោយអចេតនារបស់បិតា នាង
បានទៅកើតក្នុងតុសិតទេវលោក ។ ចំណែកបិតាសែន
សោយសោកទៅរកព្រះសាស្តា ស្តាប់ព្រះធម៌ទេសនា
ចូលកាន់ផ្នួសសម្រេចព្រះអរហត្ត។

អយំ លោកោ លោកិយមហាជននេះ អន្តត្ថតោ
ងងឹតណាស់ដូចជាមនុស្សខ្វាក់ ព្រោះមិនមានបញ្ញាចក្ក
តិចនាក់ណាស់ដែលឃើញត្រៃលក្ខណ៍ តិចនាក់ណាស់
ដែលទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ដូចបក្សីជាប់សំណាញ់ព្រាន

ហើយ តិចណាស់ដែលអាចរួចពីសំណាញ់បាន ។

ព្រះគាថាដែលដឹកនាំរបស់ជាងតម្បាញស្តាប់ហើយ
បានសម្រេចសោតាបត្តិផល :

**អន្តតុតោ អយំ លោកោ តនុកេត្ត វិបស្សតិ
សកុណោ^(១) ជានបុត្តោវ អប្បោ សក្កាយ គច្ឆតិ ។**

លោកិយមហាជននេះ ងងឹតណាស់ ដូចជា
មនុស្សខ្វាក់ ក្នុងលោកនេះ មានមនុស្សតិចនាក់ណាស់
ដែលបានដឹងច្បាស់នូវបញ្ចក្ខន្ធតាមពិត តិចនាក់ណាស់
ដែលទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ដូចបក្សីដែលជាប់សំណាញ់របស់
ព្រានហើយ តិចណាស់ ដែលអាចរួចពីសំណាញ់បាន ។

១- អដ្ឋកថាថា សកុណោ ។

២២. ន វេ កនិយា ខេត្តលោក វជន្តិ

បុគ្គល កំណាញ់ស្វិតស្វាញ មិនបានទៅកាន់ទេវលោក
ឡើយ។

ព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់គង់នៅវត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធ
អសទិសទាន គឺទានមិនមានអ្នកណាធ្វើដូច ជាទានមាន
ដល់ព្រះពុទ្ធគ្រប់ៗព្រះអង្គ មួយអង្គមានតែម្តងប៉ុណ្ណោះ
ព្រោះត្រូវបរិច្ចាគទ្រព្យ ១៤ កោដិត្រឹមតែមួយថ្ងៃនោះឯង
ហើយទាននោះ ចំពោះតែស្ត្រីប៉ុណ្ណោះ ដែលជាអ្នកចាត់-
ចែង ដើម្បីព្រះសាស្តា និង ព្រះភិក្ខុសង្ឃ ។

ក្នុងកាលនោះ អមាត្យរបស់ព្រះរាជាពីរនាក់ ម្នាក់
ឈ្មោះ កាឡៈ ម្នាក់ទៀតឈ្មោះ ជុណ្ហៈ ។ កាឡៈមិន
ត្រេកអរនឹងទានរបស់ព្រះរាជា ដែលមានព្រះនាងមល្លិកា
ជាអ្នកចាត់ចែងនោះឡើយ ចំណែកអមាត្យជុណ្ហៈអនុ-
មោទនាជីក្រែកលែង។

បុណ្យអនុមោទនាជាបុណ្យដ៏ធំមួយឱ្យសុខប្រសើរ
ទាំងក្នុងលោកនេះ ទាំងទៅបរលោក ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់ត្រាស់ព្រះគាថា :

ន វេ កឃិយា ខេវលោកំ វជន្តិ

ពាលា ហវេ នប្បសំសន្តិ ទានំ

ធីរោ ច ទានំ អនុមោទបាលោ

តេនេវ សោ ហោតិ សុខំ បរត្ថ ។

បុគ្គលកំណាញ់ ស្វិតស្វាញ មិនបានទៅកាន់
ទេវលោកឡើយ ជនពាលទាំងឡាយមិនសរសើរនូវការ
ឱ្យទានទេ ចំណែកអ្នកប្រាជ្ញ តែងអនុមោទនាទាន ព្រោះ
ហេតុនោះ លោករមែងបានសុខក្នុងលោកខាងមុខ ។

ចប់ព្រះធម៌ទេសនា អមាត្យជុណ្ហៈបានសម្រេច
សោតាបត្តិផល ។

ព្រះរាជា ជ្រះថ្លានឹងអមាត្យជុណ្ហៈ បានប្រគល់
រាជសម្បត្តិឱ្យអមាត្យជុណ្ហៈធ្វើទានអស់ ៧ ថ្ងៃ ដោយ
ទំនងដែលព្រះរាជាបានថ្វាយហើយ ដូចគ្នាដែរ ។

២៣~ កិច្ចា មនុស្សបដិសារោ ការត្រឡប់

បានអត្ថភាពជាមនុស្ស ជាការក្រ។

ព្រះពុទ្ធបរមគ្រូ ស្តេចទ្រង់យាងទៅកាន់ដែនកាសិ
ទ្រង់ប្រថាប់ជិតក្រុងពារាណសិ នៅក្រោមដើមច្រេសធំៗ
៧ ដើម ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធស្តេចនាគឈ្មោះឯរកបត្ត។

ក្នុងសាសនាព្រះពុទ្ធកស្សបទសពល ឯរកបត្ត-
នាគរាជនេះជាភិក្ខុកំលោះមួយអង្គ ត្រូវអាបត្តិក្នុងភូត-
តាមសិក្ខាបទ។ ដោយការធ្វេសប្រហែស មិនប្រញាប់
សម្តែងអាបត្តិ ដល់ពេលត្រូវអស់ជីវិតនឹកក្តៅក្រហាយ
ចិត្តថា អាត្មាអញមានសីលមិនបរិសុទ្ធ ហើយក៏អស់ជីវិត
ទៅកើតក្នុងកំណើតសត្វតិរច្ឆាន ដែលមិនអាចសម្រេច
មគ្គផលបាន។ កើតហើយក្តៅក្រហាយចិត្តទៀត ព្រោះ
ខ្លួនខំប្រព្រឹត្តសមណធម៌អស់ ២ ម៉ឺនឆ្នាំ មកកើតជា
អហេតុកសត្វ ទើបអង្គព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់ព្រះគាថា :
កិច្ចា មនុស្សបដិសារោ កិច្ចំ មច្ឆាន នីវិទំ
កិច្ចំ សន្នប្បស្សវនំ កិច្ចា ពុទ្ធានមុច្ឆារោ ។

ការត្រឡប់បានអត្តភាពជាមនុស្សជាការក្រ ជីវិត
របស់សត្វទាំងឡាយរស់នៅបានដោយលំបាក កម្រនឹង
បានស្តាប់ព្រះសទ្ធម្ម ការកើតឡើងនៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ
ជាការក្រក្រែកលែង។

ចប់ព្រះធម៌ទេសនា ពពួកជនជាច្រើនម៉ឺននាក់
បានសម្រេចមគ្គផល ឯស្តេចនាគវិញគួរតែបានសម្រេច
មគ្គផលក្នុងថ្ងៃនោះដែរ តែខ្លួនឯងជាសត្វតិរច្ឆាន ធ្វើដូច
ម្តេចនឹងបានទៅ ។

ពុទ្ធបរិស័ទយើងអ្នកមានសទ្ធា គួរកំណត់ឱ្យសុខ
ចិត្តខ្លួនឯងថា រស់នៅសព្វថ្ងៃ បានត្រឹមតែមិនទាន់ស្លាប់
ប៉ុណ្ណឹង គ្រប់គ្រាន់ហើយ ព្រោះជីវិតប៉ុណ្ណឹងឯងជា
អារម្មណ៍នៃព្រះកម្មដ្ឋាន ជម្រះផ្លូវទៅព្រះនិព្វាន ។

២៤~ សុខោ ពុទ្ធានមុប្បវាណោ ការកើតឡើង

នៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ នាំមកនូវសេចក្តីសុខ។

សម្តេចព្រះទ្រង់ញាណ ព្រះអង្គគង់ប្រថាប់នៅ
ក្នុងវត្តព្រះជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធការសន្តនាគ្នារបស់ពួកភិក្ខុ
ច្រើនអង្គ ។ ប្រធានបទនៃការសន្តនាគឺ អ្វីជាសុខក្នុង
លោកនេះ អង្គខ្លះឆ្លើយថា មិនមានអ្វីសុខដូចសុខក្នុង
រាជសម្បត្តិទេ អង្គខ្លះទៀតថា កាមសុខ ឯភិក្ខុដទៃ
ទៀតថា មិនមានអ្វីសុខជាងការបរិភោគបាយស្រូវសាលី
ជាមួយនឹងសាច់ឡើយ។ ព្រះបរមសាស្តា ព្រះអង្គទ្រង់
យាងមកហើយត្រាស់ថា អ្នកទាំងឡាយពោលអ្វីហ្នឹង សុខ
ទាំងនេះ សុទ្ធតែជាប់ទាក់ទងដោយទុក្ខក្នុងវដ្តៈទាំងអស់
រួចហើយទើបព្រះអង្គត្រាស់ព្រះគាថា :

**សុខោ ពុទ្ធានមុប្បវាណោ សុខា សន្តិប្បនេសនា
សុខា សង្ឃសង្ឃ សាមគ្គី សមគ្គានំ តទោ សុខោ។**

ការកើតឡើងនៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ នាំមកនូវ
សេចក្តីសុខ ការសម្តែងនូវព្រះសទ្ធម្ម នាំមកនូវសេចក្តី

សុខ សេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នានៃសង្ឃ ឬ ពួកក្រុម នាំមកនូវ
សេចក្តីសុខ សេចក្តីព្យាយាមដុតកិលេសនៃអ្នកព្រមព្រៀង
គ្នាទាំងនោះ នាំមកនូវសេចក្តីសុខ ។

នៅពេលចប់ព្រះធម៌ទេសនា ភិក្ខុជាច្រើនអង្គ
សម្រេចព្រះអរហត្តផល ។

រឿរលែងតែព្រះបច្ចេកពុទ្ធចេញ សត្វលោកទាំង-
អស់ សុទ្ធតែសម្រេចមគ្គផលដល់ព្រះនិព្វាន ដោយ
អាស្រ័យការត្រាស់ដឹងនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងអស់។ ព្រះ-
ធម៌ដែលព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្តែង អស្ចារ្យណាស់
ធ្វើឱ្យអ្នកស្តាប់ដោយល្អ បាននូវបញ្ញា ដូច្នោះ ពុទ្ធបរិស័ទ
គួរតែព្រមព្រៀងគ្នារក្សាព្រះពុទ្ធសាសនា ហើយប្រព្រឹត្ត
ធម៌ដោយខ្លួនឯង កុំរលំតែចាប់កំហុសអ្នកដទៃ ត្រូវ
ពិចារណាវិបាកកម្មរបស់ខ្លួន និង តក់ស្លុតចំពោះអកុសល
ក្នុងចិត្តខ្លួនឯង ។

២៥. ជ័យំ វេនំ បសវតិ អ្នកឈ្នះតែងជួប

ប្រទះនូវពៀរ។

ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅព្រះជេតពនមហា-
វិហារ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធបរាជ័យនៃព្រះបាទកោសល ។
ព្រះបាទបសេនទិកោសល ទ្រង់ធ្វើសង្គ្រាមចាញ់ព្រះបាទ-
អណាតសត្ត ដែលត្រូវជាក្លាយបង្កើតរបស់ព្រះអង្គ ទ្រង់
កើតទុក្ខ បង្អត់អាហារព្រះអង្គឯង ដោយព្រះតម្រិះថា
ប្រយោជន៍អ្វីដោយការរស់នៅរបស់យើង ។ ភិក្ខុទាំង-
ឡាយក្រាបទូលសេចក្តីនោះដល់ព្រះបរមសាស្តា ទើប
ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់នឹងភិក្ខុទាំងឡាយថា :

**ជ័យំ វេនំ បសវតិ ទុក្ខំ សេតិ បរាជិតោ
ឧបសន្លោ សុខំ សេតិ ហិត្វា ជ័យបរាជ័យំ ។**

អ្នកឈ្នះតែងជួបប្រទះនូវពៀរ អ្នកចាញ់រមែង
ដេកជាទុក្ខ ចំណែកបុគ្គលដែលស្ងប់រំងាប់ លះបង់នូវការ
ឈ្នះចាញ់ចេញហើយ រមែងនៅជាសុខ ។

បទថា ជ័យំ ដោយសេចក្តីថា អ្នកឈ្នះនូវបុគ្គល

ដទៃ ។ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់សរសើរបុគ្គលដែលឈ្នះខ្លួន
ឯងថា ជាការឈ្នះដ៏ឧត្តមក្នុងសមរម្យមិវដ្តសង្សារ ។

ការខឹងក្រោធ កើតមកអំពី :

១- ចាប់កំហុសអ្នកដទៃ

២- មិនកក់ស្តុកចំពោះអកុសលខ្លួនឯង ។

ដោយបរមត្ថ អ្នកដទៃគឺគ្រាន់តែមនោទ្វារវិចីចិត្ត
ខ្លួនឯងសាងឡើងប៉ុណ្ណោះ អ្វីៗនោះ ត្រឹមតែជាវិចីចិត្ត
និង អារម្មណ៍របស់វិចីចិត្តប៉ុណ្ណោះឯង ជាពិសេសវិបាក
របស់កម្មតាមបញ្ចុទ្ធារ ដែលមិនមានបុគ្គលដទៃធ្វើកម្ម
ហើយយើងជាអ្នកទទួលវិបាកនោះឡើយ ។ លោកទាំង
៦ សូន្យចាកសត្វបុគ្គលត្រូវខ្លួន មានអ្នកណាមកធ្វើឱ្យយើង
ចាប់កំហុសហើយខឹងក្រោធទៅរកនោះ តែបើពោលពី
សត្រូវពិតប្រាកដ គឺកិលេសក្នុងចិត្តខ្លួនឯង បើកិលេស
មិនមានហើយ បញ្ហាកង្វល់ក្នុងវដ្តសង្សារក៏ត្រូវចប់ដែរ។

២៦~ ជ័យឆ្មារ បរមា រោគា ការស្រែកឃ្លាន

គឺជា រោគយ៉ាងក្រៃលែង ។

ព្រះសុគតសាស្តា ទ្រង់ប្រថាប់នៅនគរអាឡវី ទ្រង់ប្រារព្ធខុបាសកម្នាក់។ ខុបាសកនោះចង់ស្តាប់ព្រះធម៌ ទេសនារបស់ព្រះបរមសាស្តា ប៉ុន្តែត្រូវទៅរកគោសិន ដល់ថ្ងៃត្រង់ទើបបានមក ហើយមានការស្រែកឃ្លាន ខ្លាំង ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់យាងពីសាវត្ថីមក ៣០ យោជន៍ដើម្បីខុបាសកម្នាក់នោះឯង កាលខុបាសកមិន ទាន់មក ទ្រង់មិនត្រាស់សម្តែងព្រះធម៌ឡើយ ។ កាល ខុបាសកមកហើយ ព្រះអង្គត្រាស់ចាត់ឱ្យគេរៀបចំអាហារ ឱ្យដល់ខុបាសកនោះ ។ ការចាត់ចែងអាហារដោយព្រះ- តថាគតដូច្នោះ មានតែម្តងហ្នឹងគត់ ក្នុងព្រះត្រៃបិដក ជា ការអនុគ្រោះដើម្បីខុបាសកនោះមានកាយ និង ចិត្តស្ងប់ ស្តាប់ព្រះធម៌សម្រេចសោតាបត្តិផល ។

ភិក្ខុទាំងឡាយ ពោលទោសចំពោះព្រះបរមសា- ស្តាក្នុងរឿងចាត់ចែងនូវអាហារនោះ ទើបព្រះអង្គត្រាស់

នូវព្រះគាថា ដូច្នោះថា :

ជិវច្ឆា បរមា ពោគា សទ្ធារា បរមា ទុក្ខា
ឯតំ ញត្វា យថាតុតំ និព្វានំ បរមំ សុខំ ។

ការស្រេកឃ្លាន គឺជាភោគយ៉ាងក្រែកលែង សង្ខារ
ទាំងឡាយជាទុក្ខយ៉ាងក្រែកលែង អ្នកប្រាជ្ញដឹងច្បាស់នូវ
សេចក្តីនោះ តាមពិតហើយ រមែងធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់នូវ
ព្រះនិព្វាន ព្រោះព្រះនិព្វានជាសុខយ៉ាងក្រែកលែង ។

បាទព្រះគាថាថា **ជិវច្ឆា បរមា ពោគា** ដោយ
សេចក្តីថា បើភោគដទៃ រក្សាម្តងក៏ជាសះស្បើយ ឬថា
បុគ្គលអាចកម្ចាត់បង់បាន ឯចំណែកការស្រេកឃ្លានវិញ
ត្រូវរក្សាអស់កាលជានិច្ច ។

អ្នកដែលពោលទោសចំពោះព្រះបរមសាស្តា គឺ
មានតែបុថុជ្ជនប៉ុណ្ណោះ ចំណែកព្រះអរិយបុគ្គលវិញនោះ
សូម្បីតែទោមនស្សក្នុងចិត្តបន្តិចបន្តួចចំពោះព្រះអង្គ ក៏ពុំ
មានដែរ ព្រោះលោកបានជ្រាបនូវព្រះពុទ្ធគុណច្បាស់ ។

២៧- និព្វានំ បរមំ សុខំ ព្រះនិព្វាន ជាសុខ

យ៉ាងក្រែកលែង ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់ត្រាស់ពាក្យនេះ ប្រារព្ធ
ចំពោះឧបាសកម្នាក់នៅនគរអាឡវីជង និង ទ្រង់ប្រារព្ធ
ចំពោះព្រះបាទបសេនទិកោសលផង ។

ព្រះនិព្វានជាបរមសុខ ព្រោះការអស់ទៅនៃទុក្ខ
ទាំងពួង ព្រះនិព្វានគឺជាទុក្ខនិរោធហរិយសច្ច ។ ពាក្យថា
ទុក្ខទាំងពួង គឺជារដ្ឋសង្សារដែលសន្មតថាជាយើង ថាជា
គេម្នាក់ៗរៀងៗខ្លួនហ្នឹងឯង ។ រដ្ឋសង្សារ គឺជាតំណនៃ
ខន្ធ មួយខណៈៗ អស់ពីមួយជាតិ តមួយជាតិ ដោយមិន
ដឹងទីបំផុតខាងដើមពីត្រឹមណាមក ត្រូវបញ្ចប់ដោយ
អរហត្តមគ្គ និង ទីបំផុតនៃសង្សារត្រឹមការបរិនិព្វានរបស់
ព្រះអរហន្ត អស់ជាតិ អស់កំណើត ។ ព្រះបរមសាស្តា
ទ្រង់ត្រាស់ថា នាមរូបរលត់អស់មិនមានសេសសល់
ព្រោះការរលត់ទៅនៃវិញ្ញាណ ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាព្រះវិហារ-

ជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធព្រះបាទបសេនទិកោសល ។

ព្រះរាជាមានរឿងនាំឱ្យសប្បាយព្រះហឫទ័យ ៤
រឿង គឺ ១- សប្បាយព្រះកាយ ព្រោះស្គាល់ប្រមាណក្នុង
ការសោយព្រះក្រយា , ២- ឈប់ធ្វើចម្បាំងជាមួយនឹង
ស្តេចក្នុង គឺព្រះបាទអជិតសត្ត , ៣- រកកែវមណីរបស់
ព្រះបាទកុសរាជឃើញ កែវមណីនោះបានមកជារបស់
ព្រះអង្គទ្រង់រាជ្យ , ៤- បាននាង វាសវត្ថិយា ធីតាក្រុង
កបិលពស្តក្នុងបំណងចង់ធ្វើជាញាតិនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ។

ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់នូវព្រះគាថា :

អារោគ្យបរមា លាភា សន្តដ្ឋិបរមំ ធនំ
វិស្សាសបរមា ញាតិ និព្វានំ បរមំ សុខំ ។

លាភទាំងឡាយ មានការមិនមានរោគ ជាយ៉ាង
ក្រៃលែង ទ្រព្យមានសេចក្តីសន្តោស ជាយ៉ាងក្រៃលែង
ញាតិមានសេចក្តីស្មិទ្ធស្នាល ជាយ៉ាងក្រៃលែង ព្រះនិព្វាន
ជាសុខយ៉ាងក្រៃលែង ។

២៨~ សាធុ ទស្សនបរិយានំ ការបានជួបប្រទះ

ឃើញព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ជាការល្អប្រសើរ (ព្រោះ
ញ៉ាំងប្រយោជន៍ឱ្យសម្រេច) ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាវេឡូវ-
ត្រាមទ្រង់មាននូវអាពាធដ៏ធ្ងន់គឺចុះព្រះលោហិត ព្រះអង្គ
ទ្រង់ប្រារព្ធសក្កទេវរាជ ។ សក្កទេវរាជបានមកបម្រើ
ព្រះបរមសាស្តា ទូលឧច្ចារៈលាយដោយព្រះលោហិតលើ
ព្រះសីសៈ ប្រព្រឹត្តដោយសេចក្តីគោរពយ៉ាងក្រៃលែង
ដែលធ្វើឱ្យភិក្ខុទាំងឡាយពោលសរសើរ ។ ព្រះដ៏មាន-
ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សក្កទេវរាជ
ធ្វើនូវការគោរពស្រឡាញ់ចំពោះតថាគតនេះ មិនគួរឱ្យ
អស្ចារ្យឡើយ ព្រោះសក្កទេវរាជស្តាប់ធម៌ទេសនាហើយ
សម្រេចសោតាបត្តិផល លះបង់នូវជរាភាព បានជាព្រះ-
ឥន្ទកំលោះ អាស្រ័យនឹងតថាគត នៅនាឥន្ទសាលគុហា
ព្រមដោយទេវតា ១៤ កោដិសម្រេចធម្មាភិសម័យ ។
តថាគតមានឧបការៈច្រើនដល់សក្កទេវរាជនោះ ដោយ

ប្រការយ៉ាងនេះ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ការបានជួបប្រទះ
ឃើញព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ជាការល្អប្រសើរ... ។

ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់នូវព្រះគាថា :

សាធុ ឧស្សនបរិយានំ សន្តិវាសោ សទ្ធ សុខោ
អនុស្សនេន ពាលានំ និច្ចមេវ សុខំ សិយា ។

ការបានជួបប្រទះឃើញព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ជា
ការល្អប្រសើរ ការនៅរួមជាមួយនឹងព្រះអរិយៈទាំងឡាយ
ជាហេតុឱ្យកើតនូវសេចក្តីសុខសព្វកាល បុគ្គលគប្បីមាន
សេចក្តីសុខអស់កាលជានិច្ច ព្រោះមិនជួបប្រទះនូវបុគ្គល
ពាលទាំងឡាយ ។

ពាក្យថា សាធុ អដ្ឋកថាថា សាធុ បានដល់
ជាការញ៉ាំងប្រយោជន៍ឱ្យសម្រេច គឺថាជាសេចក្តីល្អ បាន
ដល់ កម្មដ៏ចម្រើន ។

២៩~ អក្កោយេន ជិនេ កោធិ ឈ្នះអ្នកខឹង

ក្រោធដោយការមិនក្រោធទេ ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហា-
វិហារវេឡូវន៍ ទ្រង់ធ្វើភក្តកិច្ចនៅផ្ទះនាងឧត្តរាបុត្រីសេដ្ឋី
បុណ្ណៈ ទ្រង់ប្រារព្ធនាងឧត្តរាសម្តែងនូវព្រះធម៌ទេសនា ។

នាងឧត្តរាឧបាសិកា បានសម្រេចសោតាបត្តិផល
ជាមួយនឹងមាតាបិតា ក្នុងពេលស្តាប់ព្រះធម៌ តាំងតែពី
នាងនៅមិនទាន់មានស្វាមី ។ នៅពេលដែលនាងមានប្តី
បានពីរខែកន្លះ នាងបានជួលស្រ្តីរូបស្អាតម្នាក់ឈ្មោះនាង
សិរិមា ឱ្យមកបម្រើប្តីរបស់នាង ទើបនាងបានឱកាស
ចាត់ចែងថ្វាយចង្ហាន់ដល់ព្រះភិក្ខុសង្ឃ និង ព្រះមានព្រះ-
ភាគ ។ នាងសិរិមា ភ្លេចខ្លួនកើតចិត្តប្រថេរ ហើយធ្វើ
ការប្រទូស្តចំពោះនាងឧត្តរា ប៉ុន្តែដោយសារមេត្តាការវនា
របស់នាងឧត្តរា បានធ្វើឱ្យនាងសិរិមាក្លាក្នុងសូមខមា-
ទោស ព្រមទាំងបានស្តាប់ព្រះធម៌ទេសនា ដែលព្រះអង្គ
ត្រាស់ថា ឈ្នះអ្នកខឹងក្រោធទេ ដោយការមិនក្រោធទេ ឈ្នះ

មនុស្សមិនល្អដោយសេចក្តីល្អ... ។ នាងសិរិមាបាន
សម្រេចសោតាបត្តិផល ។

ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្តែងនូវព្រះគាថា :
អក្កោយេន ជិនេ កោធិ អសាធិ សាធុនា ជិនេ
ជិនេ កនិយំ នានេន សច្ចេនាធិកវាទិនំ ។

ឈ្នះមនុស្សក្រោធដោយការមិនក្រោធនៃ ឈ្នះ
មនុស្សមិនល្អដោយសេចក្តីល្អ ឈ្នះមនុស្សកំណាញ់ដោយ
ការឱ្យ ឈ្នះមនុស្សពោលពាក្យមិនពិត ដោយពាក្យពិត ។

បើមិនឈ្នះការខឹងក្រោធរបស់អ្នកដទៃទេ ក៏បាន
ឈ្នះការខឹងក្រោធខ្លួនឯងដែរ ដូច្នោះការមិនក្រោធនៃ គឺជា
ការធ្វើបុណ្យដ៏ធំមួយ ។ ឯការឈ្នះសេចក្តីអាក្រក់របស់
ខ្លួនជាដើម ក៏ដូច្នោះដែរ ។

៣០~ បឋមនោ រក្ខតោ បលំ សេចក្តីប្រមាទ

ជាមន្ទិលរបស់បុគ្គលអ្នករក្សា។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅព្រះជេតពន-
មហាវិហារ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះភិក្ខុលោឡូទាយី ។ កាល
ដែលមហាជនពោលសរសើរគុណព្រះអគ្គសាវ័កទាំង ២
ភិក្ខុលោឡូទាយីបានសម្តែងខ្លួនធ្វើគ្រាន់បើ ដើម្បីឱ្យអ្នក
ស្រុកនិមន្តលោកទេសនា លុះដល់អ្នកស្រុកត្រូវការ
លោកបែរជាសម្តែងអត់បានធម៌អ្វីទាំងអស់។ ព្រះដ៏មាន-
ព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា មន្តទាំងឡាយមានការមិន
ស្វាធាយជាមន្ទិល ផ្ទះទាំងឡាយមានការមិនថែទាំជា
មន្ទិល សេចក្តីខ្ជិលជាមន្ទិលនៃពណ៌សម្បុរ រីឯសេចក្តី
ប្រមាទ ជាមន្ទិលរបស់បុគ្គលអ្នករក្សា ។

អ្នករក្សាគោ កាលបើធ្វេសប្រហែស គោរមែង
ចុះស៊ីសន្ទូងខ្លួនឯង ឬ សន្ទូងអ្នកដទៃ ពុំនោះសោត គោ
ចូលព្រៃជួបក្តីអន្តរាយផ្សេងៗ យ៉ាងណាមិញ ការរក្សា
ចិត្ត គ្រប់គ្រងទ្វារ ៦ ក៏ដូច្នោះដែរ អារម្មណ៍ ៦ ដូចជា

សន្ទូង ចំណែកពាលធម៌ដែលជាបាបមិត្តរបស់ចិត្ត ដូចជា
ព្រៃដែលពេញដោយគ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗ មានគ្រោះថ្នាក់
ដោយសត្វសាហាវជាដើម ចំណែកស្មារតីដូចជាអ្នករក្សា
គោ រឹងចិត្តដូចជាគោ ។

ព្រះគាថាប្រារព្ធភិក្ខុលោក្យទាយី :

**អនុញ្ញាយមនវា មន្តា អនុញ្ញានមនវា ឃរា
មនំ វណ្ណស្ស កោសន្នំ បមរណោ ក្ខតោ មនំ ។**

មន្តទាំងឡាយមានការមិនស្វាធាយជាមន្តិល ផ្ទះ
ទាំងឡាយមានការមិនថែទាំជាមន្តិល សេចក្តីខ្ជិលជា
មន្តិលនៃពណ៌សម្បុរ រឹងសេចក្តីប្រមាទជាមន្តិលរបស់
បុគ្គលអ្នករក្សា ។

៣១~ អវិជ្ជា បរមំ មលំ អវិជ្ជាជាមន្ទិលដ៏

ក្រៃលែង ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់នៅព្រះវេឡុវ័នមហា-
វិហារ ទ្រង់ប្រារព្ធកុលបុត្រម្នាក់ ។ កុលបុត្រនោះឯង
មានភរិយាក្បត់ចិត្ត រួចទៅខ្លួនឯងខ្មាសគេមិនហ៊ានចូល
វត្ត ក្រោយមកទើបចូលគាល់ព្រះបរមសាស្តា ។ ព្រះដ៏-
មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្តែងព្រះជាកក ហើយត្រាស់
សម្តែងព្រះធម៌ទេសនាអំពីមន្ទិលជាច្រើនប្រការ ។

ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា :

មលិត្តិយា ឧច្ចុរិតំ	មច្ឆេរំ ទទតោ មលំ
មលា វេ ធាបកា ធម្មា	អស្មី លោកេ បរម្មិ ច
តតោ មលា មលតំ	អវិជ្ជា បរមំ មលំ
ឯតំ មលំ បហន្ន្វាន	និម្មលា ហោថ តិក្ខុវោ។

ការប្រព្រឹត្តអាក្រក់ជាមន្ទិលរបស់ស្រ្តី សេចក្តី
កំណាញ់ជាមន្ទិលរបស់អ្នកឱ្យ ធម៌អាក្រក់ទាំងឡាយជា
មន្ទិលក្នុងលោកនេះ និង ក្នុងលោកខាងមុខ ឯចំណែក

ធម្មជាតិជាមន្ទិលដ៏ក្រៃលែង ជាងមន្ទិលទាំងនោះ គឺ
អវិជ្ជា អវិជ្ជាជាមន្ទិលដ៏ក្រៃលែង ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
អ្នកទាំងឡាយចូរលះមន្ទិលទាំងនោះចេញ ចូរកុំជាអ្នក
មាននូវមន្ទិលឡើយ ។

ការមិនដឹងសេចក្តីពិត នាំឱ្យជាប់ជំពាក់ចិត្ត ឬ
កើតទុក្ខមិនសុខចិត្តក្នុងរឿងរ៉ាវផ្សេងៗ ។ បុគ្គលល្ងង់ខ្លៅ
ជាកំពូលសត្រូវនឹងខ្លួនឯង ចំណែកបណ្ឌិតបានដឹងការពិត
រមែងបានជាទីពឹងឱ្យខ្លួនឯង ។

បរិស្ថិតិយា ទុច្ចរិតំ អដ្ឋកថាថា ការប្រព្រឹត្តកន្លង
ចិត្តប្តី ឈ្មោះថាទុច្ចរិតក្នុងព្រះគាថានេះ ។

៣២~ នត្តិ រាគសមោ អត្ថិ ភ្លើងស្មើដោយ

រាគ: មិនមាន ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហា-
វិហារព្រះជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធខុបាសក ៥ នាក់ ។ ក្នុង ៥
នាក់នោះ មានតែខុបាសកម្នាក់ប៉ុណ្ណោះដែលស្តាប់ព្រះ-
ធម៌ដោយគោរព ។ ការដែលមិនអាចស្តាប់បាន ព្រោះ
មិនធ្លាប់សន្សំការស្តាប់រាប់ជាតិជាអនេកមក គឺធ្លាប់តែ
ស្តាប់តិរច្ឆានកថា ដោយប្រការផ្សេងៗ និង ស្តាប់ភ្លេង
កម្សាន្តរាំច្រៀង ។ ម្យ៉ាងទៀត ព្រោះអាស្រ័យរាគ:
ទោស: មោហ: និង តណ្ហា ទើបមិនអាចស្តាប់ធម៌បាន។
ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា :

**នត្តិ រាគសមោ អត្ថិ នត្តិ ឆោសសមោ គមោ
នត្តិ មោហសមំ ជានំ នត្តិ តណ្ហាសមា នទី ។**

ភ្លើងស្មើដោយរាគ: មិនមាន ការចាប់ស្មើដោយ
ទោស: មិនមាន សំណាញ់ស្មើដោយមោហ: មិនមាន
ស្មើទន្លេស្មើដោយតណ្ហា មិនមាន ។

ភ្លើងអាចញ៉ាំងកប្បឱ្យវិនាសបាន ប៉ុន្តែយូរៗម្តង
ប៉ុណ្ណោះ ឯចំណែកភ្លើងគឺភាគៈវិញនោះ ឆេះអស់កាល
ជានិច្ច ម្យ៉ាងទៀត ភ្លើងខាងក្រៅក្តៅណាស់ឆេះចំពោះ
រូបតែប៉ុណ្ណោះ ចំណែកភាគៈដុតឆេះកុសលធម៌ផ្សេងៗឱ្យ
វិនាសបាត់បង់អស់ ។ ឧបាសកអ្នកស្តាប់ធម៌ដោយគោរព
បានសម្រេចសោតាបត្តិផល ។

សត្វនៅក្នុងអបាយភូមិ មិនអាចប្រារព្ធនូវសេចក្តី
ព្យាយាមដើម្បីការត្រាស់ដឹងសច្ចធម៌បានឡើយ ។ គោ
ក្របី ដំរី សេះ សម្រាប់បម្រើក្នុងការងារ ប្រេត
មានទុក្ខវេទនាព្រោះស្រែកឃ្នាន ឯចំណែកសត្វនរកវិញ
ខ្លាំងក្លាដោយសេចក្តីទុក្ខ ... « ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះ
ជាពេលវេលា ដែលអ្នកទាំងឡាយត្រូវប្រារព្ធនូវសេចក្តី
ព្យាយាម » ។

៣៣- សង្ខារា សស្សតា នត្តិសង្ខារទាំងឡាយ

ជារបស់ទៀង មិនមាន ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់ផ្តំដោយអនុដ្ឋានសញ្ញា នៅ
នាសាលវ័នរបស់ពួកមល្លក្សត្រ ក្នុងនគរកុសិនារា ព្រះអង្គ
ទ្រង់ប្រារព្ធបរិព្វាជកឈ្មោះសុភទ្ធៈ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បរិនិព្វាននៅនគរកុសិ-
នារា ដើម្បីប្រយោជន៍៣ យ៉ាង គឺ

- (១)- សម្តែងមហាសុទស្សនសូត្រ ប្រារព្ធនគរកុសិនារា។
- (២)- បានទោណព្រាហ្មណ៍ចែកព្រះបរមសារីរិកធាតុ ។
- (៣)- ដើម្បីប្រោសសុភទ្ធបរិព្វាជក ជាសារ័ក៍សម្រេច
ព្រះអរហត្តចុងក្រោយ ក្នុងការគង់ព្រះជន្មនៅនៃព្រះ-
បរមសាស្តា ។

សុភទ្ធបរិព្វាជក ធ្លាប់ជាបងប្អូនរបស់ព្រះអញ្ញា-
កោណ្ឌញ្ញៈក្នុងអតីតជាតិ ជាអ្នកមានឧបនិស្ស័យយឺតយ៉ាវ
ក្នុងការធ្វើទាន រហូតមកដល់ជាតិចុងក្រោយ ក៏ជាប់
ឧបនិស្ស័យយឺតយ៉ាវនោះមក ពោលគឺយឺតយ៉ាវក្នុងការ

ចូលគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ កាលដែលក្រាបទូលសួរ
បញ្ហាហើយ ទើបព្រះសុគតសាស្ត្រាត្រាស់វិសជ្ជនា ...
សង្ខារទាំងឡាយជារបស់ទៀង មិនមាន ។

**អាកាសេវ បទំ នត្ថិ សមណេវ នត្ថិ ពាហិរេវ
សង្ខារេវ សស្សតេវ នត្ថិ នត្ថិ ពុទ្ធានមិព្វិតំ ។**

ស្នាមជើងក្នុងអាកាស មិនមាន សមណៈខាង
ក្រៅ មិនមាន សង្ខារទាំងឡាយជារបស់ទៀង មិនមាន
ព្រះពុទ្ធគ្រប់ព្រះអង្គ មិនមានកិលេសជាគ្រឿងញាប់ញ័រ
ឡើយ ។

យើងត្រូវកុំភ្លេចថា មានតែខ្លួនយើងប៉ុណ្ណោះ
ដែលអាចរំលត់កិលេសឱ្យខ្លួនយើងបាន ដូច្នោះទើបយើង
មិនត្រូវជាមនុស្សឡេះឡោះ ឥតបានការនោះទេ ។

៣៤~ បគ្គានដ្ឋង្គិកោ សេដ្ឋោ ផ្លូវមានអង្គ ៨

ប្រសើរជាងផ្លូវទាំងឡាយ ។

ព្រះបរមសាស្តាសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅ
នាព្រះវិហារជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធភិក្ខុ ៥០០ អង្គ។ ព្រះភិក្ខុ
ទាំងនោះ គង់ក្នុងសាលា ប្រជុំគ្នាពោលអំពីផ្លូវពីភូមិមួយ
ទៅភូមិមួយ រាបស្មើខ្លះ មិនរាបស្មើខ្លះ ។ ព្រះសុគត-
សាស្តា ស្តេចទ្រង់យាងមកកាន់ទីប្រជុំនោះ ហើយព្រះ-
អង្គត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ផ្លូវដែលអ្នកទាំងឡាយ
ពោលនេះ ជាផ្លូវខាងក្រៅទេ ផ្លូវគឺអរិយមគ្គ ទើបជាផ្លូវ
ចេញផុតអំពីទុក្ខបាន រួចហើយទ្រង់ត្រាស់ជាបន្តថា :

បគ្គានដ្ឋង្គិកោ សេដ្ឋោ	សច្ចានំ ចតុរោ បទា
វិរាគោ សេដ្ឋោ ធម្មានំ	និបទានព្ធិ ចក្ខុបា
ឯសេវ បគ្គោ នត្តញ្ញោ	នស្សនស្ស វិសុទ្ធិយា។
ឯតព្ធិ តុម្កេ បដិបទ្វថ	មារសេស្សតំ បមោហានំ
ឯតព្ធិ តុម្កេ បដិបន្លា	ទុក្ខស្សនំ ករិស្សថ ។
អក្ខរោ វោ មយា បគ្គោ អញ្ញាយ សន្តសត្តនំ	

តុម្ពេហិ ភិច្ចំ អាតប្បំ អក្ខាតារោ តថាគតា
បដិបន្តា បមេរក្ខន្តិ ឈាយិនោ មារពន្ធនា។

ផ្លូវមានអង្គ ៨ ប្រសើរជាងផ្លូវទាំងឡាយ បទ ៤
គឺ អរិយសច្ច ប្រសើរជាងសច្ចៈទាំងឡាយ វិរាគធម៌គឺ
ព្រះនិព្វាន ប្រសើរជាងធម៌ទាំងឡាយ ព្រះតថាគតមាន
នូវចក្ខុ ប្រសើរជាងសត្វទ្វេបាទទាំងឡាយ ។ ផ្លូវនេះឯង
ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីបរិសុទ្ធនៃទស្សនៈ ផ្លូវដទៃមិន
មានឡើយ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកទាំងឡាយចូរធ្វើដំណើរ
តាមផ្លូវនេះ ផ្លូវនេះជាផ្លូវញ៉ាំងមារឱ្យរង្វេង អ្នកទាំង-
ឡាយដើរតាមផ្លូវនេះហើយ នឹងធ្វើឱ្យផុតទុក្ខបាន ។

ផ្លូវនេះហើយ ដែលតថាគតដឹងថា ជាផ្លូវកម្ចាត់
បង់នូវកូនសរ តថាគតប្រាប់ដល់អ្នកទាំងឡាយ សេចក្តី
ព្យាយាមញ៉ាំងកិលេសឱ្យក្តៅសព្វ អ្នកទាំងឡាយគប្បីធ្វើ
ព្រះតថាគតទាំងឡាយ គ្រាន់តែជាអ្នកប្រាប់ ជនទាំង-
ឡាយ ជាអ្នកធ្វើដំណើរទៅហើយ ដោយការសម្លឹងពិនិត្យ
នឹងរួចចាកបំណងរបស់មារបាន ។

៣៥~ សព្វេ សទ្ធារា អនិច្ចា សង្ខារទាំងពួង

មិនទៀង ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាវិហារ-
ព្រះជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធភិក្ខុ ៥០០ អង្គដទៃទៀត។ ព្រះភិក្ខុ
ទាំងនោះប្រឹងប្រែងព្យាយាមនៅក្នុងព្រៃ ប៉ុន្តែមិនបាន
សម្រេចព្រះអរហត្តឡើយ ទើបនិមន្តមកគាល់ព្រះដ៏មាន-
ព្រះភាគ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ជ្រាបថា ភិក្ខុទាំងនេះ
ក្នុងកាលនៃព្រះកស្សបទសពល បានប្រកបហើយក្នុង
អនិច្ចលក្ខណៈអស់ ២ ម៉ឺនឆ្នាំ ទើបព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ខារទាំងពួងក្នុងភពទាំងឡាយ
មានកាមភពជាដើម ជាសភាវៈមិនទៀងឡើយ ព្រោះអត្ត
ថា មានហើយត្រឡប់ទៅជាមិនមាន គឺបាត់អស់ទៅវិញ។
ជាបន្តទ្រង់ត្រាស់ព្រះគាថា :

សព្វេ សទ្ធារា អនិច្ចាតិ យនា បញ្ញាយ បស្សតិ
អថ និព្វិន្ទតិ ទុក្ខេ ឯស បក្កោ វិសុទ្ធិយា។

ក្នុងកាលណា បុគ្គលបានឃើញដោយបញ្ញាថា

សង្ខារទាំងពួងមិនទៀង ដូច្នោះ ក្នុងកាលនោះ រមែង
នឿយណាយក្នុងទុក្ខ នេះជាផ្លូវនៃសេចក្តីបរិសុទ្ធ ។

ខន្ធទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយក្នុងភពឈ្មោះ
ថា មិនទៀង ព្រោះត្រូវរលត់ទៅក្នុងភពនោះៗឯង ម្ល៉ោះ
ហើយការហួងហែងខន្ធមួយជាតិៗ ត្រូវចោលទៅទេ ។

នៅមានភិក្ខុ ៥០០ អង្គដទៃទៀត ដែលព្រះបរម-
សាស្តាទ្រង់ទូន្មានដោយព្រះគាថាថា **សព្វេ សទ្ធារា
ទុក្ខាតិ** ដូច្នោះជាដើម។ រីឯ ៥០០ អង្គផ្សេងទៀតព្រះអង្គ
ត្រាស់ថា **សព្វេ ធម្មា អនត្តាតិ** តាមឧបនិស្ស័យនៃ
ភិក្ខុទាំងនោះ ។ ចប់ព្រះធម៌ទេសនា ភិក្ខុទាំងអស់អង្គ
នោះ សុទ្ធតែបានសម្រេចព្រះអរហត្តផល ។

នាំមកនូវទុក្ខ បុគ្គលដើរផ្លូវឆ្ងាយក្នុងវដ្តៈត្រូវទុក្ខជាប់តាម
ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលមិនគប្បីជាអ្នកដើរផ្លូវឆ្ងាយក្នុង
វដ្តៈ និង មិនគប្បីជាអ្នកមានទុក្ខជាប់តាម ។ ភិក្ខុវដ្តីបុត្រ
សម្រេចព្រះអរហត្តនៅពេលចប់ព្រះធម៌ទេសនា ។

បទថា **ទុប្បព្វដ្ឋ** ដោយសេចក្តីថា ឈ្មោះថា ការ
លះគំនរទ្រព្យសម្បត្តិ តិចក៏ដោយ ច្រើនក៏ដោយ និង ពួក
ញាតិ បូសថ្វាយជីវិតក្នុងព្រះសាសនានេះ ជាការក្រ ។

បទថា **ទុរតិរម៌** ដោយសេចក្តីថា ការដែលកុល-
បុត្របូសហើយយ៉ាងនេះ បានចិញ្ចឹមជីវិតដោយការនិមន្ត
បិណ្ឌបាត ត្រេកអរក្នុងការគ្រប់គ្រងគុណគីសីលដែលមិន
មានប្រមាណ និង បំពេញធម៌បដិបត្តិដ៏សមគួរដល់ធម៌ឱ្យ
បរិបូណ៌ ជាការក្រ។

៣៧_ អត្តវាទី និយមំ ឧបេសិ អ្នកដែល

ពោលពាក្យមិនពិត រមែងទៅកាន់នរក។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាព្រះជេត-
ពនមហាវិហារ ទ្រង់ប្រារព្ធនាងបរិព្វាជិកាឈ្មោះ សុន្ទរី។

ដើមរឿង មកអំពីលាភសក្ការៈបីដូចក្រសែទឹកនៃ
បព្វមហានទី កើតឡើងដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ និង
ព្រះភិក្ខុសង្ឃ ឯចំណែកពួកអន្យតិវ័យក៏សាបសូន្យចាក
លាភសក្ការៈ ដូចជាអំពិលអំពែកក្នុងវេលាព្រះអាទិត្យរះ
ឡើង ដូច្នោះឯង ។ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពួកអន្យតិវ័យ
មានគំនិតអាក្រក់ ហើយចាត់ចែងឱ្យនាងសុន្ទរីពោល
កុហកពួកពុទ្ធបរិស័ទថា ខ្លួនបានទៅរួមអភិរម្យដោយ
កិលេសក្នុងព្រះគន្ធកុដិ ជាមួយនឹងព្រះសមណគោតម ។
លុះក្រោយមក បានជួលពួកអ្នកលេងឱ្យសម្លាប់នាងសុន្ទរី
ហើយកប់សពក្បែរព្រះគន្ធកុដិនាវត្តជេតពននោះឯង គឺ
ដើម្បីទម្លាក់កំហុសចំពោះភិក្ខុសង្ឃ ។ រឿងរ៉ាវអាក្រក់
ទាំងអស់ត្រូវបែកការណ៍ ព្រោះពួកអ្នកលេងស្រវឹងស្រា

ឈ្មោះគ្នានិយាយចេញមក។ ចំពោះរឿងនេះ ព្រះដ៏មាន-
ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា **អនុតវាធិ និយមំ ឧបេតិ...។**
អនុតវាធិ គឺរកកំហុសអ្នកដទៃមិនបានក៏ក្លែងរឿងពោល
ចោទប្រកាន់ដោយពាក្យមិនពិត ។

ព្រះគាថាទ្រង់ប្រារព្ធនាងសុទ្ធិវី :

អនុតវាធិ និយមំ ឧបេតិ

យោ វាមិ កត្វា ន ករោមីតិ ចាបា

ឧតោមិ តេ បេច្ចុ សមា តវន្តិ

និហិនកម្មា បនុថា បរត្ថ ។

អ្នកដែលពោលពាក្យមិនពិត រមែងទៅកាន់នរក ឬ
បុគ្គលណាធ្វើអំពើអាក្រក់ហើយ និយាយថាអញមិន
ធ្វើទេ បុគ្គលនោះ ក៏ធ្លាក់នរកដូចគ្នាដែរ ។ ជនទាំងពីរ
ពួកនោះ ដែលមានអំពើថោកទាបដូចគ្នា លុះលះលោក
នេះទៅហើយ រមែងជាអ្នកស្មើគ្នាដោយគតិក្នុងលោក
ខាងមុខ ។

៣៨. អកតិ ទុក្ខតិ សេយ្យា អំពើអាក្រក់

ដែលបុគ្គលមិនធ្វើ ប្រសើរជាង ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលដែលទ្រង់គង់ប្រថាប់ នៅនាព្រះជេតពនមហាវិហារ ទ្រង់ប្រារព្ធស្ត្រីច្រណែន ម្នាក់ ។ ស្ត្រីច្រណែនម្នាក់នេះ បានចាប់ចងដៃចងជើង ស្រីបម្រើម្នាក់ ហើយបានកាត់ចុងច្រមុះ កាត់ស្លឹក ត្រចៀកស្រីបម្រើនោះ ដោយចោទប្រកាន់ថា ធ្វើការ ស្មិទ្ធស្មាលនឹងប្តីរបស់ខ្លួន រួចហើយបានឃុំឃាំងស្រីបម្រើ ក្នុងបន្ទប់មួយ ដើម្បីបិទបាំងនឹងប្តី កាលដែលប្តីមកដល់ ផ្ទះនោះឯង ក៏បានបបួលប្តីទៅវត្តស្តាប់ធម៌ ។ ពេល ដែលនាំប្តីចេញផុតពីផ្ទះ មានភ្ញៀវមកដល់ ភ្ញៀវនោះឯង បានជួយស្រីបម្រើឱ្យចេញពីបន្ទប់ឃុំឃាំង ស្រីបម្រើនោះ ក៏បានទៅវត្តក្រាបទូលរឿងរ៉ាវដល់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទាំង ដែលបរិស័ទកំពុងជួបជុំគ្នាច្រើន។ ព្រះបរមសាស្តាជ្រាប ហើយទ្រង់ត្រាស់ថា : ទុច្ចរិត សូម្បីតិចតួចក៏បុគ្គលមិនគួរ ធ្វើដែរ កុំអាងថាគ្មានអ្នកណាដឹងនោះ ព្រោះថា វានឹង

ដុតរោលតាមក្រោយ ឯចំណែកសុចរិតវិញ ទោះជាគ្មាន
គេដឹង ក៏គួរធ្វើ ព្រោះនាំឱ្យមាននូវបាមោជ្ជៈត្រជាក់ចិត្ត
រួចហើយទើបត្រាស់នូវព្រះគាថា :

**អកតំ ទុក្ខតំ សេយ្យោ បច្ឆា តប្បតិ ទុក្ខតំ
កតព្វ សុកតំ សេយ្យោ យំ កត្វា នានុតប្បតិ ។**

អំពើអាក្រក់ដែលបុគ្គលមិនធ្វើ ប្រសើរជាងព្រោះ
ថា អំពើអាក្រក់ រមែងធ្វើឱ្យក្តៅក្រហាយ ក្នុងកាលខាង
ក្រោយ ។ បុគ្គលធ្វើអំពើណាហើយ រមែងមិនក្តៅ
ក្រហាយស្តាយក្រោយ អំពើនោះ ជាអំពើល្អ បើបុគ្គល
ធ្វើហើយ ឈ្មោះថា បុគ្គលប្រសើរ ។

ក្នុងកាលចប់ព្រះធម៌ទេសនា ឧបាសកនិងស្រ្តីជា
ភរិយា បានតាំងនៅក្នុងសោតាបត្តិផល ។ ស្រីបម្រើបាន
រួចពីភាពជាទាសី ជនទាំងឡាយ បានជួយឱ្យនាងមាន
ប្រក្រតីប្រព្រឹត្តធម៌ ។

៣៩~ ខណោ មា វោ ឧបច្ចុគា^(១) ខណៈចូរកុំ

កន្លងនូវអ្នកទាំងឡាយឡើយ ។

ព្រះពុទ្ធអង្គ ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាព្រះជេតពន
ត្រាស់សម្តែងព្រះធម៌ទេសនាដល់ភិក្ខុអាគន្ធកៈច្រើនអង្គ។
ទ្រង់លើកយកពីការរក្សានូវព្រះនគរ មកជាការបញ្ជាក់
ដល់ការរក្សាខ្លួន រួចហើយទើបព្រះអង្គត្រាស់ថា ខណៈ
ចូរកុំកន្លងនូវអ្នកទាំងឡាយឡើយ ។ ខណៈដែលសំខាន់
បំផុត គឺ ខណៈដែលបានកើតជួបព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ឬ ជួប
ព្រះពុទ្ធសាសនា និង ខណៈបាននូវសម្មាទិដ្ឋិ ព្រមទាំង
មាននូវអាយតនៈភ្នែកត្រចៀកជាដើមគ្រប់គ្រាន់ ។

បើបុគ្គលណា មិនគ្រប់គ្រងរក្សាខ្លួន ឱ្យដូចជាគេ
រក្សានូវព្រះនគរទេ ខណៈរមែងកន្លងនូវបុគ្គលនោះ ។
ការមានសតិរក្សាទ្វារទាំង ៦ មានទ្វារភ្នែកជាដើម ធ្វើឱ្យ
ចិត្តស្ងប់ដូចជាព្រះនគរសុខសាន្ត ឈ្មោះថាបានរក្សាខ្លួន
ដោយប្រការដូច្នោះឯង ។

១.អដ្ឋកថា = ខណោ វោ មា ឧបច្ចុគា ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់ត្រាស់ព្រះគាថា :

នគរំ យថា បច្ចុន្តំ គុត្តំ សន្តរពាហិរំ
ឯវំ គោបេថ អត្តានំ ខណោ មា វោ ឧបច្ចុគា
ខណាតីតា ហិ សោចន្តិ និយម្មិ សបប្បិសា ។

នគរនៅទីបំផុតដែន ដែលគេគ្រប់គ្រងហើយ
ទាំងខាងក្នុង ទាំងខាងក្រៅ យ៉ាងណា អ្នកទាំងឡាយ
គួររក្សាខ្លួន យ៉ាងនោះ កុំឱ្យខណៈកន្លងនូវអ្នកទាំងឡាយ
ឡើយ ព្រោះថា ជនទាំងឡាយ ដែលឱ្យខណៈកន្លង
ហើយ រមែងសោកសៅក្នុងនរក មិរដេរដាស ។

លុះចប់ព្រះធម៌ទេសនា ភិក្ខុទាំងនោះ តាំងនៅ
ក្នុងព្រះអរហត្តផល ។

មនុស្សយើង ប្រសិនបើបានទៅឃើញសត្វនរក
ហើយបានដឹងថា សត្វនោះៗ មុននឹងទៅកើតក្នុងនរក
ជាបុគ្គលដូចម្តេច ប្រាកដជាគិតថា យើងមិនត្រូវប្រមាទ
ឡើយ ។

៤០~ ទុស្ស័យោ ហិ ពហុជ្ឈនោ ជនទ្រុស្តសីល

មានច្រើននាក់ ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅក្រុងកោសម្ពី ទ្រង់ប្រារព្ធព្រះអង្គផ្ទាល់ ដែលពួកមិច្ឆាទិដ្ឋិទ្រុស្តសីល មិន ជ្រះថ្លានឹងព្រះរតនត្រ័យ តាមដេរដោយអក្កោសវត្ថុ ១០ នៅក្នុងព្រះនគរ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់នឹងព្រះអានន្ទថា ការអត់ធន់ចំពោះពាក្យដែលជនទ្រុស្តសីលដ៏ច្រើនពោល ហើយ ជាការរបស់យើង ។ សេចក្តីនៅក្នុងព្រះគាថា ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា : តថាគតនឹងអត់ទ្រាំចំពោះពាក្យ ល្មើស ដូចដីអត់ទ្រាំចំពោះព្រួញដែលបាញ់ចេញអំពីធ្នូ ក្នុងសង្គ្រាមដូច្នោះឯង ព្រោះថា ជនទ្រុស្តសីលមាន ច្រើននាក់ ... ។

បទថា ទុស្ស័យោ ហិ ដោយសេចក្តីថា ព្រោះ លោកិយមហាជននេះ មានចំនួនច្រើន សុទ្ធតែជាបុគ្គល ទ្រុស្តសីល ត្រាច់ទៅពោលពាក្យសិកសៀតចាក់ដោត ដោយអំណាចនៃកិលេសគ្របសង្កត់ចិត្ត ពោលទៅតាម

ចំណង់របស់ខ្លួន ឯការអត់ធន់ស្ទប់ស្ទៀមព្រងើយចំពោះ
ពាក្យទាំងនោះ ជាការរបស់យើង ។

ព្រះគាថាប្រារព្ធព្រះអង្គផ្ទាល់ :

**អហំ នាគោវ សន្ទាមេ ចាធាតោ មតិភំ សរំ
អតិវាក្សន្តិតិភូសុំ ទុស្សីលោ ហិ ពហុជនោ ។**

តថាគតនឹងអត់ទ្រាំនូវពាក្យល្មើស ដូចដីដែល
អត់ទ្រាំចំពោះព្រួញដែលបាញ់ចេញអំពីផ្ចក្នុងសង្រ្គាម
ដូច្នោះឯង ព្រោះថា ជនទ្រុស្តសីលមានច្រើននាក់ ។

**ទន្ធិ នយន្តិ សមីតី ទន្ធិ វាជានិរុហតិ
ទន្លោ សេដ្ឋោ មនុស្សេសុ យោតិវាក្សន្តិតិភូតិ ។**

ពួកជនតែងនាំវាហនៈ ដែលទូន្មានហើយទៅកាន់
ទីប្រជុំ ព្រះរាជា ស្តេចឡើងកាន់វាហនៈ ដែលទូន្មាន
ហើយ បណ្តាមនុស្សទាំងឡាយ មនុស្សណា អត់ទ្រាំ
ចំពោះពាក្យល្មើសបាន មនុស្សនោះជាអ្នកមានខ្លួនទូន្មាន
ហើយ ឈ្មោះថាជាបុគ្គលប្រសើរធុត ។

៤១~ អប្បមាណវត្ថា ហោសិ អ្នកទាំងឡាយ ចូរ

ត្រេកអរក្នុងសេចក្តីមិនប្រមាទ ។

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅ
វត្តជេតពន ព្រះអង្គបានប្រារព្ធដីវិធីឈ្មោះ បារេវកៈ ជាដីវិ
របស់ព្រះបាទបសេនទិកោសល ។ ដីវិនោះឯងជាប់ភក់
រើខ្លួនមិនរួច នាយហត្ថាចារ្យបានរៀបចំដូចចូលកាន់
សមរក្ខមិក្នុងទីនោះ ហើយឱ្យទូងស្តួរចម្បាំងឡើង ។ ដីវិ
មានជាតិជាប់ដោយមានៈ ធ្លាប់ចូលកាន់សមរក្ខមិប្រយុទ្ធ
ក៏ស្ទុះដោយកម្លាំងចិត្តផ្សំនឹងកម្លាំងកាយ ក៏តាំងនៅលើ
គោកបាន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ជ្រាបហេតុការណ៍
នោះហើយ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ដាស់តឿនភិក្ខុទាំងឡាយ
ឱ្យរើខ្លួនឡើងចាកភក់ គឺកិលេស ដោយប្រារព្ធសេចក្តី
ព្យាយាម ។ ជាបន្តព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់នូវព្រះគាថា :

អប្បមាណវត្ថា ហោសិ សចិត្តបនុក្ខេ
ទុក្ខា ខន្ធលាភិ បន្ថេ សន្ថោវ កុល្យោ ។

អ្នកទាំងឡាយ ចូរត្រេកអរក្នុងសេចក្តីមិនប្រមាទ

ចូរតាមរក្សាចិត្តរបស់ខ្លួន ចូររើខ្លួនឡើងចេញចាកភក់គី
កិលេស ដែលឆ្លងបានដោយក្រ ដូចដំរីដែលជាប់នៅក្នុង
ភក់ ហើយរើខ្លួនរួចបាន ដូច្នោះឯង ។

បទថា **អប្បមាណតោ** ដោយសេចក្តីថា អ្នក
ទាំងឡាយចូរត្រេកអរក្នុងការនៅមិន ប្រាសចាកសតិ ។

បទថា **សចិក្ខុ** ដោយសេចក្តីថា ចូររក្សាចិត្តរបស់
ខ្លួនក្នុងអារម្មណ៍ទាំងឡាយ មានរូបជាដើម មិនឱ្យរូប
ជាដើមនោះ គ្របសង្កត់ចិត្តបាន ។

បទថា **សន្នោ** ដោយសេចក្តីថា ដំរីព្យាយាមរើ
ខ្លួនចាកភក់ ហើយតាំងនៅលើគោក យ៉ាងណា អ្នក
ទាំងឡាយ ចូររើខ្លួនចាកភក់គីកិលេស ហើយតាំងនៅលើ
គោកគឺព្រះនិព្វាន ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

កាលចប់ព្រះធម៌ទេសនា ភិក្ខុទាំងនោះបានតាំង
នៅក្នុងព្រះអរហត្តផល ។

៤២. បុណ្ណំ សុខំ ជីវិតសទ្ធិយម្ហិ បុណ្យនាំ

សេចក្តីសុខមកឱ្យក្នុងកាលអស់ជីវិត ។

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលទ្រង់គង់ប្រថាប់ក្នុង
ព្រះគន្ធកុដិ នាដែនដីនៃព្រៃហិមពាន្ត ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធ
មារាធិរាជ ។ ក្នុងកាលនោះ មានបានមកអារាធនាសូមឱ្យ
ព្រះអង្គត្រឡប់ទៅគ្រប់គ្រងរាជសម្បត្តិវិញ ព្រះដ៏មាន-
ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ទៅកាន់មារថា ភ្នំមាស ២ ក៏មិនអាច
ធ្វើឱ្យបុគ្គលម្នាក់គ្រប់គ្រាន់បានដែរ បុគ្គលជ្រាបដូច្នោះ
ហើយ គប្បីប្រព្រឹត្តធម៌សន្តោស ដូច្នោះជាដើម ។

ជាបន្ត ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់នូវព្រះគាថា :

**អត្ថម្ហិ ជ័តម្ហិ សុខា សហាយា
តុដ្ឋិ សុខា យា ឥតីតវេន
បុណ្ណំ សុខំ ជីវិតសទ្ធិយម្ហិ
សព្វស្ស ទុក្ខស្ស សុខំ បហានំ ។**

កាលបើសេចក្តីត្រូវការកើតឡើងហើយ សម្លាញ់
ទាំងឡាយនាំសេចក្តីសុខមកឱ្យ សេចក្តីត្រេកអរដោយ

បច្ច័យ តាមមានតាមបាន ជាហេតុនាំសេចក្តីសុខមកឱ្យ
បុណ្យនាំសេចក្តីសុខមកឱ្យក្នុងកាលអស់ជីវិត ការលះបង់
ទុក្ខទាំងអស់បាន ជាហេតុនាំសេចក្តីសុខមកឱ្យ ។

សុខា បត្តេយ្យតា លោកេ អថេវ បេត្តេយ្យតា សុខា
សុខា សាបញ្ញតា លោកេ អថេវ ព្រាហ្មញ្ញតា សុខា
សុខំ យាវ ជរា សីលំ សុខា សន្និ បតិដ្ឋិតា
សុខោ បញ្ញាបជីវាតោ ធាធានំ អករណំ សុខំ ។

ការប្រតិបត្តិល្អដល់មាតា នាំសេចក្តីសុខមកឱ្យក្នុង
លោក ម្យ៉ាងទៀត ការប្រតិបត្តិល្អដល់បិតា នាំសេចក្តី
សុខមកឱ្យ ។ ការប្រតិបត្តិល្អដល់សមណៈ នាំសេចក្តីសុខ
មកឱ្យក្នុងលោក ម្យ៉ាងទៀតការប្រតិបត្តិល្អដល់ព្រាហ្មណ៍
(អ្នកដែលមានបាបបណ្តែតចោលហើយ) នាំសេចក្តីសុខ
មកឱ្យ ។ សីលនាំសេចក្តីសុខមកឱ្យដរាបដល់ចាស់ សទ្ធា
ដែលបុគ្គលតម្កល់ស៊ប់ហើយ នាំសេចក្តីសុខមកឱ្យ ការ
បានចំពោះនូវបញ្ញា នាំសេចក្តីសុខមកឱ្យ ការមិនធ្វើបាប
ទាំងឡាយ នាំសេចក្តីសុខមកឱ្យ ។

៤៣. សព្វទានំ ធម្មទានំ ជីនាតិ ធម្មទាន

ឈ្នះទានទាំងពួង ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហា-
វិហារព្រះជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធសក្កទេវរាជ។ សក្កទេវរាជ
បាននាំទេវតាក្នុងម៉ឺនចក្កវាឡ មកទូលសួររបញ្ជាព្រះធម៌
ដោយពួកទេវតាទាំងនោះមិនអាចដោះស្រាយបាន អស់
រយៈពេល ១២ ឆ្នាំ ។ ឯបញ្ហាមាន ៤ ចំណុចគឺសួរថា :
បណ្តាទានទាំងឡាយ ទានបែបណា បណ្ឌិតពោលថា
ប្រសើរជាង ? ដូច្នេះជាដើម ។

សម្តេចព្រះទ្រង់ញាណ ទ្រង់ត្រាស់ថា សាធុ !
សាធុ ! មហាបពិត្រ :

- ១. បណ្តាទានទាំងឡាយ ធម្មទានប្រសើរជាង ។
- ២. បណ្តារសទាំងឡាយ ធម្មរសជាកំពូលនៃរស។
- ៣. បណ្តាសេចក្តីត្រេកអរទាំងឡាយ សេចក្តី
ត្រេកអរក្នុងធម៌ប្រសើរក្រៃលែង ។
- ៤. ចំណែកការអស់ទៅនៃតណ្ហា ប្រសើរជាទី

បំផុត ព្រោះជាហេតុឱ្យបុគ្គលសម្រេចនូវព្រះអរហត្ត ។

ត្រាស់ស្រេចហើយ ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងនូវព្រះគាថា :

សព្វទានំ ធម្មទានំ ជីនាតិ ធម្មទាន ឈ្នះទាន

ទាំងពួង ។

សព្វរសំ ធម្មរសោ ជីនាតិ ធម្មរស ឈ្នះរស

ទាំងពួង ។

សព្វតី ធម្មតិ ជីនាតិ សេចក្តីត្រេកអរក្នុង

ធម៌ ឈ្នះសេចក្តីត្រេកអរទាំងពួង ។

តណ្ហក្ខយោ សព្វទុក្ខំ ជីនាតិ ការអស់តណ្ហា

ឈ្នះទុក្ខទាំងពួង ។

លុះចប់ព្រះគាថា ទេវតាបានសម្រេចមគ្គផលជា

ច្រើនម៉ឺនអង្គ ។ កាលសក្តិទេវរាជសូមពរ ព្រះលោកនាថ

ទ្រង់ត្រាស់ដល់ពួកភិក្ខុថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលដែល

អ្នកទាំងឡាយសម្តែងធម៌ក្តី ស្តាប់ធម៌ក្តី គប្បីចែកចំណែក

បុណ្យធម្មទានដល់សព្វសត្វ មានទេវតាជាដើមផង ។

៤៤- ហនន្តិ ភោគា ទុប្បេដ្ឋំ ភោគៈទាំងឡាយ

រមែងសម្លាប់បុគ្គលមិនមានបញ្ញា ។

ព្រះបរមសាស្តា កាលទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនា
មហាវិហារព្រះជេតពន ព្រះអង្គបានប្រារព្ធនូវអបុត្តក-
សេដ្ឋី ។ សេដ្ឋីនេះគាត់អត់មានបុត្រ ហើយកំណាញ់ដ៏
ក្រៃលែង ។ ដែលគាត់អត់មានបុត្រ ព្រោះបុព្វកម្មសម្លាប់
ក្មួយដណ្តើមទ្រព្យសម្បត្តិ ។ គាត់បានជាសេដ្ឋី ព្រោះបាន
ថ្វាយទានដល់ព្រះបច្ចេកពុទ្ធព្រះនាម តគរសិខី ។ ជា
សេដ្ឋីកំណាញ់ ព្រោះថ្វាយទានហើយស្តាយក្រោយ ។
កាលពីបានថ្វាយទានដល់ព្រះបច្ចេកពុទ្ធហើយ គាត់ទៅ
កើតនៅទេវលោកអស់ ៧ ដង ជាសេដ្ឋីនៅក្នុងសាវត្ថី
៧ ដង ។ ជាសេដ្ឋីលើកទី ៧ នេះឯង ដែលគាត់ស្លាប់ទៅ
ធ្លាក់រោរុវនរក ព្រោះបុព្វកម្មសម្លាប់ក្មួយពីជាតិមុន ទើប
តែឱ្យផល ។ ទ្រព្យសម្បត្តិអបុត្តកសេដ្ឋី ត្រូវព្រះបាទ-
បសេនទិកោសល ឱ្យដឹកជញ្ជូនចូលព្រះរាជឃ្នាំងអស់
រយៈពេល ៧ ថ្ងៃ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា :

**ហេតុអ្វី តោគា ទុម្រេង លោ ច ធារគរេសិនោ
តោគតណ្ហាយ ទុម្រេងោ ហេតុ អញ្ញេវ អត្តនំ ។**

ភោគៈទាំងឡាយ រមែងសម្លាប់បុគ្គលមិនមាន
បញ្ញា ប៉ុន្តែមិនសម្លាប់បុគ្គលអ្នកស្វែងរកត្រើយគឺព្រះ-
និព្វានឡើយ បុគ្គលដែលអត់បញ្ញា រមែងសម្លាប់ខ្លួនឯង
ព្រោះអាស្រ័យតណ្ហាក្នុងភោគៈ ។

បាទព្រះគាថា **ហេតុ អញ្ញេវ អត្តនំ**
ដោយសេចក្តីថា បុគ្គលដែលមិនមានបញ្ញា រមែងសម្លាប់
ខ្លួនឯងដូចសម្លាប់អ្នកដទៃ ព្រោះអាស្រ័យតណ្ហាក្នុង
ភោគៈទាំងឡាយ ។

អបុត្តកសេដ្ឋីសម្លាប់អ្នកដទៃព្រោះទ្រព្យយ៉ាងណា
ឈ្មោះថា សម្លាប់ខ្លួនឯងក្នុងវដ្តសង្សារ យ៉ាងនោះ ។

៤៥~ សព្វសោ នាមរូបស្មី...។

**សព្វសោ នាមរូបស្មី យស្ស នត្តិ មហាយតី
អសតា ច ន សោចតិ ស វេ តិក្ខុតិ តុច្ចតិ ។**

បុគ្គលណាមិនមានសេចក្តីប្រកាន់ក្នុងនាមរូប ថា
ជារបស់អញ ដោយប្រការទាំងពួង មួយទៀតបុគ្គលណា
មិនសោកសៅ ព្រោះនាមរូបដែលមិនមាន បុគ្គលនោះ
ឯង តថាគតហៅថា ភិក្ខុ ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហា-
វិហារព្រះជេតពន ព្រះអង្គបានប្រារព្ធព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ ។
ព្រាហ្មណ៍នេះ កាលដែលមិនទាន់បានឱ្យទាន រមែងមិន
បរិភោគខ្លួនឯងឡើយ ។

ពេលមួយ ព្រាហ្មណ៍កំពុងបរិភោគបានពាក់-
កណ្តាល ព្រះបរមសាស្តាស្តេចយាងទៅបិណ្ឌបាត ។
ព្រាហ្មណ៍បានថ្វាយភក្តដល់ព្រះពុទ្ធអង្គ ដោយពោលថា
បពិត្រ ព្រះគោតមដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គថ្វាយអគ្គទានក្នុង
ពេលទាំង ៥ ហើយ ទើបបរិភោគ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំ-

ព្រះអង្គមានភក្ត្រពាក់កណ្តាលចាកពីបរិភោគ សូមព្រះអង្គ
ទ្រង់មេត្តាប្រោសទទួលនូវភក្ត្រនេះរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គ ។

ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ ចំណែកដ៏
ប្រសើរលើសក្តី ភក្ត្រដែលសល់ពីអ្នកបរិភោគក្តី ជារបស់
សមគួរដល់តថាគតទាំងអស់ ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ អ្នកបូស
ដូចតថាគត ជាអ្នកអាស្រ័យអាហារដែលអ្នកដទៃឱ្យដើម្បី
ចិញ្ចឹមជីវិត ដូចជាពួកប្រេតដែរ ។

ព្រាហ្មណ៍បានស្តាប់ព្រះពុទ្ធដីកាហើយ មានចិត្ត
ជ្រះថ្លាដ៏ក្រៃលែង បានទូលសួរថា ព្រះអង្គត្រាស់ហៅ
សាវ័ករបស់ព្រះអង្គថា ភិក្ខុ ដោយហេតុដូចម្តេច ?

ព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាបឧបនិស្ស័យរបស់ព្រាហ្មណ៍
ត្រាស់នូវព្រះគាថា **សព្វសោ នាមរូបស្មី...** ធ្វើឱ្យ
ព្រាហ្មណ៍ពីរនាក់ប្តីប្រពន្ធសម្រេចអនាគាមិផល ។

៤៦~ មេត្តាវិហារី យោ ភិក្ខុ...។

មេត្តាវិហារី យោ ភិក្ខុ បសន្នោ ពុទ្ធសាសនេ
អធិកច្ចេ បទំ សន្តំ សទ្ធារុបសមំ សុខំ ។

ភិក្ខុណា មានប្រក្រតីនៅដោយមេត្តា ជ្រះថ្លាក្នុង
ព្រះពុទ្ធសាសនា ភិក្ខុនោះ រមែងបានដល់នូវសន្តិបទ ជា
សុខ ព្រោះរំងាប់នូវសង្ខារ ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហា-
វិហារព្រះជេតពន ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធភិក្ខុច្រើនអង្គ ។
ភិក្ខុទាំងអស់នោះ មុននឹងបួសគឺជាក្រុមចោរដ៏ធំមួយ
មានគ្នា ៩០០ នាក់ ។

ដំណើររឿង មានលំដាប់លំដោយពីព្រះសោណ-
កុដិកណ្ណត្ថេរ ។ ព្រះថេរៈបានសូត្រធម៌ ១៦ សូត្រ ដោយ
បទសរភព្វ ថ្វាយព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក្នុងព្រះគន្ធកុដិនា
វត្តជេតពន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់អនុមោទនាជា
ពិសេស ទើបបានប្រទានសាធុការថា សាធុ ! សាធុ !
ម្នាលភិក្ខុ ប្រពៃណាស់ៗ ។ ក្នុងកាលនោះ សំឡេង

សាធុការនៃទេវតា ក៏បានលាន់ឡើងតៗគ្នា រហូតដល់
ព្រហ្មលោក ។ ចំណែកទេវតានៅនឹងផ្ទះញោមស្រីរបស់
ព្រះសោណកុដិកណ្ណត្ថេរ ក្នុងកុររយរនគរប្រមាណ ១២០
យោជន៍ពីវត្តជេតពន ក៏បានប្រទានសាធុការផងដែរ ។
ញោមឧបាសិកា កាលដែលបានជ្រាបថា ព្រះបរមសាស្តា
ព្រមដោយទេវតា ព្រះឥន្ទ ព្រះព្រហ្ម ប្រទានសាធុការ
ដល់បុត្ររបស់ខ្លួន ក៏មានបីតិជ្ឈាយទៅពេញសិរី៖ ថ្ងៃ
ក្រោយបាននិមន្តព្រះថេរៈសម្តែងព្រះធម៌ នៅក្នុងកុរ-
រយរនគរ ។ កាលនោះឯង ពួកចោរទាំង ៩០០ នាក់
បានស្តាប់ព្រះធម៌ ដែលព្រះថេរៈសម្តែង លះបង់ចោរកម្ម
មកបួសក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ប្រព្រឹត្តសមណធម៌លើកំពូល
ភ្នំមួយ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ប្រទានព្រះធម៌ទេសនា
មានជាអាទិ៍ថា **មេត្តាវិហារី យោ ភិក្ខុ... ញ៉ាំងភិក្ខុ**
ទាំងអស់នោះ ឱ្យតាំងនៅក្នុងអរហត្តផល ។

៤៧. អត្តនា ចោទយត្តានំ អ្នកចូរដាស់តឿន

ខ្លួនដោយខ្លួនឯង ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហា-
វិហារព្រះជេតពន ព្រះអង្គប្រារព្ធព្រះនង្គលកូដត្ថេរ ។
ព្រះថេរៈមុននឹងបួសគឺជាអ្នកក្រទ្រព្យម្នាក់ ស៊ីឈ្នួលភ្នំ
ស្រែឱ្យគេ ក្រោយមកបានជួបព្រះភិក្ខុមួយអង្គនាំមកបួស
ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ។ ក្នុងកាលដែលមកបួស បានទុក
នង្គល និង សំពត់ចាស់ដែលខ្លួនស្លៀកនៅនឹងមែកឈើ
នាគុម្ពព្រៃមួយកន្លែង ។ ក្រោយមកលោកអផ្សកចង់សឹក
បាននិមន្តទៅកាន់ទីដែលទុកនង្គល ហើយឱ្យឱវាទខ្លួនឯង
ថា អ្នកឯងមិនមានហិរិ មិនចេះខ្មាសបាប អ្នកឯងចង់
មកស្លៀកសំពត់រឹងៗនេះ ទៅស៊ីឈ្នួលភ្នំស្រែឱ្យគេទៀត
ឬ ។ កាលដែលបានដាស់តឿនខ្លួនឯងយ៉ាងនេះហើយ
ក៏បានធ្វរស្រាលក្នុងចិត្តលែងចង់សឹកទៅ ។ លោកតែង
តែនិមន្តទៅឱ្យឱវាទខ្លួនឯងរឿយៗ ក្នុងទីទុកនង្គលនោះ
នៅពេលចង់សឹកម្តងៗ លោកទុកទីនោះជាសម្នាក់អាចារ្យ

របស់លោក ក្រោយមកលោកក៏បានសម្រេចព្រះអរហត្ត
ជាព្រះអរហន្តមួយអង្គ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ប្រារព្ធសេចក្តីនោះ ទើប
ក្រាស់សម្តែងពីរព្រះគាថា :

**អត្តនា ចោឡយត្តានំ បដិប័សេតបត្តនា
សោ អត្តគុត្តោ សតិមា សុខំ ភិក្ខុ វិហារហិសិ ។
អត្តា ហិ អត្តនោ នាថោ អត្តា ហិ អត្តនោ គតិ
តស្មា សញ្ញាម អត្តានំ អស្សំ តទ្រំវ វាណិថោ ។**

អ្នកចូរដាស់តឿនខ្លួនដោយខ្លួនឯង ចូរពិចារណា
ខ្លួនដោយខ្លួនឯង ភិក្ខុនោះឯងមានស្មារតី រក្សាខ្លួនទុក
ហើយ នឹងនៅជាសុខ ។ មែនពិត ខ្លួនជាទីពឹងរបស់ខ្លួន
ខ្លួនជាគតិរបស់ខ្លួន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកចូរស្ម័គ្រង
រក្សានូវខ្លួន ដូចនាយពាណិជ្ជស្ម័គ្រងរក្សានូវសេះដ៏ល្អ
ដូច្នោះឯង ។

៤៨~ ធារោជ្ជពហុលោ ភិក្ខុ ...។

ធារោជ្ជពហុលោ ភិក្ខុ បសន្នោ ពុទ្ធសាសនេ
អធិកច្ឆេ បទំ សន្តំ សទ្ធារុបសមំ សុខំ ។

ភិក្ខុដែលច្រើនទៅដោយសេចក្តីរីករាយ ជ្រះថ្លា
ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា រមែងបាននូវបទដ៏ស្អប់ ជាទីរំងាប់
នូវសង្ហារ នាំមកនូវសេចក្តីសុខ ។

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅ
នាមហាវិហារវេឡូវនៃ ព្រះអង្គទ្រង់បានត្រាស់ប្រារព្ធព្រះ-
វក្កលិក្ខេរ ។ ព្រះថេរៈអង្គនេះ កើតក្នុងត្រកូលព្រាហ្មណ៍
នាក្រុងសាវត្ថី លុះដល់ចម្រើនវ័យ បានឃើញព្រះសម្មា-
សម្ពុទ្ធ ក៏ចូលកាន់ផ្លូវក្នុងបំណងគន់មើលនូវព្រះសិរិរៈ
របស់ព្រះអង្គ ។ ព្រះបរមសាស្តារង់ចាំឱ្យញាណរបស់
លោកចាស់ក្លា ទើបព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្ចាស់វក្កលិ
ប្រយោជន៍អ្វីដល់អ្នក ក្នុងការមើលកាយសុយនេះ ម្ចាស់
វក្កលិ បុគ្គលណា ឃើញធម៌ បុគ្គលនោះ ឃើញតថាគត
បុគ្គលណា ឃើញតថាគត បុគ្គលនោះ ឃើញធម៌ ។

វក្កលិអ្នកចូរចេញទៅ ។ ព្រះវក្កលិភ្នែរគិតថា បើមិនបាន
ឃើញព្រះបរមសាស្តា តើប្រយោជន៍អ្វីដោយការរស់នៅ
គិតហើយ លោកបានចេញពីវត្តទៅឡើងភ្នំគិល្បកូដ ដើម្បី
លោតសម្លាប់ខ្លួន ។ ព្រះលោកនាថ ទ្រង់ផ្សាយព្រះរស្មី
ដើម្បីឱ្យព្រះថេរៈឃើញព្រះអង្គ ព្រះថេរៈឃើញហើយ ក៏
បាត់អស់នូវសេចក្តីសោកសៅ ដូចជាស្រះដែលរឹងស្ងួត
ហើយ ស្រាប់តែមានភ្លៀងធ្វើឱ្យស្រះពេញដោយទឹក ។
ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់នូវព្រះគាថា **ឆាមោឡ-**
ពហុលោ ឥត្តុ ជាដើម រួចហើយទ្រង់ត្រាស់ហៅ
ព្រះវក្កលិ ។ ព្រះថេរៈអណ្តែតទៅពូជ័អាកាស នឹកដល់
ព្រះគាថា ក៏បានសម្រេចព្រះអរហត្ត ព្រមដោយបដិ-
សម្ភិទា ចុះមកថ្វាយបង្គំព្រះបរមសាស្តា ព្រះអង្គទ្រង់
ស្តាប់នាក្នុងតំណែងឯតទគ្គៈខាងសទ្ធាធិមុត ។

៤៩- ឆិទ្ន សោតិ បរក្កប្ប...។

ឆិទ្ន សោតិ បរក្កប្ប កាមេ បនុន ព្រាហ្មណ
សទ្ធារាណំ ខយំ ញត្វា អកតញ្ញុសិ ព្រាហ្មណ។

ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ អ្នកចូរខំប្រឹងកាត់តណ្ហាដូចខ្សែ
ទឹក ចូរបន្ទាបង់កាមទាំងឡាយចេញ ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍
អ្នកដឹងច្បាស់នូវការអស់សង្ខារទាំងឡាយហើយ ឈ្មោះ
ថាជាអ្នកដឹងនូវព្រះនិព្វាន ដែលបច្ច័យតាក់តែងមិនបាន។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហា-
វិហារព្រះជេតពន ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធព្រាហ្មណ៍ម្នាក់
ដែលមានសេចក្តីជ្រះថ្លាខ្លាំង ។ ព្រាហ្មណ៍នោះឯង ស្តាប់
ព្រះធម៌ទេសនារបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធហើយ ក៏មានសេចក្តី
ជ្រះថ្លាធ្វើនិច្ចកត្តថ្វាយសង្ឃមានភិក្ខុ ១៦ អង្គនៅផ្ទះរបស់
ខ្លួន ។ នៅពេលព្រះភិក្ខុនិមន្តមក គាត់បានពោលថា សូម
ព្រះអរហន្តទាំងឡាយដ៏ចម្រើននិមន្តមក សូមព្រះអរហន្ត
និមន្តអង្គុយ ដូច្នេះជាដើម ។

ភិក្ខុទាំងអស់នោះ មានសេចក្តីរង្សៀស ហើយមិន

ទៅកាន់ផ្ទះរបស់ព្រាហ្មណ៍នោះទៀតឡើយ ។ ព្រាហ្មណ៍
កើតទុក្ខខ្លួនចិត្ត ទៅកាន់មហាវិហារ ថ្វាយបង្គំព្រះសាស្តា
ក្រាបទូលសេចក្តីនោះដល់ព្រះអង្គ ។ ព្រះបរមសាស្តា
ប្រជុំភិក្ខុសង្ឃត្រាស់សួរថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តើពួក
អ្នកមានការត្រេកអរនឹងពាក្យព្រាហ្មណ៍ដែលហៅពួកអ្នក
ថាជាព្រះអរហន្តទេ ? កាលដែលពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា
ពួកខ្ញុំព្រះអង្គមិនត្រេកអរហើយ ទើបព្រះសុគតសាស្តា
ត្រាស់ថា សេចក្តីជ្រះថ្លាក្នុងព្រះអរហន្តទាំងឡាយ មាន
ក្នុងសន្តានចិត្តព្រាហ្មណ៍ច្រើនដ៏ក្រៃលែង ព្រោះហេតុ
នោះ ពួកអ្នកទាំងឡាយគប្បីកាត់ខ្សែតណ្ហា ហើយ
សម្រេចជាព្រះអរហន្ត ទើបជាការគួរ ។ រួចហើយ
ព្រះសុគតសាស្តា ទ្រង់ត្រាស់ព្រះគាថា **និទ្ទ វេរាតិ**
បរក្កប្ច ដូច្នោះជាដើម ។

៥០~ ទិវា តបតិ អាទិច្ឆោ...។

**ទិវា តបតិ អាទិច្ឆោ ត្រិមាតាតិ ចន្ទិមា
សន្តុឡោ ខត្តិយោ តបតិ ឈាយី តបតិ ព្រាហ្មណោ
អថ សព្វមហោរត្តី ពុឡោ តបតិ តេជសា។**

ព្រះអាទិត្យរុងរឿងក្នុងវេលាថ្ងៃ ព្រះចន្ទរុងរឿង
ក្នុងវេលាយប់ ក្សត្រទ្រង់ប្រដាប់ពេញយសហើយ រមែង
រុងរឿង សមណព្រាហ្មណ៍អ្នកមានឈាន រមែងរុងរឿង
ចំណែកព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ រមែងរុងរឿងដោយតេជះរហូត
ថ្ងៃនិងយប់គ្រប់វេលា ។

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលទ្រង់គង់នៅក្នុងព្រា-
សាទរបស់ឧបាសិកាឈ្មោះមិគារមាតា ព្រះអង្គបានប្រារព្ធ
ព្រះអានន្ទត្ថេរ ។ ព្រះអានន្ទ បានពោលសរសើរព្រះរស្មី
នៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ក្នុងថ្ងៃនោះជាថ្ងៃមហាបវារណា
ព្រះអាទិត្យកំពុងអស្តង្គត ព្រះចន្ទកំពុងរះ ក្នុងកាលនោះ
ព្រះបាទបសេនទិកោសល ទ្រង់គ្រឿងឥស្សរិយាភរណៈ
ស្តេចយាងមកកាន់ព្រះវិហារ រីឯព្រះកាឡុទាយិត្ថេរ

កំពុងគង់ចូលឈាននៅខាងចុងនៃបរិស័ទ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់នូវព្រះគាថា **ឱវា
តបតិ អាឱច្ឆោ** ដូច្នេះជាដើម ។

បទថា **តេជសា** គឺថា ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ រមែង
រុងរឿងដោយតេជះ ៥ យ៉ាង, ១-តេជះនៃសីល, ២-តេជះ
នៃគុណ, ៣-តេជះនៃបញ្ញា, ៤-តេជះនៃបុណ្យ^(១) និង
៥-តេជះនៃធម៌ ។

តេជះព្រះពុទ្ធ

ព្រះសុរិយារុងរឿងពេលថ្ងៃ ចន្ទពេញបូណិមីរុងរឿងពេលយប់
ក្សត្រទ្រង់គ្រឿងរាជ្យរុងរឿងនរត្តិ អ្នកចូលឈានគ្រប់រុងរឿងសាស្តា ។
ព្រះពុទ្ធរុងរឿងដោយតេជះបុណ្យ តេជះនៃគុណតេជះសីលា
តេជះព្រះធម៌តេជះបញ្ញា រុងរឿងអស្ចារ្យទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ។

ដោយ **ប. ស. វ.**

១. បុណ្យដែលព្រះអង្គទ្រង់បំពេញមកហើយ គឺព្រះដ៏មានបុណ្យ។

ទៅវិញ ក៏ទូលសួរព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏
 ចម្រើន ភិក្ខុនិឈ្មោះអ្វី ? បានមកឃើញនិងថ្វាយបង្គំ
 ព្រះអង្គហើយ ក៏ត្រឡប់ទៅវិញភ្លាម ។

ព្រះបរមសាស្តា ត្រាស់តបថា មហាបពិត្រ ភិក្ខុនិ
 នោះ ឈ្មោះកិសាគោតមី ជាធីតារបស់តថាគត ជាកំពូល
 នៃព្រះចេរី អ្នកទ្រទ្រង់ចីវរបង្សកូលទាំងឡាយ ។ រួច
 ហើយទ្រង់ត្រាស់នូវព្រះគាថាបន្តថា **បិសុក្ខលធម៌ ជន្នុ**
ដូច្នេះជាដើម ។

កិសាគោតមីស្រីមានបុណ្យ	សន្សំសាងគុណពីបុព្វ
បុណ្យនាំជួបព្រះឥតងាករេ	សាងផ្នួសលះស្នេហ៍បែររកត្រើយ ។
ជីវិតមុនបួសរស់ស្រួលដែរ	ប៉ុន្តែមិនទៀងទុក្ខឥតស្បើយ
មានជួបមានព្រាត់លាឱ្យហើយ	ប្រញាប់រកត្រើយទីពឹងពិត ។

សូមអនុមោទនា !

កាលមុនខ្ញុំក៏ដូចអ្នកដែរ

<p>សុភាពបុរសកំលោះសង្ហា ក្រមុំគ្រប់លក្ខណ៍ល្អភក្រ្តល្អកាយ ចំពោះអ្នកដែលសង្រួមតន្ត្រីយ័ គឺជាអ្នកញ៉ាំងសេចក្តីជ្រះថ្លា បណ្ឌិតឥតគិតបៀតបៀនអ្នកណា តែងមានមេត្តាដល់ជនទូទៅ ឆ្លឹងខ្មោចសាកសពបុរសស្រ្តី ថាកាលមុនខ្ញុំ ក៏ដូចអ្នកដែរ ដំបូលគ្មាន ទ សម្រាប់ត្រងទឹក ដំបូលមាន ទ ទឹកច្រើនជាងគេ យ៉ាងណាចិត្តឥតបានប្រមូលផ្តុំ ចិត្តនោះបែងចែកបែកច្រើនកិច្ចកល បើចិត្តផ្តុំគ្នាសទ្ធាតាំងមាំ កម្លាំងបុណ្យខ្លាំងតាំងជាតំណាង មាសប្រាក់ថាយបានពេលមានជីវិត បុណ្យតែងទ្រទ្រង់ឱ្យផុតទុក្ខភ័យ</p>	<p>ជាទីប្រាថ្នានៃស្រីទាំងឡាយ បុរសទាំងឡាយតែងតែប្រាថ្នា ។ ជាន់ឈ្លីអវិជ្ជាចេញពីចិន្តា ដល់ជនគ្រប់គ្នាទាំងអស់ទូទៅ ។ ឆ្នាំឆ្កងម្តេចម្តាយប្រាប់តម្រូវ គោរពម៉ែឪពុកម្តាយម្តាយមែន ។ ហាក់ដូចស្រដីទាំងយំតូញត្រូវ អ្នកក៏គង់តែ ដូចខ្ញុំដែរទេ ។ ភ្លៀងធ្លាក់សន្លឹកពាងទឹកទំនេរ កម្លាំងខ្លាំងទ្រេចូលពាងឥតខ្វល់ ។ ឱ្យមកប្រជុំលើបុណ្យកុសល តាមអកុសល ងងុលឥតស្វាង ។ សតិឆ្ពោះចំកុសលតែម្យ៉ាង បញ្ញាភ្លឺស្វាងសាងសុខសិរី ។ បុណ្យកុសលពិតស្លាប់រស់មិនថ្លៃ ឆ្លងគ្រោះភពត្រៃក្នុងវដ្តសង្សារ ។</p>
--	---

ដោយឧបាសក **គុយ សុវណ**

ស្មារតីតិចិត្តស្មោះ

<p>គេងគិតកើយដើរងវៃឱរា មេឃមិរស្រទំគេងយំស្រណោះ ស្និទ្ធស្នាលស្នេហ៍ស្នងសាសងសម្តី នឹកស្មានថាស្មោះស្ម័គ្រឥតកែប្រែ រឿងគេក្បត់ចិត្តមិនត្រូវគិតខ្លី កំលោះពេញយុំក្រមុំរកបាន បើស្នេហ៍ចិត្តរេឱ្យគេទៅចុះ បានស្គាល់ប៉ុណ្ណឹងបានដឹងគំនិត ព្រៃឈើណែនខ្ជាប់ត្រូវកាប់រំលស់ បើកាប់ដើមតូចត្រូវខូចខាតលាភ បើនៅក្នុងផ្ទះថ្ងៃរះចូលរួច បើកិនមិនល្អដោយស្មៅរលួយ ដោះការថ្នាំងថ្នាក់ឆ្លាក់រចនាចិត្ត ឆ្លាក់ម្តងបន្តិចតែដោយឧស្សាហ៍</p>	<p>ព្រោះក្តីប្រាថ្នាត្រូវរលាយអស់ បាត់បង់សម្រស់ព្រោះព្រាត់គូស្នេហ៍ ។ ពាក្យពេចន៍វែងខ្លីក្រោមពន្លឺខែ មិនស្មានចិត្តស្នេហ៍ប្រួលប្រែសាមាស្យ ។ រឿងគេមានថ្វីមិនគួរហោកប្រាណ ស្ម័គ្រស្មោះកុំស្មានឱ្យរំខានចិត្ត ។ ថ្ងៃក្រោយនាំខុសបើគេមិនគិត រក្សាជីវិតគិតដល់សុខភាព ។ បើកាប់ដើមខ្ពស់ត្រូវបាក់ដើមទាប ត្រូវកាប់ស្នង់ស្នាប ម្តងមួយៗ ។ ត្រូវបិទបង្អួចរួចហើយកុំព្រួយ បិទទ្វារនោះមួយជួយដោះបញ្ហា ។ ឆ្លាក់ដោយកាំបិតមុតគឺបញ្ហា ដោយក្តីជ្រះថ្លាសម្មាទិដ្ឋិ ។ ដោយឧបាសក គុយ សុឆន</p>
---	---

សរសើរប្បករិលេស

<p>ពេលម្តប់ត្រជាក់លះបង់ទីណា បីតិស្ងប់ស្ងាត់រសាត់បាត់អស់ បើសេចក្តីសុខកាន់តែកើនឡើង បើសេចក្តីសុខកើនឡើងជានិច្ច ព្រោះសម្ភារៈគឺជាបូសគល់ កង្វល់នឹងទ្រព្យជាប់ដល់យប់ជ្រៅ ព្រះអង្គុលីមាលគឺជាមហា សម្លាប់ទាំងយប់សម្លាប់ទាំងថ្ងៃ ព្រះនាងបដាចារិកលស្មារតី នៅតែព្រះធម៌អាចជួយចម្លង ចុះយើងហេតុអ្វីបានជានៅសល់ គួរឱ្យសង្វេគនឹកស្រណោះប្រាណ ឃើញប្បករិលេសចេះតែសរសើរ ធាត់ធំដូចស្តុរក្នុងមានតែខ្យល់</p>	<p>កម្តៅសុរិយាផ្សាយតតស្រណោះ ទោមនស្សកើតមកភ្លាមមួយរំពេច ។ រវល់ត្រូវស្តើងនៅកាន់តែតិច សម្ភារៈរេចកាន់តែតិចទៅ ។ នាំឱ្យរវល់អំពល់ជាប់នៅ មុនគេងលក់ទៅក៏នៅអាស័យ ។ ឃាតកប្រហារសាហាវពេកក្រៃ កាត់រាប់ម្រាមដៃដោតជាកម្រង ។ ព្រោះស្លាប់កូនប្តីម៉ែឪនិងបង ទាំងពីរឱ្យឆ្លងផុតភពបីបាន ។ ធម៌ចូលមិនដល់ទល់នឹងសន្តាន តើពេលណាបានព្រះធម៌ចូលដល់ ។ ដូចជាគ្រាន់បើទាំងមិនមានផល តាមដែលគេស្គាល់ស្មានតែគ្រាន់បើ ។</p>
--	--

ដោយឧបាសក **គុយ សុឆន**

សុបិនមួយជាតិ

ល្អស្រស់អស្ចារ្យកូនមហាសេដ្ឋី	បានរួមមេត្រីប្រគល់សម្បត្តិ
មកឱ្យក្នុងពេលសុបិនយប់ស្ងាត់	រលឹកឡើងបាត់បានត្រឹមវំខាន ។
សត្វអាសិរពិសទោះខ្លួនតូចក្តី	ក៏អាចប្រល័យជីវិតមនុស្សបាន
ដុំរងើកភ្លើងទោះតូចប៉ុន្មាន	អាចរាលឆេះប្រាណឆេះគ្រប់អ្វីៗ ។
ចំណែកដុំគ្រួសទោះតូចម្តេចម្នា	ធ្លាក់ទឹកពេលណាក៏លិចដល់ដី
រឹងលាមកទោះតិចតួចក្តី	ក៏ស្អុយគ្មានអ្វីប្រៀបប្រដូចបាន ។
យ៉ាងណាបាបកម្មក៏យ៉ាងនោះដែរ	ទោះតិចគង់តែរងទុក្ខឥតខាន
បាបឱ្យផលហើយអ្នកអើយកុំស្មាន	ថាអាចរស់បានសុខសាន្តនោះណា ។
កើតមកក្នុងលោករងទុក្ខឥតល្អ	ពុំមែនចេះតែបានតាមប្រាថ្នា
សុបិនមួយជាតិឃ្លាតឆ្ងាយសាសនា	មិនភ្ញាក់កាយាលង់លក់ទាំងថ្ងៃ ។
ខានធ្វើបុណ្យទានមិនមានកុសល	រហូតមិនស្គាល់រសព្រះធម៌ថ្លៃ
កិលេសរុំជិតយឺតយកអស់ដៃ	ពុំមាននិស្ស័យនឹងព្រះធម្មា ។
រស់ក្នុងសង្គមនិយមមុខមាត់	ក្នុងចិត្តប្រាកដអត់មានសទ្ធា
អណ្តូងក៏ស្តារបន្តក៏ពារ	លាបមុខមាត់គ្នាបន្តិចម្តេជាតិ ។

ដោយឧបាសក **គុយ សុឆន**

ផ្សារដំរីព្រៃ

សម្តីសំដៅចេញពីសន្តាន	វាចាផ្ទើរម៉ានកុំស្មានមិនដឹង
ក្នុងចិត្តយ៉ាងណាសម្តីយ៉ាងហ្នឹង	សម្លក់សម្លឹងប្រឹងប្រាប់អ្នកណា ។
ទោះគេថាយើងអាក្រក់ក៏ដោយ	កុំឱ្យតែយើងដូចពាក្យគេថា
បើយើងអាក្រក់ហួសពីឧបមា	គេថាយើងល្អក៏ពុំល្អឡើយ ។
បើបុគ្គលណាមុជចុះក្នុងភក់	គឺកាមគម្រក់ដោយខ្លួនឯងហើយ
តើធ្វើម្តេចអាចឡើងគោករកត្រើយ	កុំបាច់ថាឡើយជួយអ្នកដទៃ ។
ទម័កដឹកដាំសសរធំមាំ	បង្ហាប់បុកដំទៅក្នុងផែនដី
សម្រាប់ចងក្រៀកផ្សាំងសត្វដំរី	ដែលចាប់ពីព្រៃដើម្បីប្រើបាន ។
យ៉ាងណាព្រះអរិយសាវ័ក	បានចងក្រៀកជាក់ទាក់ចិត្តសន្តាន
រំងាប់ភ្ជាប់នឹងសតិប្បដ្ឋាន	ឱ្យបានជាក់ច្បាស់នូវព្រះនិព្វាន ។
នោះគឺព្រះអរិយបុគ្គល	លោកផុតកង្វល់តម្កល់ក្នុងឈាន
លោកមិនប្រមាទលោកមិនបំពាន	ក្នុងចិត្តលោកមានមេត្តាជានិច្ច ។
ចុះយើងឥឡូវនេះយ៉ាងណាដែរ	គ្រាន់តែឱ្យមែពុំគួរបើភ្លេច
គុណមិនទ្រទ្រង់គង់តែលង់លិច	ដឹងគុណជានិច្ចធ្មេចភ្នែកញញឹម ។

ដោយឧបាសក **គុយ សុឆន**

បទខុសហើយអនុ

សម្តីរម្យទម សម្តីទឹកឃ្មុំ អប់រំទូទៅ
សម្តីកំហុច ដូចសំដីស្រូវ សំដីហុយត្រូវ
នាំស្មៀបរមាស់ ។

លំបាកម្ល៉េះទេ ចង់បិទមាត់គេ សម្តីឡេះឡោះ
តែត្រចៀកខ្លួន ចំហទាំងអស់ គ្មានអ្វីទប់សោះ
មុតអស់សន្តាន ។

រឿងក្នុងផ្ទះសោះ អ្នកក្រៅដឹងអស់ ទុកចិត្តម្តេចបាន
ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ន អ្នកនៅជិតប្រាណ រឿងហួសប្រមាណ
កុំអាលឱ្យដឹង ។

ការរួមរស់នៅ តែងមានខុសត្រូវ ភ្នែកនៅសម្លឹង
ប្រឹងចាប់កំហុស ចាំចងកំហឹង ម្នាក់ខុសម្នាក់ខឹង
គ្រាន់បើអ្នកណា ។

កើតមកដោយបុណ្យ រស់បានដោយគុណ មុនសូន្យសង្ខារ
ត្រូវធ្វើបុណ្យទាន មានចិត្តជ្រះថ្លា ខុសទាស់ម្តេចម្នា
មេត្តាគ្នាផង ។

សុទ្ធតែអ្នកចេះ ភ្លេចគិតកិលេស ប្រេះចេញម្តងៗ
សាហាវខ្លាំងណាស់ ឥតខ្ចាសអ្នកផង មួយយប់កន្លង
បងខុសហើយអូន ។

ទទួលកំហុស ដឹងថាខ្លួនខុស ធ្វើមុខស្រពោន
មិនយូរប៉ុន្មាន មិនបានជួបអូន ភ្លេចប្រពន្ធកូន
អូនយំដដែល ។

ដើរដួលពុំក្រោក កិលេសវាបោក ខោកហើយអង្កែល
ខឹងខុសខូចខាត ប្រមាទដដែល បានត្រឹមប្រហែល
ក្រវែលភ្នំភ្លើង ។

ស្អប់កាចខ្លាចក្តៅ ម្តេចចេះតែទៅ ស្លាប់ដៃជាន់ជើង
កាចឆ្នាសប៉ះស្អិត ចិត្តរេកទ្រើង ឡើងហើយរលើង
ភ្លើងរលាកហើយ ។

ដោយឧបាសក **គុយ សុយន**

ប្រកាន់មាំក្រៀមក្រាមចិត្ត

<p>សត្វលោកកើតមកចង់បានសុខ ទុក្ខទាំងម៉ែឪទុក្ខទាំងកូន ថ្នាំពុលថ្នាំពិសមនុស្សខ្លាចណាស់ បើមិនលាបលិទ្ធជាអាហារ សុរាមេរ័យក្រៀមស្រវឹង បើមិនផឹកទេស្រវឹងអី បន្ទាត់ក្នុងព្រៃគ្មានអំណាច ដើរជាន់គ្នាបាក់មុតបែរជា ភ្លើងឆេះគ្រប់គ្រាពិតជាក្តៅ នៅឆ្ងាយពីភ្លើងទាំងយើងគេ យ៉ាងណាទុក្ខក៏មិនអាចធ្វើ បើយើងមិនបានប្រកាន់មាំ ការប្រកាន់មាំនេះឯងណា បដិសន្ធិក្នុងស្ថានជ្រៅ</p>	<p>តែបែរជួបទុក្ខមុខស្រពោន ទុក្ខរហូតសូន្យសត្វសង្ខារ ។ តែបើដឹងច្បាស់អស់បញ្ហា ពិសពុលយ៉ាងណាក៏មិនថ្ងៃ ។ តែត្រូវយល់ដឹងមិនបាច់ភ័យ សុរាមេរ័យឥតមានគ្នា ។ គ្នាខ្លាចតែមនុស្សដើរទៅពារ ថាគ្នាយោរយោទៅមុតគេ ។ តែបើមិនទៅលូកប៉ះទេ មិនរលាកទេកុំបារម្ភ ។ អំពើនាំឱ្យយើងក្រៀមក្រាម ប្រគល់អារម្មណ៍ឱ្យចិត្តទៅ ។ បើមុនមរណាមានជាប់នៅ រកផ្លូវសុខសាន្តពុំបានឡើយ ។ ដោយឧបាសក គុយ សុឆន</p>
--	---

សំណាងស្រុកយើងមានព្រះពុទ្ធសាសនា

<p>លំហវេហាមហាធំធេង អាកាសបែកផ្សែងតែងមានខ្យល់ ក្រោមមេឃមានដីជាប្រធាន មនុស្សមានបេះដូងរូបរាងរៅ ក្នុងចិត្តមានធម៌ល្អគួរគាប់ បើអស់ទុក្ខហើយមិនបាច់គិត ឃើញបន្ទាច្រើនព្រៃមាត់ជ្រោះ តើអាចដើរដល់ដូចប្រាថ្នា ដូច្នោះត្រូវបើកភ្នែកសម្លឹង ត្រង់ណាស្រឡះឥតមានអ្វី យ៉ាងណាបើខ្លាចសេចក្តីទុក្ខ មិនកំណត់ដឹងក្នុងសន្តាន ដើម្បីស្គាល់មុខទុក្ខឱ្យច្បាស់ ព្រះធម៌វិន័យប្រពៃឡើង</p>	<p>ហោះហើររមែងរែងឥតទាល់ នៅក្នុងសកលលោកទូទៅ ។ នៅលើដីមានមនុស្សរស់នៅ ក្នុងបេះដូងជ្រៅមានដួងចិត្ត ។ ក្នុងធម៌ចិត្តស្ងប់អស់ទុក្ខពិត ថាសុខមានពិតប្រយ៉ាងណា ។ ដើរវិទ្យុភ្នែកព្រោះខ្លាចបន្ទា មិនមុតបន្ទាដែរឬអី ។ ពិនិត្យឱ្យដឹងជើងជាន់ដី អាចឆ្លងផុតព្រៃបន្ទាបាន ។ តែមិនស្គាល់មុខទុក្ខប៉ុន្មាន ទុក្ខរឹតតែបានចម្រើនឡើង ។ ត្រូវតែរហ័សលើកតម្កើង សំណាងស្រុកយើងមានសាសនា ។</p>
--	--

ដោយឧបាសក **គុយ សុផន**

នាមពុទ្ធបរិស័ទអ្នកមានឧបការៈ

ក្នុងការងារធម្មទាន

១. លោកគ្រូ រស់ សូផាត	២. ឧបាសក យន្ត សួន
៣. ឧបាសក គួង លាងផេង	៤. ឧបាសក មួង យេន
៥. ឧបាសក សោម រតនៈ	៦. ឧបាសក អ៊ិត ប្រាំង
៧. ឧបាសិកា ជា សុណារី	៨. ឧបាសិកា ប៊ុត ម៉ាលី
៩. ឧបាសក គុយ សុផន	១០. ឧបាសក រ៉ាន់ ខុនណា
១១. ឧបាសក ជឹម ជំនិត	១២. ឧបាសក ជឹង រឹងអ៊ាវ
១៣. ឧបាសក អ៊ុំវី គា	១៤. ឧបាសក ហាយ ចំរើន
១៥. ឧបាសក ច័ន្ទ សុខុម	១៦. ឧបាសក ទូច គឹមស្រ្តាំង
១៧. ឧបាសក ម៉ៅ ម៉ន	១៨. ឧបាសក ម៉ៅ ផុន
១៩. ឧបាសិកា ហួនចាន់បូដា	២០. ឧបាសិកា ហាយច័ន្ទធីរី
២១. ឧបាសក អ៊ឹម រ៉ៃយ៉ា	២២. ឧបាសក ហាន សីហៈ

របាយការណ៍ពុទ្ធបរិស័ទក្នុងសហគមន៍ធម្មទាន

ឧបត្ថម្ភប្រាក់ដំបូងរាយព្រះធម៌ប្រចាំឆ្នាំ

១-	លោក កេត សេរីភ័ក្ត្រ និង អ្នកស្រី ប៉ុល ហត្ថា +បុត្រ	ស.វ.អ.
២-	ឧ.ស.កៅ សេក និង ឧ.ស.យី សាគុណ ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	ស.វ.អ.
៣-	ឧ.ស.ង៉ែត លេន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.វ.អ.
៤-	លោក ចាន់ ម៉ល់ និង អ្នកស្រី ជា សុផា ព្រមទាំងបុត្រ.....	ស.វ.អ.
៥-	ឧ.ស.ចាន់ នារីសុខ និងក្រុមគ្រួសារ	ស.វ.អ.
៦-	ឧ.ស.ឆាន់ ហៃកឹង ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	ស.វ.អ.
៧-	ឧ.ស.ឆាយ អ៊ុំស៊ាង និង ឧ.ស.ហុង គឹមសែ + បុត្រ	ស.វ.អ.
៨-	ឧ.ស.ឆេង សារឿន ឧ.ស.ជុំ លាភ+ឧ.ស.ហ៊ុំស៊ី ឧ.ស.អាន .	ស.វ.អ.
៩-	ឧ.ស.ជា សុវត្តានា និង ឧ.ស.យុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រ ..	ស.វ.អ.
១០-	ឧ.ស.ជឹម អេងស្រីន និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	ស.វ.អ.
១១-	ឧ.ស.ឈ គឹមហោ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.វ.អ.
១២-	ភិក្ខុ ឈួម បូ (វត្តពន្លឺពុទ្ធចក្រ លោវែល)	ស.វ.អ.
១៣-	ឧ.ស.តាន់ ភិចជូ ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅៗ	ស.វ.អ.
១៤-	ឧ.ស.តៃ ប៊ុនគង់ និង ឧ.ស.ថោង បូនី ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	ស.វ.អ.
១៥-	ឧ.ស.តៃ សាយជូ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.វ.អ.
១៦-	ឧ.ស.ទិន ឈីវ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.វ.អ.
១៧-	ឧ.ស.ទូច ផានី និង ស្វាមី Leslie Mael ព្រមទាំងបុត្រ .	ស.វ.អ.

- ១៨- ឧ.សិ.នួន បិច និង ឧ.សិ.រស់ សុផល ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ... ស.វ.អ.
- ១៩- ឧ.សិ.ប៉ាន់ ពិណ្ណារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ស.វ.អ.
- ២០- ឧ.សិ.ប៉ាន សារិទ្ធ (ហោង៉ា) ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ស.វ.អ.
- ២១- ឧ.សិ.បិត ថងខាំ និង ឧ.សិ.សាន ផល្លិន ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ. ស.វ.អ.
- ២២- ឧ.ស.ប៊ូ ហោនាង និង ឧ.សិ.អ៊ឹង វិទ្ធារី ព្រមទាំងបុត្រ ស.វ.អ.
- ២៣- លោកយាយ ពិន សាត ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ..... ស.វ.អ.
- ២៤- ឧ.ស.ពឹង សេងគី និង ឧ.សិ.អ៊ឹង ធៀម ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ស.វ.អ.
- ២៥- លោក ពេជ្រ សីហា និង អ្នកស្រី ថាប់ សុវត្ថី ស.វ.អ.
- ២៦- ឧ.សិ.មិល យ៉ែម និង ឧ.សិ.គួយ ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ស.វ.អ.
- ២៧- ឧ.ស.ម៉ែ គុលអេង និង ឧ.សិ.រស់ កល្យាណ ស.វ.អ.
- ២៨- ឧ.ស.យូស៊ាង ងួនលី និង ឧ.សិ. លីម យឹម + បុត្រ ស.វ.អ.
- ២៩- ឧ.សិ.រស់ លីណា និង ឧ.សិ.នឹម វណ្ណី ព្រមទាំងកូនចៅ ស.វ.អ.
- ៣០- ឧ.សិ.លី ប៊ូលីនស៊ឹមប៊ូ ស.វ.អ.
- ៣១- ឧ.សិ.លីម សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ ស.វ.អ.
- ៣២- ឧ.ស.វ៉ង់ ម៉ៅ និង ឧ.សិ.ឆាន់ កាន់ជួង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .. ស.វ.អ.
- ៣៣- ឧ.ស.វ៉ង់ សារុច និង ឧ.សិ.គង់ ស៊ុណាត ព្រមទាំងបុត្រ .. ស.វ.អ.
- ៣៤- ឧ.សិ.ស៊ីវ យក់លុយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ស.វ.អ.
- ៣៥- ឧ.សិ.សុខ យ៉ាន ស.វ.អ.
- ៣៦- ឧ.ស.ស៊ុន ដារិន និង ឧ.សិ.ទូច ចន្ទី ព្រមទាំងបុត្រ ស.វ.អ.
- ៣៧- ឧ.ស.ស៊ូ ហុកឡុង និង ឧ.សិ.តាន់ ឈីវហា ព្រមទាំងបុត្រ. ស.វ.អ.
- ៣៨- ឧ.ស.សៅ ហ៊ាន និង ឧ.សិ.មាស ម៉ូនីកា ព្រមទាំងបុត្រ ... ស.វ.អ.

៣៩-	ឧ.ស.សំណាង យឹម និង ឧ.សិ.ឡូរ៉ា យឹម ព្រមទាំងបុត្រ ...	ស.វ.អ.
៤០-	ឧ.សិ.ស្រង់ អែ និង ឧ.សិ.ស្រង់ ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	ស.វ.អ.
៤១-	ឧ.ស.ហាក់ ថ្មន្តសុផល និង ឧ.សិ.វ៉ាំង ស៊ីណា ព្រមទាំងបុត្រ	ស.វ.អ.
៤២-	ឧ.ស.ហោ លាន និង ឧ.សិ.ឆឹង អូន +ឧ.សិ.អុន ញ៉ា	ស.វ.អ.
៤៣-	ឧ.សិ.ឡុង អ៊ឹម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.វ.អ.
៤៤-	ឧ.សិ.ឡាំង គឹមឆេង ព្រមទាំងបុត្រ	ស.វ.អ.
៤៥-	ឧ.សិ.អ៊ឹង ស៊ីវន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.វ.អ.
៤៦-	ឧ.ស.អ៊ុន ឆៃគ្រី និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	ស.វ.អ.
៤៧-	លោកគ្រូធម្មបណ្ឌិត អឿ សៅ	ស.វ.អ.
៤៨-	ឧ.ស.អៀង ឆាយ និង ឧ.សិ. អៀ កេសរ ព្រមទាំងបុត្រ .	ស.វ.អ.
៤៩-	ឧ.ស.កាំង ប៉េងជីវ និង ឧ.សិ.លឹម អ៊ុហ៊ាម + កូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៥០-	ឧ.ស.គង់ រុច និង ឧ.សិ.ជ័យ សារីម ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៥១-	កញ្ញា គា ដារ៉ា (ហៅ ស្រីណេ)	អូស្ត្រាលី
៥២-	ឧ.ស.ង៉ុវ ឈីវ និង ឧ.សិ.ហេង ពាស៊ីម ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	អូស្ត្រាលី
៥៣-	យុវជន ចាន់ ឌីណា	អូស្ត្រាលី
៥៤-	ឧ.សិ.ឆេង លុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	អូស្ត្រាលី
៥៥-	ឧ.សិ.ជា ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៥៦-	ឧ.សិ.ជូ រ៉េន	អូស្ត្រាលី
៥៧-	ឧ.សិ.ឈ គឹមស៊ុន និង ក្រុមគ្រួសារកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៥៨-	ឧ.ស.ឈិត ទ្រី និង ឧ.សិ.ប៉ាន់ ណៃហ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ....	អូស្ត្រាលី
៥៩-	លោក ញាន ហេងម៉ូវ និង អ្នកស្រី ស៊ា ចន្ទា ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី

- ៦០- ឧ.ស.ដែន គង់ហ្គុត និង ឧ.សិ.កាំង គីមស៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ អូស្ត្រាលី
- ៦១- ឧ.ស.តូ សារ៉ែន និង ឧ.សិ.មាន សុវត្ថិ ព្រមទាំងបុត្រ អូស្ត្រាលី
- ៦២- ឧ.សិ.តាំង សៀកហៀង ព្រមទាំងកូនចៅ អូស្ត្រាលី
- ៦៣- ឧ.ស.ទា សុង និង ឧ.សិ.ង៉ោ ចាន់ខេង ព្រមទាំងកូនចៅ .. អូស្ត្រាលី
- ៦៤- ឧ.សិ.បាក់ លីឡេងហ៊ាង ព្រមទាំងកូនចៅ អូស្ត្រាលី
- ៦៥- ឧ.ស.ប៊ុន ហេង និង ឧ.សិ.ជុំ សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ អូស្ត្រាលី
- ៦៦- ឧ.សិ.ប៉ុក យ៉ាវ៉ាត និង ស្វាមី+បុត្រ+លីម ស៊ុនហេង+បុត្រ.. អូស្ត្រាលី
- ៦៧- ឧ.ស.ប៉ុច រឿត និង ឧ.សិ.ព្យុង ស៊ាងម៉េង ព្រមទាំងបុត្រ.. អូស្ត្រាលី
- ៦៨- លោកយាយ ប្រាក់ខាត់+ឧ.ស.ស៊ុន សាន+ឧ.សិ.សម្បត្តិ គង់ អូស្ត្រាលី
- ៦៩- ឧ.សិ.ម៉េង ប៊ុន្រារី (ហៅស្រីពៅ) និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ. អូស្ត្រាលី
- ៧០- ឧ.ស.យ៉ង់ សិន និង ឧ.សិ.នន់ ហេង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ. អូស្ត្រាលី
- ៧១- លោក យឹម ឡេង និង អ្នកស្រី ប៉ុល និច្ចសិល +បុត្រ..... អូស្ត្រាលី
- ៧២- ឧ.សិ.រត្ន គីមសាន អូស្ត្រាលី
- ៧៣- ឧ.ស.រស់ សារ៉ែន និង ឧ.សិ.គង់ សារឿង ព្រមទាំងបុត្រ . អូស្ត្រាលី
- ៧៤- ឧ.ស.រាជ ស៊ាង និង ឧ.សិ.រ៉ង់ វិទ្ធី ព្រមទាំងបុត្រ អូស្ត្រាលី
- ៧៥- ឧ.សិ.លីម ស៊ុនឆេង ព្រមទាំងកូនចៅ អូស្ត្រាលី
- ៧៦- ឧ.ស.លីម ហុងលី និង ឧ.សិ.ស៊ឹម តេងគី ព្រមទាំងបុត្រ... អូស្ត្រាលី
- ៧៧- ឧ.សិ.សិន លន់អែង អូស្ត្រាលី
- ៧៨- ឧ.ស.សរ ប៊ុនឡេង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ..... អូស្ត្រាលី
- ៧៩- ឧ.ស.ស៊ីវ សៀងថៃ និង ឧ.សិ.ឯក សុកហាក់ +បុត្រ អូស្ត្រាលី
- ៨០- ឧ.ស.ស៊ីវ មាស និង ឧ.សិ.លាង ណាំសួរ ព្រមទាំងកូនចៅ.. អូស្ត្រាលី

៨១-	ឧ.សិ.ស៊ុយ គឹមស៊ាន និងកូនស្រី សេង ផល្លា	អូស្ត្រាលី
៨២-	កញ្ញា ស៊ុយ ដាណែត	អូស្ត្រាលី
៨៣-	ឧ.ស.ស៊ូ ឃឹម និង ឧ.សិ.សៀង តិច ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ..	អូស្ត្រាលី
៨៤-	ឧ.សិ.សៀង រ៉ូច ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៨៥-	ឧ.សិ.សេង សៀងឈុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	អូស្ត្រាលី
៨៦-	ព្រីទ្វាចារ្យ សេង ទូច ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	អូស្ត្រាលី
៨៧-	ឧ.សិ.សិរិត ស៊ីវន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	អូស្ត្រាលី
៨៨-	ឧ.ស.សំ សុខគុណ និង ឧ.សិ.លី សៀមហៀង + បុត្រ ...	អូស្ត្រាលី
៨៩-	កុង ហេង ឡេងថៃ និង ម៉ា អ៊ា គឹមទាង+ចៅថៃ ឃឹមឃុយ	អូស្ត្រាលី
៩០-	ឧ.ស.ឡុង ហ៊ិន និង ឧ.សិ.លិម យូអេង	អូស្ត្រាលី
៩១-	ឧ.ស.ឡៅ គឹមដួន និង ឧ.សិ.ដួង លី ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៩២-	ឧ.សិ.អ៊ិន ម៉ា ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៩៣-	ឧ.ស.អ៊ា សេង និង ឧ.សិ.គឹម ខេង ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៩៤-	ឧ.ស.អ៊ីង ឈាងហេង និង ឧ.សិ.សំ ពៅនារី +បុត្រ	អូស្ត្រាលី
៩៥-	ឧ.សិ. អ៊ុក ណារី ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៩៦-	ឧ.សិ.ឱម សក្ខណា ព្រមទាំងបុត្រធីតា	អូស្ត្រាលី
៩៧-	HENG Srey Chea+H.Srey Chan+H.Srey Neang.	អូស្ត្រាលី
៩៨-	Mr BOON Leang Chaing+Mrs Nary SOK...	អូស្ត្រាលី
៩៩-	ឧ.សិ.គឹម ហុយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	បារាំង
១០០-	ឧ.ស.ង៉ុរ ជួនណារេត ឧ.សិ.ង៉ុរ សោភ័ណ ព្រមទាំងបុត្រ...	បារាំង
១០១-	ឧ.សិ.ង៉ែត យ៉ែន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	បារាំង

១០២-	ឧ.ស.ជិន ជុង និងភិរិយា.....	បារាំង
១០៣-	ឧ.ស.ឈឹម ហុកអ៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	បារាំង
១០៤-	ឧ.សិ.ទាវ គឹមហ៊ុន ព្រមទាំងកូនចៅ	បារាំង
១០៥-	ឧ.ស.បាន ណារិន និង ឧ.សិ.ហោ ចន្ទ ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១០៦-	ឧ.ស.ប៊ុន ឈឹម និង ឧ.សិ.គី គឹមលាង ព្រមទាំងបុត្រ ..	បារាំង
១០៧-	លោក យូណូស អាស៊ីស និង អ្នកស្រី ហុក ណារី+បុត្រ ...	បារាំង
១០៨-	ឧ.សិ.ហែម ពៅ ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១០៩-	ឧ.ស.ហ្វាន់ វ៉ាន់ហ្គូ និង ឧ.សិ.ហ្វាន់ យូលាង ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១១០-	ឧ.ស.ឡុក ប៊ុនអ៊ុំ និង ឧ.សិ.តាន់ ស៊ីវឡាង+បុត្រ.....	បារាំង
១១១-	ឧ.ស.ឡោ សេងជ្រុន និង ឧ.សិ.ផាំង លី កូនចៅ	បារាំង
១១២-	ឧ.សិ.អ៊ីង ហ្គេតតេង ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១១៣-	ឧ.សិ.អ៊ីង យ៉ែកសាង ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១១៤-	Mme LAK KIM LEANG	បារាំង
១១៥-	ឧ.សិ.ចំណាន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ	កាណាដា
១១៦-	ឧ.សិ.ឆាយ សិន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ+ចៅទ្វេត.....	កាណាដា
១១៧-	ឧ.ស.ពុធ ប៉ៃលាង និង ឧ.សិ.ហ៊ុន ស៊ីវអៀង+កូនចៅ .	កាណាដា
១១៨-	Chhem Sokreth.Puth Kunthea+Rothmony+Bunnawat.	កាណាដា
១១៩-	Su Sokunora et Inn Visal+Narita et Raksa	កាណាដា
១២០-	ឧ.សិ.តាន់ វ៉ូចឆាយ	កាណាដា
១២១-	ឧ.សិ. លី វ៉ន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ	កាណាដា
១២២-	កូនចៅរបស់ ឧ.សិ.លាន ម៉ិច	កាណាដា

១២៣-	ឧ.ស.ឡាវ លាងថែង និង ឧ.ស.ពីង ឈើវិអ៊ាន+បុត្រ ..	កាណាដា
១២៤-	ឧ.ស.អ៊ា នៅ និង ឧ.ស.អ៊ា គីមយូ ព្រមទាំងកូនចៅ	កាណាដា
១២៥-	ឧ.ស.អ៊ាប គីមអ៊ុន ព្រមទាំងបងប្អូនកូនចៅ	កាណាដា
១២៦-	ឧ.ស.ត្រា វ៉ានី និង ឧ.ស.ត្រា ពិសារ	ស្វីស
១២៧-	ឧ.ស.កាំង ប៉េទាង និង ឧ.ស.ហេ អេន +កូនចៅ	ភ.ព.
១២៨-	ឧ.ស.ខៀវ រុំតា (ហៅមុំ).....	ភ.ព.
១២៩-	ឧ.ស.ខៀវ ជៀប និង ឧ.ស.ប៉េ គីមស្រីង ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
១៣០-	ឧ.ស.គង់ ម៉ែ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
១៣១-	ឧ.ស.គង់ សៀងហៃ និង ឧ.ស.ប៉ក់ សូត្រតារាភិឱន+បុត្រ	ភ.ព.
១៣២-	ឧ.ស.គង់ ហេង និង ឧ.ស.ឆាវ ស៊ុប ព្រមទាំងកូនចៅ ..	ភ.ព.
១៣៣-	ឧ.ស.គីម សុខុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
១៣៤-	ឧ.ស.គួច ឡែស្រែង និង ឧ.ស.ជិន ហូរ	ភ.ព.
១៤៥-	ឧ.ស.គ្រី ណៃប៊ុយ ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៣៦-	ឧ.ស.យុត គីមថន+ឧ.ស.យួន គីមនី	ភ.ព.
១៣៧-	ឧ.ស.ឃ្លោក យិត និងពុទ្ធបរិស័ទខេត្តព្រះសីហនុ	ក.ព.ស.
១៣៨-	ឧ.ស.ដឹម ញាណ និង ឧ.ស.កាំង ប៊ូសិន ព្រមទាំងបុត្រ .	ភ.ព.
១៣៩-	ឧ.ស.ង៉ែត ផេង និង ឧ.ស.ហៅ ហេង+បុត្រ ផេង បូរ៉ា .	ភ.ព.
១៤០-	ឧ.ស.ង៉ុវ គា និង ឧ.ស.ឈុន គីមអេង ព្រមទាំងបុត្រ ...	ប.ប.
១៤១-	ឯ.ឧ.កាន់ រ៉ាត់ និង ឧ.ស.កែវ កល្យាណ+ក.កាន់សុថារត្តី	ភ.ព.
១៤២-	ឯ.ឧ.ចែម វីឡា និង លោកជំទាវ សុខា ស៊ុលីវណ៍+បុត្រ.	ភ.ព.
១៤៣-	ឯ.ឧ.ឆ្នាំ (ធម្ម) ប៊ុនស្រុន លោកជំទាវ យ៉ែម សួស្តី+បុត្រ.	ភ.ព.

១៤៤-	ឯ.ឧ.ស្បែក សារ៉ាត់ លោកជំទាវ ស៊ាន ឈុនហេង+បុត្រ	ក.ព.ស.
១៤៥-	ឯ.ឧ.អ៊ិត ប្រាំង និង លោកជំទាវ ញ៉ែម សេដ្ឋា+បុត្រចៅ	ភ.ព.
១៤៦-	ឯ.ឧ.ឯម ប៊ុនសាត និង លោកជំទាវ នូ ចន្ទា ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៤៧-	ឯ.ឧ.ឧកញ៉ា ទុយ គី និង លោកជំទាវ កង វុទ្ធា (ស្រីម៉ៅ)	ភ.ព.
១៤៨-	ឧកញ៉ា ស៊ុន សុខា និង លោកជំទាវ សុខា ផល្លី +បុត្រ+ចៅ	ភ.ព.
១៤៩-	ឧកញ៉ា សេង ឆាយអ៊ុន និង ឧ.សិ.កាំង ហ្គីចណៃ+បុត្រ+ចៅ	ភ.ព.
១៥០-	ឧកញ៉ា សុខ សុខា និង លោកជំទាវ ចាន់ លាង+បុត្រ ...	ភ.ព.
១៥១-	ឧ.សិ.ច័ន្ទ បុប្ផណា ព្រមទាំងបុត្រធីតា	ភ.ព.
១៥២-	ឧ.សិ.ច័ន្ទ ណារឿន+ឪពុក ច័ន្ទ ឆឹង និងម្តាយ មួង ភី	ភ.ព.
១៥៣-	ឧ.ស.ច័ន្ទ សុខុម និង ឧ.សិ.គឹម ចន្ទា ព្រមទាំងកូនចៅ ...	ភ.ព.
១៥៤-	ឧ.ស.ចាន់ យូរ៉ាន់ និង ឧ.សិ.ពត សារ៉ាន់ +បុត្រ	ភ.ព.
១៥៥-	ឧ.សិ.ចាន់ សុស (ហៅ សាម៉េត) ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៥៦-	ឧ.សិ.ច្រឹង គឹមស្រី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៥៧-	យុវជន ជា សុភ័ក្ត្រ និងមាតាបិតា	ភ.ព.
១៥៨-	ឧ.សិ.ជា សុណារី និងក្មួយស្រី ជា សុមេធាធីតា	ភ.ព.
១៥៩-	ឧ.ស.ជា សុខុម និង ឧ.សិ.អ៊ុន ពួន ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៦០-	ឧ.សិ.ជា ស៊ីវយ៉ែក+ឧ.សិ.ហេងមួយចេង+ហេងមួយឡាង	ភ.ព.
១៦១-	ឧ.ស.ជាន យ៉ែត និង ឧ.សិ.សុក ចេង ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៦២-	ឧ.សិ.ជិន ហូ ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
១៦៣-	លោកស្រី ជីវី គឹមឆេង និង ឧ.សិ.ជីវី យ៉ា	ប.ប.
១៦៤-	ឧ.សិ.ជូ ឆេងហោ	ភ.ព.

១៦៥-	ឧ.សិ.ជុំ អាយ និង ឧ.សិ.ជុំ ណារ៉ា+ជុំ ពិសិដ្ឋ+ជុំ សុជាតិ .	ភ.ព.
១៦៦-	ឧ.សិ.ជ្រុន ស៊ីដេត និងបួន +ក្លាយ និងចៅ	ភ.ព.
១៦៧-	ឧ.សិ.ឈឹម ផលវិទ្យា និងក្លាយ វរុណ ភក្តី	ភ.ព.
១៦៨-	ឧ.សិ.ឈុន ណារី និងកូនចៅ+ឧ.សិ.តោ ឡោ និងកូនចៅ	ភ.ព.
១៦៩-	ឧ.សិ.ឈួន គីមនី និងបងប្អូន កូនក្លាយ	ភ.ព.
១៧០-	ឧ.ស.ណុប យូហេង និង ឧ.សិ.ផេង ផន +កូនចៅ	ភ.ព.
១៧១-	ឧ.សិ.តាន់ ជាលី និងពុទ្ធបរិស័ទខេត្តសៀមរាប	ភ.ព.
១៧២-	ឧ.ស.តូច ផាន់ណាស៊ី និង ឧ.សិ.សុខ ច័ន្ទណារិទ្ធ+បុត្រ...	ភ.ព.
១៧៣-	ឧ.សិ.តាំង លីតាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	ភ.ព.
១៧៤-	ឧ.ស.តៅ យាង និង ឧ.សិ. ឈុន លន ព្រមទាំងកូនចៅ .	ភ.ព.
១៧៥-	ឧ.សិ.ថៃ នាថ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
១៧៦-	ឧ.ស.ទី កៀង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៧៧-	ឡើងវណ្ណថា+ចាន់ហ្គេតស៊ីម+ហុយខេង+ទិត្យស៊ិន+បិចគុណ	ភ.ព.
១៧៨-	ឧ.ស.នុត វន្តា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុភា ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៧៩-	ឧ.សិ.ប៉ក់ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
១៨០-	ឧ.ស.ប៉ុល នាង និង ឧ.សិ.គ្រៀល ស៊ីយ៉ា +បុត្រ+ចៅ .	ភ.ព.
១៨១-	លោកយាយ ប៊ុន យ៉ាំ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
១៨២-	ឧ.សិ.ប៊ូអាន ស៊ីវុត្តា	ភ.ព.
១៨៣-	ឧ.សិ.ប៊ូ ផារ៉ាណា	ភ.ព.
១៨៤-	ឧ.សិ.ប៊ូ សៀកហ៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
១៨៥-	ឧ.សិ.ព្រំ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.

១៨៦-	ឧ.ស.ភាវ សាន និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សុបុណ្យ+បុត្រ.....	ភ.ព.
១៨៧-	ឧ.ស.មាស ខេង និង ឧ.សិ.មួរ រួច ព្រមទាំងកូនចៅ ...	ភ.ព.
១៨៨-	ឧ.ស.ម៉ូរ ធីម និង ឧ.សិ.ហ៊ាន ណែយឹម ព្រមទាំងបុត្រ .	ភ.ព.
១៨៩-	ឧ.ស.ម៉ុង យឿនវណ្ណៈ និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សុត្រសុន្តិ+បុត្រ..	ភ.ព.
១៩០-	លោក ម៉េង ហិ និង អ្នកស្រី ម៉ាន ស៊ីសុថា ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៩១-	ឧ.ស.ម៉េង សាខន និង ឧ.សិ.ចាន់ សុខា ព្រមទាំងបុត្រ.	ភ.ព.
១៩២-	ឧ.ស.ម៉ែន សឿន និង ឧ.សិ.អៀង ណារី +បុត្រ+ចៅ ..	ភ.ព.
១៩៣-	ឧ.ស.ម៉ៅ ជុន និងមាតា យស សម្បត្តិ	ភ.ព.
១៩៤-	ឧ.ស.ម៉ៅ សយ និង ឧ.សិ.គង់ ចំរើន +បុត្រ+ចៅ	ភ.ព.
១៩៥-	ឧ.ស.ម៉ៅ សុគន្ធ និង ឧ.សិ.អ៊ឹង យ៉កហួយ និងបុត្រ ..	ភ.ព.
១៩៦-	ឧ.ស.ម៉ៅ ស្រិន និង ឧ.សិ.ទូច ស៊ីហ៊ាន+បុត្រ+ចៅ.....	ភ.ព.
១៩៧-	ឧ.ស.ម៉ៅ វ៉ាន និង ឧ.សិ.ធន់ សំបួរ ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៩៨-	ឧ.សិ.ម៉ៅ សុន្តា	ភ.ព.
១៩៩-	ឧ.សិ.មុំ ទូច និង ឧ.សិ.សាមុល គីមធន់ (ជាកូន).....	ភ.ព.
២០០-	ឧ.ស.យន្ត សួន និង ឧ.សិ.តាំង ឈុងប៊ុយ +កូនចៅ	ភ.ព.
២០១-	ឧ.ស.យឹម ស៊ីមុន្តិ និង ឧ.សិ.យូ ប៊ូសិន និងបុត្រ+ចៅ ...	ភ.ព.
២០២-	ឧ.សិ.យុន គីមជី និង ឧ.សិ.ហ៊ុន ដារ៉ុង ព្រមទាំងកូនចៅ.	ភ.ព.
២០៣-	ឧ.ស.យូ ម៉េង និង ឧ.សិ.ជួន សំណាង.....	ក.ព.ស.
២០៤-	ឧ.ស.យ៉ាំ ស្រេន និង ឧ.សិ.អ៊ុល សេងលាង +បុត្រ.....	ភ.ព.
២០៥-	លោក រឿង សេដ្ឋា និង អ្នកស្រី នាង ជួនអេង +បុត្រ ..	ភ.ព.
២០៦-	ឧ.សិ.រៀល យ៉ុន ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.

២០៧-	ឧ.សិ.លី ស៊ីវដូ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
២០៨-	ឧ.សិ.លី ឡៃហ៊ាង និង ឧ.ស.តាំង សុងឈឹម+កូនចៅ ..	ភ.ព.
២០៩-	លោក លី ម៉េងហួត និង អ្នកស្រី ហេង អេងស៊ឹម+បុត្រ.	ភ.ព.
២១០-	ឧ.សិ.លី គុយហ៊ួរ និង ឧ.សិ.លី ហ្គេចឡាង+ស្វាមី+បុត្រ	ភ.ព.
២១១-	ឧ.សិ.លីម ផែសាន និង ឧ.សិ.វែន សារី +ស្វាមី	ភ.ព.
២១២-	ឧ.សិ.លីម អេង ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២១៣-	លោក លីម ពួយលី និង អ្នកស្រី ណាំ មួយ+កូនចៅ	ភ.ព.
២១៤-	លោក វង្ស សោភ័ណ្ណ លោកស្រី ឡោ គឹមលាង+មាតាបិតា.	ភ.ព.
២១៥-	ឧ.សិ.វៀន គង់ និង ស្វាមី+ឧ.សិ.យុត វ៉ាន់ថា និងស្វាមី.	ភ.ព.
២១៦-	ឧ.ស.វ៉ែន សារូ និង ឧ.សិ.តូច លីណារ៉ា ព្រមទាំងបុត្រ...	ភ.ព.
២១៧-	ឧ.ស.សយ ស៊ីផាន់ណា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុផល+បុត្រ	ភ.ព.
២១៨-	ឧ.សិ.សយ វណ្ណា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២១៩-	ឧ.ស.ស៊ា បូរ៉ា និង ឧ.សិ.ប៉ុល បុទម+បុត្រ ស៊ា ស៊ីជីង ..	ភ.ព.
២២០-	លោក ស៊ា រស់ និងអ្នកស្រី ញ៉ែប ដាវ៉េត ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២២១-	ឧ.ស.សាន សុខគីន និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រសេដ្ឋា +បុត្រ .	ភ.ព.
២២២-	ឧ.សិ.ស៊ីវ យក់លី	ភ.ព.
២២៣-	ឧ.ស.ស៊ីវ សៅ និង ឧ.សិ.ស្រីង រូចលាង+បុត្រ	ភ.ព.
២២៤-	ឧ.ស.ស៊ីន វ៉ា+យានថៃ+ឧ.ស.ស៊ីនម៉េងស្រីន+បូជុស៊ីន ..	ភ.ព.
២២៥-	ឧ.ស.ស៊ឹម សុង ឧ.សិ.វែន គាង+ពុទ្ធបរិស័ទផ្សារកអណ្ដើក	ព.វ.
២២៦-	ឧ.សិ.សុខ ភួង និង ឧ.សិ.សុខ ផៃ ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
២២៧-	ឧ.ស.សុខ សារឿន ឧ.សិ.ទូច ម៉ុម ហៅយឹម និងបុត្រ .	ភ.ព.

២២៨-	ឧ.ស.ស៊ុយ ជូ និង ឧ.ស.តាំង ទៀង ព្រមទាំងកូនចៅ ..	ភ.ព.
២២៩-	ឧ.ស.សួរ សារីម និង ឧ.ស.បុង ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៣០-	ឧ.ស.សួន សុផិរ	ភ.ព.
២៣១-	ឧ.ស.សួន កស្សាណ	ភ.ព.
២៣២-	ឧ.ស.សួន ចរណៃ	ភ.ព.
២៣៣-	ឧ.ស.សួន កញ្ជារត្តី	ភ.ព.
២៣៤-	ឧ.ស.សេង គីមលន់ ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
២៣៥-	លោក សែន សុវណ្ណវិទ្ធី និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៣៦-	ឧ.ស.សោម រតនៈ និង ឧ.ស.សុប វណ្ណា +បុត្រ+ចៅ ...	ភ.ព.
២៣៧-	ឧ.ស.ស្រួ ងាម និង ឧ.ស.ហ៊ឹង ម៉ន ព្រមទាំងកូនចៅ....	ភ.ព.
២៣៨-	លោក ស្រេង ហេង និង ឧ.ស.កែវ រស្មី ព្រមទាំងបុត្រ..	ភ.ព.
២៣៩-	ស្រេងគង់+ផែស៊ីវឡាយ ,ឧ.ស.ព្រំ សុន+ឧ.ស.ស៊ុនយុត	ភ.ព.
២៤០-	ឧ.ស.ហង់ ច័ន្ទវិទ្ធី និង ឧ.ស.ដួង រ៉ារី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៤១-	វេជ្ជ.ហ៊ាន រ៉ារី និង ឧ.ស.ម៉ូរី លាង ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៤២-	ឧ.ស.ហ៊ាន រ៉ារឿន និង ឧ.ស.ប៉ែន បុប្ផា ព្រមទាំងបុត្រ .	ភ.ព.
២៤៣-	ឧ.ស.ហ៊ី អ៊ុនសេង និង ឧ.ស.ហ៊ឹង ស៊ុមណៃ+កូនចៅ ...	ភ.ព.
២៤៤-	ឧ.ស.ហ៊ុន អ៊ុរី និង ឧ.ស.កាន់ នឿង+ឧ.ស.ហ៊ុន ហេង..	ភ.ព.
២៤៥-	ឧ.ស.ហ៊ុយ សុខម៉ា និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៤៦-	ឧ.ស.ហ៊ុយ ព្រឿងគិមស្រីង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ...	ភ.ព.
២៤៧-	ឧ.ស.ហ៊ុយ រ៉ារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៤៨-	ឧ.ស.ហេង ស៊ីវខេង និងម្តាយ អៀង ហ្គិច	កណ្តាល

- ២៤៩- ឧ.ស.ហេង វៃទិត និង ឧ.ស.រស់ ម៉ាលី ព្រមទាំងបុត្រ . ភ.ព.
- ២៥០- ឧ.ស.ហេងសម្បជ្ជ ឧ.ស.សុនគន្ធា+មាតាហេងបូរីស្រីនាថ ភ.ព.
- ២៥១- ឧ.ស.ហៃម វណ្ណា និង ឧ.ស.ហៃម វុឌ្ឍី +បុត្រ ភ.ព.
- ២៥២- ឧ.ស.ឡាយ សុខុម និង ឧ.ស.សួន ចន្ទា ព្រមទាំងបុត្រ . ភ.ព.
- ២៥៣- ឧ.ស.ឡាយ ហ៊ុយទ្រៀង និង ឧ.ស.លោក ណាក់+បុត្រ . ភ.ព.
- ២៥៤- ឧ.ស.ឡេង សុជាតិ ភ.ព.
- ២៥៥- ឧ.ស.ឡោ ជិនអេង ព្រមទាំងកូនចៅ ភ.ព.
- ២៥៦- ឧ.ស.ឡៅ ឈីវឃួយ និង ឧ.ស.ផៃ សីវលាង+ញាតិមិត្ត ភ.ព.
- ២៥៧- ឧ.ស.អុិត លាងពិន ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ២៥៨- ឧ.ស.អុក សាម៉ាណារ៉ា និង ឧ.ស.ហ៊ាប តេង និងបុត្រ.. ភ.ព.
- ២៥៩- ឧ.ស.អុក លន់ និងក្រុមវេន ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ភ.ព.
- ២៦០- លោក អ៊ុន សុង និង អ្នកស្រី ឆាយ ម៉ាឡេត+បុត្រ ភ.ព.
- ២៦១- ឧ.ស.ឯម សុខឃឹម និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ២៦២- ឧ.ស.ឯម សុខន និងបុត្រ +ឧ.ស.សុខ សាអុក ភ.ព.
- ២៦៣- ឧ.ស.អុិត វៃវ៉ាន និង ឧ.ស.ធាន ស៊ុនលី +បុត្រ+ចៅ ... ភ.ព.
- ២៦៤- ឧ.ស.ញោក ងួនថៃ និង ឧ.ស.ធាន ត្រលុច+បុត្រ+ចៅ... ភ.ព.
- ២៦៥- ឧ.ស.សាក់ សាំងអេង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ..... ភ.ព.
- ២៦៦- ឧ.ស.អុិតឆេងសី ក្រុមវេនថៃ២កើតវត្តព្រះពុទ្ធមានបុណ្យ ភ.ព.
- ២៦៧- ក្រុមឧ.ស.មួង យេន វត្តសំពៅមាស ភ.ព.
- ២៦៨- ក្រុមលោកតា ធ្នូ ម៉ោង វត្តទួលទំពូង ភ.ព.
- ២៦៩- ក្រុមព្រែកខ្ចិត ព្រែកលាប និងទួលគោក ភ.ព.

២៧០-	ក្រុមចាប់ម៉ុងឡែង+ឈាងហុង វេន៩កើតសំពៅមាស..	ភ.ព.
២៧១-	ក្រុមឧ.សិ.រស់ ជិន វេនប្រគេនភត្តព្រះសង្ឃ ១០ វត្ត	ភ.ព.
២៧២-	មណ្ឌលសិក្សាព្រះពុទ្ធសាសនាមណីរត្ន ខេត្តពោធិ៍សាត់.....	ព.ស.
២៧៣-	ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទស្រុកមង្គលបូរី+សិរីសោភ័ណ	ប.ម.ជ.
២៧៤-	ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទនៅទីក្រុងស៊ីតនី និងមែលប៊ិន	អូស្ត្រាលី

នាមពុទ្ធបរិស័ទដែលមានសន្ទ
បរិច្ចាគប្រាក់បោះពុម្ពសៀវភៅនេះ

១-	ឧ.សិ.ឌុប រះ ព្រមទាំងកូនចៅ	៧០០ \$
២-	ឧកញ៉ា សុខ សុខា និងលោកជំទាវ ចាន់ លាង ព្រមទាំងបុត្រ ..	៧០០ \$
៣-	ឧ.ស.សោម រតនៈ និង ឧ.សិ.ស៊ុប វណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ..	៣០០ \$
៤-	ឧកញ៉ា សេង ឆាយអ៊ុវ និង ឧ.សិ.កាំង ហ្គិចណៃ ព្រមទាំងបុត្រ	២០០ \$
៥-	ឯកឧត្តមឧកញ៉ា ទុយ គី លោកជំទាវ កង វុទ្ធា(ស្រីម៉ៅ)+បុត្រ	២០០ \$
៦-	គួច គួងឡែង និង តាំង យូតាង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០០ \$
៧-	ឧ.សិ.ជា ស្រីយុទ្ធា និង ឧ.សិ.ជា គឹម	១៥០ \$
៨-	ឧ.សិ.សេង គឹមលន់ និងចៅ សេង សុមេធា	១០០ \$
៩-	ឧ.ស.ឆាយ អ៊ុវស៊ាង និង ឧ.សិ.ហុង គឹមសែ ព្រមទាំងបុត្រ ...	១០០ \$
១០-	ឯកឧត្តម អ៊ុត ប្រាំង លោកជំទាវ ញ៉ែម សេដ្ឋា +បុត្រ+ចៅ	១០០ \$
១១-	ឧ.សិ.ឆាយ សិន ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅ+ចៅទូត	១០០ \$

១២-	ឧ.ស.ពុធ ប៉ោលាង និងឧ.សិ.ហ៊ុន ស៊ីវអៀង ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ \$
១៣-	CHHEM SOKRETH et PUTH KUNTHEA+Rothmony.Bunnawat .	១០០ \$
១៤-	M. SU SOKUNORA et Mme INN VISAL+NARITA et RAKSA	១០០ \$
១៥-	ឧ.ស.ប៊ូ ហោនាង និង ឧ.សិ.អ៊ឹង វិទ្ធារី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ \$
១៦-	លោកគ្រូបណ្ឌិត អឿ សៅ	១០០ \$
១៧-	ឧ.សិ.សេង ប៊ុនលីម+ឧ.ស.ស៊ី សូផានី+ឧ.សិ.ជា អេងស្រីន់	១០០ \$
១៨-	ឧ.សិ.ជួនប៊ិន+កែវនួន+វេជ្ជ.គូរុត+ភិរិយា ,ជាមប្រុស+ភិរិយា	១០០ \$
១៩-	ឧ.ស.ហេង ឆៃទិត និង ឧ.សិ.រស់ ម៉ាលី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ \$
២០-	ឧ.សិ.ឡុង អ៊ឹម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០០ \$
២១-	ឧ.សិ.ឆេង ស៊ឹម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ \$
២២-	ឧ.សិ.លីវ គឹមហុង ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ \$
២៣-	ឯកឧត្តម ម៉ែន សេស និង លោកជំទាវ ដួង សុភី +បុត្រ	១០០ \$
២៤-	លោកស្រី តាន់ វ៉ានី និង គ្រួសារ	១០០ \$
២៥-	លោកស្រី តាន់ ហុង និងលោក គួន បាន់ស៊ីន	១០០ \$
២៦-	ឧ.សិ.ឆៃ ស៊ឹម	១០០ \$
២៧-	ឧ.ស.ចាន់ ឆឿន និង ឧ.សិ.សេង សុខុម	១០០ \$
២៨-	ឧ.សិ.លីប៊ូលីន ស៊ឹមប៊ូ	១០០ \$
២៩-	លោកជំទាវ ទេព សុខា ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ \$
៣០-	ឧ.ស.ច័ន្ទ សុខុម និង ឧ.សិ.គឹម ចន្ថា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ \$
៣១-	លោក ពុធ វណ្ណារិន និង ឧ.សិ.កង ពុំធីថា	១០០ \$
៣២-	ឧ.ស.ញាណ ហេងម្នីវ និង ឧ.សិ.ស៊ី ចាន់ថា	១០០ \$
៣៣-	ឧ.សិ.ឆាន់ ហៃកឹង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ \$

៣៤-	ឧ.ស.វង្ស ម៉ៅ និង ឧ.សិ.ឆាន់ កាន់ជួង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ \$
៣៥-	ឧ.សិ.ជា សុណារី និងក្មួយស្រី ជា សុមេធាធីតា	១០០ \$
៣៦-	ឧ.សិ.ច័ន្ទ បុប្ផណា ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ \$
៣៧-	ឧ.សិ.ព ធារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ \$
៣៨-	លោក តាំង ជុងឡេង និង អ្នកស្រី លឹម ស៊ីវឡេង +បុត្រ	១០០ \$
៣៩-	ឧ.សិ.អ៊ុត ឆៃវ៉ាន និង ឧ.សិ.ធាន ស៊ុនលី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ \$
៤០-	ឧ.ស.លឹម ហុងលី និង ឧ.សិ.ស៊ឹម តេងគី ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .	១០០ \$
៤១-	ឧ.ស.លឹម ព្យលី និង ឧ.សិ.ណាំ មួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	៨០ \$
៤២-	ឧ.ស.ឡឹម ក្រហម និង ឧ.សិ.តាំង ធីយន ព្រមទាំងបុត្រ ...	៧០ \$
៤៣-	ឧ.សិ.ស៊ុយ គឹមស៊ាន ព្រមទាំងកូនស្រី សេង ផល្លា	៦០ \$
៤៤-	ឯកឧត្តម ចែម វីឡា លោកជំទាវ សុខា ស៊ុលីវណ្ណ និងបុត្រធីតា	៥០ \$
៤៥-	ឧកញ៉ា ស៊ុន សុខា និងលោកជំទាវ សុខា ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ \$
៤៦-	ឧ.ស.ហ៊ុន លឹមហាំង និង ឧ.សិ.ឆេង លី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ ..	៥០ \$
៤៧-	ឧ.ស.តាន់ ស៊ុនឡាយ និង ឧ.សិ.ឡេង គឹមហ៊ុយ +បុត្រ+ចៅ..	៥០ \$
៤៨-	ឧ.ស.អោន អៀន និង ឧ.សិ.សារ៉ាយ គឹមលឿន+កូនចៅ	៥០ \$
៤៩-	ឧ.សិ.ត្រា វ៉ាន្តិ និង ឧ.ស.ត្រា គឹមពិសារ	៥០ \$
៥០-	ឯកឧត្តម ម៉ា ស៊ុនហួត លោកជំទាវ ណាំង ណារី+បុត្រចៅ	៥០ \$
៥១-	ឧ.ស.អោន អៀន និង ឧ.សិ.សារ៉ាយ គឹមលឿន+កូនចៅ	៥០ \$
៥២-	ឧ.សិ.នុំ វ៉ាត់ ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ \$
៥៣-	ឧ.ស.រស់ សារ៉េន និង ឧ.សិ.គង់ សារ៉េន ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ \$
៥៤-	ឧ.សិ.អ៊ុង យិន ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ \$
៥៥-	ឧ.ស.យុង គឹមសាន និង ឧ.សិ.យុង សុមាលី	៥០ \$

៥៦-	ឧ.សិ.ជឹង គឹមស៊ាង ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ \$
៥៧-	ឧ.សិ.កី ស៊ានហុង	៥០ \$
៥៨-	ឧ.សិ.ឡោ ជិនអេង ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ \$
៥៩-	ឧ.ស.ឡៅ ឈីវឃ្នុយ និង ឧ.សិ.ផៃ ស៊ីវិលាង ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ \$
៦០-	ជា បរមលក្ខណ៍ និងកូន ឈិន សុម៉ាលីន+សុម៉ាលីនណា+វិទ្ធិ .	៥០ \$
៦១-	ឧ.សិ.ហ៊ុន សុផល ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ \$
៦២-	ឧ.សិ.ផាំង ស្រួយ ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	៥០ \$
៦៣-	ឧ.ស.កុយ សាម៉ន និង ឧ.សិ.ម៉ម សឹម ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ \$
៦៤-	ឧ.សិ.លាង គី ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ \$
៦៥-	កុង ហេង ឡេងថៃ ម៉ា អ៊ា គឹមទាង+ចៅថៃសិគុង+ថៃយីផុង	៥០ \$
៦៦-	ឧ.ស.ដែន គង់ហួត និង ឧ.សិ.កាំង គឹមស៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ	៤០ \$
៦៧-	ឧ.សិ.នូ ធុច ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០ \$
៦៨-	ឧ.ស.យ៉ុ ស្រេន និង ឧ.សិ.អ៊ុល សេងលាង ព្រមទាំងកូនចៅ ..	៤០ \$
៦៩-	ឧ.សិ.លឹម លីហ្គរ ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០ \$
៧០-	វេនបិណ្ឌទី ១២ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤..	៤០ \$
៧១-	ឧ.សិ.គឹម សុខុម ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ \$
៧២-	ឧ.សិ.តាំង ង៉ោ ព្រមទាំងបុត្រ	៣០ \$
៧៣-	ឧ.សិ.ហូ វ៉ាន់ណៃ	៣០ \$
៧៤-	លោកតា ជា ឡេង និងលោកយាយ ចាន់ ធារក្ស	៣០ \$
៧៥-	ឧ.សិ.ជា ថាវ	៣០ \$
៧៦-	ឧ.សិ.គឹម សុខុម ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ \$
៧៧-	ឧ.ស.ទិត វ៉ាន់ថន និង ឧ.សិ.យុត វ៉ាន់ថា ព្រមទាំងកូនចៅ ..	៣០ \$

៧៨-	ឧ.សិ.ឈឹម មីកុល	២០ \$
៧៩-	ឧ.សិ.យុគ ជា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
៨០-	ឧ.សិ.ប៉ាន់ រស្មីសោភា ព្រមទាំងម្តាយ	២០ \$
៨១-	ឧ.ស.ផុក ស៊ីផា និង ឧ.សិ.ម៉ម ម៉ាឡា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .	២០ \$
៨២-	ឧ.សិ.ឈុន មុំ និង ឧ.សិ.រត្ន ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ \$
៨៣-	ឧ.សិ.រត្ន សុខា ព្រមទាំងបុត្រធីតា	២០ \$
៨៤-	លោក ផាយ រឿន និង លោកស្រី រត្ន សុភាព + បុត្រ .	២០ \$
៨៥-	ឯកឧត្តម សួស កាណាន លោកជំទាវ សោម វណ្ណស៊ីន+បុត្រ	២០ \$
៨៦-	ឧ.ស.ឃ្លោក យិត និង ឧ.សិ.ស៊ូ ស៊ឹម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ \$
៨៧-	ឧ.ស.ហ៊ុយ កេង និងឧ.សិ.លឹម គៀម ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
៨៨-	ឧ.ស.អ៊ុច ព្រឿង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
៨៩-	ឧ.ស.ឈី គង់ និង ឧ.សិ.ជឹង ស្រួយ (ចូលសៀវភៅអភិធម្ម)	២០ \$
៩០-	ឧ.សិ.គុជ ធួក ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ \$
៩១-	ឧ.សិ.ខឹម វ៉ែន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
៩២-	ឧ.ស.ហិត ហិ ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
៩៣-	ឧ.សិ.ចៅ គឹមឈួន+ចៅ គឹមហៀង+កូច បាក់ជូ+អៀង សុខែ	២០ \$
៩៤-	ឧ.សិ.ជីវ រួចម៉េង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
៩៥-	ឧ.ស.ហ៊ាន វ៉ារឿន (ពៅ) និង ឧ.សិ.ប៉ែន បុប្ផា ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
៩៦-	ឧ.ស.យន្ត សួន និង ឧ.សិ.តាំង ឈុងប៊ុយ + បុត្រ និងចៅ	២០ \$
៩៧-	ឧ.ស.ត្រាំង ទន និង ឧ.សិ.ហុង ជូ	២០ \$
៩៨-	ឧបាសិកា ម្នាក់ នៅស្នង	២០ \$
៩៩-	ឧ.សិ.ឃិន លឹម ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$

១០០-	ឧ.ស.ហ្នំ ឡេង និង ឧ.ស.ប្រាក់ ឌីម	២០ \$
១០១-	លោក ថ្ងៃ វណ្ណារី និង លោកស្រី នេត សារុន	២០ \$
១០២-	ឧ.ស.យន កែជៀក	២០ \$
១០៣-	ឯកឧត្តម នួន សំអាត និងលោកជំទាវ ម៉េង ផាន់ណូរ៉ា+កូនចៅ	២០ \$
១០៤-	លោកស្រី ជា បរមម៉ាលីនី លោក ជា សុភ័ក្ត្រមករា+ជា មានឫទ្ធិ	២០ \$
១០៥-	ឧ.ស.ហួរ ញ៉ែប ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១០៦-	ឧ.ស.ជា សុវត្តានា និង ឧ.ស.យុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
១០៧-	ឧ.ស.សំ ចន្ទី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ \$
១០៨-	លោក សៅ គឹមល័យ លោកស្រី រស់ សុផល ព្រមទាំងបុត្រ .	២០ \$
១០៩-	ឧ.ស.ឈិន ណារី	២០ \$
១១០-	ឧ.ស.តាំង លីតាង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១១១-	ឧ.ស.គួង លាងផេង និង ឧ.ស.ជូ ស៊ូហៀង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	២០ \$
១១២-	ឧ.ស.តាក គីអាំង និង ឧ.ស.ឱម លាងត្រី +កូន តាក វិវណ្ណ ..	២០ \$
១១៣-	លោក សុខ សារឿន និង ឧ.ស.ទូច ម៉ុម	២០ \$
១១៤-	ឧ.ស.អិត លាងពិន	២០ \$
១១៥-	ថាំ សារឿត	២០ \$
១១៦-	ឧ.ស.គ្រៀល ស៊ីយ៉ា ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១១៧-	ឧ.ស.អូន កាំង និង ឧ.ស.ជា យិន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១១៨-	ឧ.ស.កៅ សេក និង ឧ.ស.យី សាគុណ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១១៩-	ឧ.ស.ម៉ៅ សយ និង ឧ.ស.គង់ ចំរើន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១២០-	ញោម ភិក្ខុ សៅ នោ	១៦ \$
១២១-	ឧ.ស.នៅ គឹមហាក់ និង ឧ.ស.ជា សុខុម ព្រមទាំងកូនចៅ	១៥ \$

១២២-	ឧ.ស.ប៊ុន លឿ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១២ \$
១២៣-	ឧ.ស.គុយ សុផន ឧ.សិ.ខាត់ កាន និងកូនចៅ+ចៅទួត	១០ \$
១២៤-	ឧ.សិ.ណាំ គឹមឡេង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១២៥-	កុមារា ថែម វណ្ណវប្បទិ និង កុមារា ថែម ចេស្ដា	១០ \$
១២៦-	លោកស្រី សុខា គងពិសិ និង ស្វាមី	១០ \$
១២៧-	លោក នុត អ៊ុន វណ្ណា និងលោកស្រី សុខា អ៊ុន វ៉ែន	១០ \$
១២៨-	ឧ.សិ.ហ៊ុំ វ៉ែន (ប៊ុច)+បុត្រ និងកុមារី ថែម រស់សាន្តសិរីវឌ្ឍនា	១០ \$
១២៩-	លោកយាយ យឹម ស៊ុយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៣០-	ឧ.សិ.មាស សារ៉ន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
១៣១-	លោកស្រី សុខ ជា ព្រមទាំងស្វាមី និង បុត្រ	១០ \$
១៣២-	លោកស្រី ឡុង វុទ្ធី ព្រមទាំងស្វាមី និង បុត្រ	១០ \$
១៣៣-	លោកឈៀងប៊ុនណារិទ្ធ+ភរិយា,អ្នកស្រីជុកច័ន្ទរតនា+ស្វាមី	១០ \$
១៣៤-	លោក ជុក ច័ន្ទណារ៉ូ និង លោក ជុក ច័ន្ទតារា	១០ \$
១៣៥-	កញ្ញា ជុក ច័ន្ទស្នី និង លោក គួន ធី	១០ \$
១៣៦-	ឧ.សិ.ឯក សារី និងបួន	១០ \$
១៣៧-	ឧ.សិ.អ៊ឹម យ៉ាន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
១៣៨-	ឧ.សិ.តាំង អៀងស៊ុយ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
១៣៩-	ឧ.សិ.នូ ម៉ាលី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១៤០-	ឧ.សិ.ស្រី វណ្ណា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១៤១-	ឧ.សិ.ហង្ស ដូរី ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	១០ \$
១៤២-	ឧ.សិ.ណៅ អ៊ាន និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	១០ \$
១៤៣-	ឧ.សិ.មៀច ខេម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$

១៤៤-	ឧ.ស.ម៉ង់ ចាន់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
១៤៥-	ឧ.ស.ទីង គឹមហេង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១៤៦-	ឧ.ស.ស៊ីវ ហុង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១៤៧-	ឧ.ស.យន រមណី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
១៤៨-	ឧ.ស.ប្រាក់ ចន្ទសុខា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១៤៩-	ឧ.ស.មាស ណាត្រី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
១៥០-	ឧ.ស.វ៉ែន ផុំ និង ឧ.ស.កង សាត ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
១៥១-	ឧ.ស.សេក វណ្ណី និង ឧ.ស.ប៉ែន វី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
១៥២-	ឧ.ស.សាន់ ណាស្រៀង និង ឧ.ស.សោម ជី +ស្វាមី +បុត្រ	១០ \$
១៥៣-	ឧ.ស.ប៉ូ សុង និង ឧ.ស.គឹម សុផិ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១៥៤-	ឧ.ស.ម៉ៃ ខុល និង ឧ.ស.ហ៊ឹង សុំ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
១៥៥-	ឧ.ស.នៅ តុងស្រ្តិន និង លោក ហោ ប៊ុនគឹម +ភរិយា+បុត្រ	១០ \$
១៥៦-	ឧ.ស.អ៊ុង គឹមសាន និង ឧ.ស.រត្ន អឿង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ...	១០ \$
១៥៧-	ឧ.ស.គ្រូច ឡាំង និង ឧ.ស.យិន ពណ៌ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
១៥៨-	ឧ.ស.ស្រី វណ្ណា និង ឧ.ស.គ្រូច សុមាលី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .	១០ \$
១៥៩-	ឧ.ស.គង់ សណ្តាប់ និង ឧ.ស.ឱក សំអាត ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
១៦០-	ឧ.ស.សុខ ណែ និង ឧ.ស.ឈុន គឿន +ស្វាមី +បុត្រ	១០ \$
១៦១-	ឧ.ស.នីម វណ្ណី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១៦២-	លោក ស៊ីង សៀង និង លោកស្រី ប៊ុន សាយ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១៦៣-	លោកគ្រូ ប៊ុន និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១៦៤-	ឧ.ស.ទិត្យ នារី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៦៥-	ឧ.ស.យុ យិន និងស្វាមី +ឧ.ស.កេត រឿង	១០ \$

១៦៦-	ឧ.សិ.ប៉ែន សុខម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៦៧-	ឧ.សិ.ជា កែវនារ៉ាត់ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៦៨-	ឧ.សិ.ស៊ីវ ហួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៦៩-	លោក គិន ឡាយ និង អ្នកស្រី អ៊ុំ គីមទី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១៧០-	ពុទ្ធបរិស័ទភូមិភ្នំ ឃុំទន្លេបិទ ខេត្តកំពង់ចាម	១០ \$
១៧១-	អ្នកគ្រូ ទេព គីមហេង+លោកហ៊ុនសារ៉ាត់ អ្នកស្រីទេព គីមថុន	១០ \$
១៧២-	ឧ.សិ.ទេពគីមហិ+អ្នកស្រី ទេពចិន្តា +អ្នកស្រីទេពនិមល+ស្វាមី	១០ \$
១៧៣-	អ្នកស្រី អ៊ុន ប៊ុនឡើន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១៧៤-	ឧ.សិ.ប៉ាត់ សម្បត្តិ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៧៥-	ឧ.ស.ជុំ លាង និង ឧ.សិ.ជៀប អ៊ុន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៧៦-	លោក ប៊ុន ឈន និង ឧ.សិ.ឈុន អៀង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១៧៧-	ឧ.សិ.ម៉ៅ សុផាត	១០ \$
១៧៨-	កុមារី តាំង សានីតា និង កុមារី តាំង សុមាវតី	១០ \$
១៧៩-	លោកតា រ៉ាត់ និង ភរិយា	១០ \$
១៨០-	ឧ.ស.ឃ្លោក ប៉េងរាង និង ឧ.សិ.ឱម សារឿន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១៨១-	ឧ.សិ.ហ៊ុន ហេង	១០ \$
១៨២-	ឧ.ស.សែន សុវណ្ណវិទ្ធី និង ឧ.សិ.យន្ត ចន្ទា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៨៣-	ឧ.ស.យន់ កៅ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១៨៤-	កញ្ញា ម៉ៅ ម៉ារ៉ាត់ (គីម ម៉ារ៉ាត់) និង កញ្ញា ប៊ូ ព្រីដា	១០ \$
១៨៥-	កញ្ញា អ៊ុំ កុល្លឈី	១០ \$
១៨៦-	លោក ជា ងួន និង លោកស្រី សុខ មុំ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១៨៧-	លោក យូក យឹម និង អ្នកស្រី យុន ណារី	១០ \$

១៨៨-	ឧ.ស.យី សែន និង ហ្គូ គឹមស្រែង	១០ \$
១៨៩-	ឧ.ស.សំរឹង ណារិន	១០ \$
១៩០-	ឧ.ស.អ៊ុន វីណា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៩១-	ឧ.ស.ម៉ី ថន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៩២-	ឧ.ស.អ៊ុក ប៊ុនថុល ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៩៣-	ឧ.ស.ម៉ៅ ស្រិន និង ឧ.ស.ទូច ស៊ិនហ៊ិន ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ ...	១០ \$
១៩៤-	ឧ.ស.ហ៊ុន បូរាមី និង កូនស្រី ហេង ទេពី	១០ \$
១៩៥-	ឧ.ស.ម៉ៅ គឹមស្រិន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៩៦-	ឧ.ស.សាំង ភឿន និង ឧ.ស.សាំង ហាំង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
១៩៧-	ឧ.ស.អូន ពិសាល និងម្តាយ គុយ គឹមអូន	១០ \$
១៩៨-	ឧ.ស.អុំ សាទិន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៩៩-	ឧ.ស.មាស មូលី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២០០-	ឧ.ស.សោម យ៉ាន ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	១០ \$
២០១-	ឧ.ស.សូ យឿន	១០ \$
២០២-	ឧ.ស.ចាប សាផន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២០៣-	ឧ.ស.សុវ ថន្នី	១០ \$
២០៤-	ឧ.ស.សុខ ភួង និង ឧ.ស.សុខ ផៃ	១០ \$
២០៥-	លោក តាន់ ឱម និង លោកស្រី ទិន សុនិត ព្រមទាំងកូនចៅ ...	១០ \$
២០៦-	ឧ.ស.សំរឹង ណារិន	១០ \$
២០៧-	លោកយាយ សុខ (ព្រែកអំបិល)	១០ \$
២០៨-	ឧ.ស.ប៊ុត ថន្នបុត្ត និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
២០៩-	ឧ.ស.តឹក អេងគី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$

២១០-	ឧ.ស.សុខ យិន និង ឧ.ស.ចិន តុន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២១១-	ឧ.ស.ឈូ ទ្រី ហៅសាន្ត និង ឧ.ស.សុខ ចន្ទ ព្រមទាំងកូនចៅ ...	១០ \$
២១២-	ឧ.ស.នៃ ឡេង និង ឧ.ស.ព្រំ សំ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២១៣-	ឧ.ស.ខៀង លាង និង ឧ.ស.សំ អូន	១០ \$
២១៤-	ឧ.ស.ង៉ុវ មុយអ៊ុ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២១៥-	ឧ.ស.ជឹង វ៉ែងអារី និង ឧ.ស.គឹម យឿង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .	១០ \$
២១៦-	ឧ.ស.អ៊ូ ប៊ុនសេង និង ឧ.ស.លាង ឡាំង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២១៧-	ឧ.ស.ហេង វ៉ែងហួត និង ឧ.ស.ប៊ុន ស៊ីណា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២១៨-	ឧ.ស.ឡឹង សារ៉េត ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២១៩-	ឧ.ស.ហង់ វណ្ណៈ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២២០-	ឧ.ស.ផេង មួយ និង ឧ.ស.ជិន សំបូ	១០ \$
២២១-	ឧ.ស.ខ្លឹង ណាត	១០ \$
២២២-	ឧ.ស.ក្រៀល ឆឿន និង ឧ.ស.អុំ សារី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២២៣-	ឧ.ស.ព្រាប សារឿន និង លោកមា ប្រាក់ស៊ីសុផុន	១០ \$
២២៤-	ឧ.ស.វណ្ណ មុនី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
២២៥-	វីន ចិន្តា អ៊ុក ចិត្រ	១០ \$
២២៦-	ឧ.ស.មុំ ម៉ារី	១០ \$
២២៧-	ឧ.ស.សុខ ច័ន្ទណារិទ្ធ និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២២៨-	ឧ.ស.អាន គង់ និង ឧ.ស.ហេង ស៊ីថា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	១០ \$
២២៩-	ឧ.ស.នេត ឡាយ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២៣០-	ឧ.ស.ហួត គឹមហាវ	១០ \$
២៣១-	ឧ.ស.យុង សុង និង ឧ.ស.ស៊ា ស៊ាកលីម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$

២៣២-	ឧ.សិ.វៀន គង់ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២៣៣-	ឧ.សិ.ង៉ូរឡេង ស៊ីវហេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២៣៤-	ក្រុមគ្រួសាររបស់សាមណេរ នរះមុទិតា	១០ \$
២៣៥-	ឧ.សិ.ធីវី ស៊ីមអយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
២៣៦-	ឧ.ស.អ៊ីង ផេងប៊ូ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២៣៧-	ឧ.សិ.អ៊ុក គីម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២៣៨-	ឧ.ស.តេន សាមាន និង ឧ.សិ.នន្ទ ឈឿង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២៣៩-	ឧ.សិ.គី គីមហាប់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
២៤០-	ឧ.សិ.ឯក យិន និងបុត្រី ប៊ុន សិតា +ស្វាមី +បុត្រ	១០ \$
២៤១-	ឧ.សិ.អៀង ហ្គិច និងកូន ឧ.សិ.ហេង ស៊ីវខេង	១០ \$
២៤២-	ឧ.សិ.គង់ គីមស្រួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២៤៣-	ឧ.ស.នុត វន្តា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុភា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១-	Mr.ALEXANDRE Jean Rene+Mme ALEXANDRE Samedy .	១០០អ៊ឺរ៉ូ
២-	ឧ.សិ.វៃម ចាន់តារា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០០អ៊ឺរ៉ូ
៣-	ឧ.សិ.គីម ឡាយ	១០០អ៊ឺរ៉ូ
៤-	ឧ.ស.ង្វី ហុក និង ឧ.សិ.ឡោត កិណរី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០អ៊ឺរ៉ូ
៥-	យូណូសអាស៊ីស+ឧ.សិ.ហុកណារី +YOUNOS Sabry+YOUNOS Nira	៥០អ៊ឺរ៉ូ
៦-	ឧ.សិ.អ៊ុ ហ៊ីង	៤០អ៊ឺរ៉ូ
៧-	ឧ.ស.ថន សក្ខិណា ព្រមទាំងបុត្រ	៣០អ៊ឺរ៉ូ
៨-	ឧ.ស.សន ប៊ុនថន	២០អ៊ឺរ៉ូ
៩-	ឧ.សិ.តាំង យ៉ាន់នី	២០អ៊ឺរ៉ូ
១០-	ឧ.សិ.ថន សត្តា និងបុត្រ	២០អ៊ឺរ៉ូ

១១-	កញ្ញា ថន កញ្ញា	២០អ៊ីរូ
១២-	កញ្ញា ថន បុប្ផា	២០អ៊ីរូ
១៣-	យុវជន ថន ថានណារីទ្ធី (និស្សិតពេទ្យ)	២០អ៊ីរូ
១៤-	កញ្ញា ថន ថានណារីន (និស្សិតពេទ្យ)	២០អ៊ីរូ
១៥-	ឧ.ស.ថន វ៉ាន់ថា ព្រមទាំងបុត្រ	២០អ៊ីរូ
១៦-	ឧ.សិ.ជា យុតា ព្រមទាំងគ្រួសារ	២០អ៊ីរូ
១៧-	កុមារា ALEXANDRE Stephane	១០អ៊ីរូ
១៨-	យុវជន ថន ថានណារ៉ុង THAN Thanarong	១០អ៊ីរូ
១៩-	កញ្ញា ថន ថានណារត្នី THAN Thanarath	១០អ៊ីរូ
២០-	ឧ.សិ.លី ឈុនសិ (ហៅ ស)	១០អ៊ីរូ
២១-	ឧ.សិ.សៀង យូអ៊ុត	១០អ៊ីរូ
១-	ឧ.សិ.ស៊ីវ កែវ ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០០អូស្ត្រាលី
២-	ឧ.ស.សំ សុខគុណ ឧ.សិ.លី សៀមហៀង ព្រមទាំងបុត្រ	២០០អូស្ត្រាលី
៣-	ឧ.សិ.សៀង រួច និងកូនចៅ +ឧ.សិ.អ៊ិន ម៉ា និងកូនចៅ ...	២០០អូស្ត្រាលី
៤-	លោក តាន់ បានហួរ និង អ្នកស្រី គួច ស៊ីវអេង	២០០អូស្ត្រាលី
៥-	ឧ.ស.ប៊ុន ហេង និង ឧ.សិ.ជុំ សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ ធីតា.	១០០អូស្ត្រាលី
៦-	ឧ.ស.ឡៅ គីមងួន និង ឧ.សិ.ដួង លី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០អូស្ត្រាលី
៧-	ឧ.ស.យ៉ង់ សិន និង ឧ.សិ.នន់ ហេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០អូស្ត្រាលី
៨-	ឧ.ស.លឿង កែម និង ឧ.សិ.ប្រាក់ សារិន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០អូស្ត្រាលី
៩-	ឧ.សិ.ចំរើន វ៉ាក់ជិត	១០០អូស្ត្រាលី
១០-	ឧ.សិ.អ៊ូច សុផលី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០អូស្ត្រាលី
១១-	អ្នកស្រី ស៊ាត ឈិត Siet CHHIT	១០០អូស្ត្រាលី

១២-	ឧ.ស.តូ សារ៉េន និង ឧ.ស.មាន សុវត្ថិ ព្រមទាំងបុត្រ	១០០អូស្ត្រាលី
១៣-	ឧ.ស.ភិន ហាច និង ឧ.ស.ពេជ្រ សៀម	១០០អូស្ត្រាលី
១៤-	ឧ.ស.កាំង ជូ	១០០អូស្ត្រាលី
១៥-	ឧ.ស.ឌី មុយ និង ឧ.ស.តែ ចាន់ដារ៉ា (ឌីង)	១០០អូស្ត្រាលី
១៦-	ឧ.ស.ម៉ែង សំបូរ	១០០អូស្ត្រាលី
១៧-	ឧ.ស.ស៊ុយ មួយ	១០០អូស្ត្រាលី
១៨-	ឧ.ស.កែវ សុភា	១០០អូស្ត្រាលី
១៩-	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តរតនាភម CABRAMATTA SYDNEY	៦០អូស្ត្រាលី
២០-	ឧ.ស.ឈិត ទ្រី និង ឧ.ស.បាន ណែហាំង ព្រមទាំងបុត្រ	៥០អូស្ត្រាលី
២១-	ក្រុមគ្រួសារឧបាសិកា ឈ គីមស៊ិន	៥០អូស្ត្រាលី
២២-	លោកយាយ ប្រាក់ ខាត់+ឧ.ស.ស៊ុន សាន្ត ,ឧ.ស.គង់ សម្បត្តិ	៥០អូស្ត្រាលី
២៣-	ឧ.ស.លីម ហុងលី និង ឧ.ស.ស៊ីម តេងគី ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០អូស្ត្រាលី
២៤-	ឧ.ស.មាយ សុផាន	៥០អូស្ត្រាលី
២៥-	អ្នកស្រី ឈុន ពិសិដ្ឋ និង ស្វាមី La Vit Tang *បុត្រ.....	៥០អូស្ត្រាលី
២៦-	ឧ.ស.ឡុង ហិន និង ឧ.ស.លីម យូអេង ព្រមទាំងបុត្រ	៥០អូស្ត្រាលី
២៧-	ឧ.ស.អ៊ា សេង និង ឧ.ស.គីម ខេង ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០អូស្ត្រាលី
២៨-	អ្នកស្រី សាំង គី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០អូស្ត្រាលី
២៩-	ឧ.ស.ស៊ីវ គីមស្រៀង និង ឧ.ស.សេង វរនិដា+កូនស្រីទាំង២	៥០អូស្ត្រាលី
៣០-	ឧ.ស.យីម យុន និង ឧ.ស.សួស សារ៉េន	៥០អូស្ត្រាលី
៣១-	ឧ.ស.ជី អូន ព្រមទាំងបុត្រ	៥០អូស្ត្រាលី
៣២-	ឧ.ស.មង្គលជន និង ឧ.ស.មាលា	៥០អូស្ត្រាលី
៣៣-	ឧ.ស.ឡឿង គុន្តា និង ស្វាមី	៥០អូស្ត្រាលី

៣៤-	ឧ.សិ.ជា វ៉ាន់ភីរុន (ហៅអ្នកតុំ)	៥០អូស្ត្រាលី
៣៥-	ឧ.សិ.នរ មុទិតា	៥០អូស្ត្រាលី
៣៦-	ឧ.សិ.លីម ស៊ីឆេង ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០អូស្ត្រាលី
៣៧-	ឧ.សិ.ម៉េង ប៊ុន្វារី (ស្រីពៅ) និងក្រុមក្រសួង	៥០អូស្ត្រាលី
៣៨-	Mr BOON LEANG CHAING+Mrs NARY SOK .+បុត្រ..	៥០អូស្ត្រាលី
៣៩-	លោកតា វ៉ាណ អ៊ុនាយ លោកយាយ ឆេង លុន+កូនចៅ	៥០អូស្ត្រាលី
៤០-	លោកតា វ៉ាណ ផួរ លោកយាយ ឆេង ហុង +កូនចៅ ..	៥០អូស្ត្រាលី
៤១-	ស៊ីន ទី	៥០អូស្ត្រាលី
៤២-	ឧ.សិ.ធុច ថ្មីនួលក្លិណា ហៅពៅ	៥០អូស្ត្រាលី
៤៣-	ឧ.សិ.សឹម គឹមហេង	៤០អូស្ត្រាលី
៤៤-	ឧ.ស.រស់ ធារុន និង ឧ.សិ.សុមានធា	៤០អូស្ត្រាលី
៤៥-	ឧ.សិ.ពុធ សុខង៉ៅ ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០អូស្ត្រាលី
៤៦-	ឧ.ស.តាំង កេងយូ និង ឧ.សិ.ស៊ីមន សួស +កូនចៅ	៣០អូស្ត្រាលី
៤៧-	ឧ.សិ.តា យូអេង ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០អូស្ត្រាលី
៤៨-	ឧ.ស.អ៊ឹង តោស៊ិន និង ឧ.សិ.លី ងេន ព្រមទាំងកូនចៅ ...	៣០អូស្ត្រាលី
៤៩-	ឧ.ស.តាំង សុខងួន ឧ.សិ.សួស សុខា Linda +David	៣០អូស្ត្រាលី
៥០-	ឧ.សិ.ហែម ពិដោរ ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០អូស្ត្រាលី
៥១-	ឧបាសក ស ប៊ុនធឿង	២០អូស្ត្រាលី
៥២-	ឧ.សិ.វ៉ាន់ យ៉ាណូរេត	២០អូស្ត្រាលី
៥៣-	ឧ.ស.ទូត ស្ស៊ីប និង ឧ.សិ.គុត កែវ ព្រមទាំងបុត្រ	២០អូស្ត្រាលី
៥៤-	ឧ.សិ.វ៉ា ស្រេង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០អូស្ត្រាលី
៥៥-	ឧ.ស.សន ផុល និង ឧ.សិ.សុភារី ព្រមទាំងបុត្រ	២០អូស្ត្រាលី

៥៦-	ឧ.សិ.បែន សារីយ ព្រមទាំងកូនចៅ +ចៅទួត	២០អូស្ត្រាលី
៥៧-	ឧ.ស.អ៊ឹង ស្បោង និង ឧ.សិ.អ៊ឹង ណាំសាំង +កូនចៅ	១០អូស្ត្រាលី
៥៨-	ឧ.សិ.ហង្ស សារ៉ុម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០អូស្ត្រាលី
៥៩-	ឧ.ស.ហ្វូរី ខេង	១០អូស្ត្រាលី
៦០-	ឧ.សិ.កែប យឹម	១០អូស្ត្រាលី
១-	ឧ.សិ.ប៉ែន លន់	៥០ព្យូស៊ីឡែន
២-	ឧ.សិ.ប៉ែន លី	៥០ព្យូស៊ីឡែន
៣-	កុង រឿ	២០ព្យូស៊ីឡែន
៤-	ឧ.សិ.អ៊ុច សាន	២០ព្យូស៊ីឡែន
៥-	កើត ស៊ិន	១០ព្យូស៊ីឡែន
៦-	ឧ.សិ.សុខ សែវាន	១០ព្យូស៊ីឡែន
៧-	ឧ.សិ.យូ សុខុម និង ឧ.សិ.កុង នៀវី	១០ព្យូស៊ីឡែន
១-	ឧ.សិ.ជា ឡាប ព្រមទាំងកូនចៅ	៨០០.០០០\$
២-	ប្រាក់បូជាធម៌បុណ្យផ្ទះឧ.ស.ចាបសំណាង ឧ.សិ.សារឿត	៨០០.០០០\$
៣-	វេនបិណ្ឌទី ៥ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤	៥១៥.០០០\$
៤-	ឧ.ស.ឆ្នាំ (ធម្ម) ប៊ុនស្រន និង ឧ.សិ.យ៉ែម សួស្តី+បុត្រ	៥០០.០០០\$
៥-	ឧ.សិ.ខួត នឿម និង ពេទ្យ វ៉ាន់ថា	៤៤៨.០០០\$
៦-	វេនបិណ្ឌទី ១០ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤	៤០០.០០០\$
៧-	វេនបិណ្ឌទី ១៣ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤	៤០០.០០០\$
៨-	ប្រាក់បូជាព្រះធម៌បុណ្យផ្ទះ ឧបាសិកា ជា នាង	៤០០.០០០\$
៩-	បុណ្យខួប ១ ឆ្នាំ របស់ឧបាសិកា ស៊ិន ឡេង ហៅយួង	៣២៣.០០០\$

១០-	ពុទ្ធបរិស័ទភូមិជ្រុងរមាស ជ្រោយតាកែវ ស្រុកកោះធំ	៣១០.០០០ រ
១១-	វេនបិណ្ឌទី ៣ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤	៣០០.០០០ រ
១២-	វេនបិណ្ឌទី ៧ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤	៣០០.០០០ រ
១៣-	វេនបិណ្ឌទី ៨ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤	៣០០.០០០ រ
១៤-	វេនបិណ្ឌទី ១១ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤	៣០០.០០០ រ
១៥-	វេនបិណ្ឌទី ១៤ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤	៣០០.០០០ រ
១៦-	ពុទ្ធបរិស័ទក្រុមសាមគ្គី ផ្សារកំពង់ស្ពឺ	៣០០.០០០ រ
១៧-	ឯកឧត្តម ស្រី ណារី លោកជំទាវ ចាន់ សំដារិន្ទ+ស្រី ចាន់ធីតា	២៥០.០០០ រ
១៨-	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តឥន្ទ្រញាណចូលតាមរយៈ ឧ.សិ.ដូង ស៊ីនួន	២២៧.០០០ រ
១៩-	វេនបិណ្ឌទី ៦ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤	២០០.០០០ រ
២០-	សមាគមយុវជន យុវនារី អាស្រមមុជ្ជសិន្ទ កោះត្រើង	២០០.០០០ រ
២១-	ទិត សាហាក់ និង ឡាយ សារីឡេង	២០០.០០០ រ
២២-	វេនបិណ្ឌទី ១ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤	១០០.០០០ រ
២៣-	វេនបិណ្ឌទី ២ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤	១០០.០០០ រ
២៤-	វេនបិណ្ឌទី ៤ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤	១០០.០០០ រ
២៥-	វេនបិណ្ឌទី ៩ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៤	១០០.០០០ រ
២៦-	ឧ.សិ.អ៊ុន ឈូក ព្រមទាំងកូនស្រី	១០០.០០០ រ
២៧-	ឧ.សិ.ឈុន គាវ និង លីទ្រី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០.០០០ រ
២៨-	លោកយាយ តឹក អ៊ុំ (លោកយាយ ម៉ែ)	១០០.០០០ រ
២៩-	ឧ.ស.ភេម រឿន និង ឧ.សិ.លីម សុខគឹម ព្រមទាំងបុត្រ ..	១០០.០០០ រ
៣០-	ក្រុមឧ.ស.អ៊ុន មាន និង ឧ.សិ.ច័ន្ទ សុខជា	៩៣.០០០ រ
៣១-	លោកតា គាំង និង លោកយាយ ស៊ុំ ព្រមទាំងកូនចៅ	៧០.០០០ រ

៣២-	ឧ.សិ.កែវ ហេម ព្រមទាំងកូនចៅ	៦០.០០០ រ
៣៣-	លោកតា វណ្ណ (ភូមិកុមាររាជ) + កូន កំសាន្ត និង ស្វាមី ...	៥៣.០០០ រ
៣៤-	ឧ.សិ.ស៊ី មួយ និងបងប្អូន	៥០.០០០ រ
៣៥-	ឧ.សិ.នូ គឹមលាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០ រ
៣៦-	ឧ.សិ.សេន ណាយគីន	៥០.០០០ រ
៣៧-	ឧ.សិ.ព្រំ យោន ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០ រ
៣៨-	ឧ.សិ.សិ គឹមហៀក និង ម្តាយ ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០ រ
៣៩-	ក្រុមវេនចង្កាន់វត្តសំពៅមាស ថ្ងៃ ៨ កើត និង ថ្ងៃ ៩ កើត	៥០.០០០ រ
៤០-	ឧ.សិ.គួយ សិវលុយ ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០ រ
៤១-	លោក ម៉ារ សារិន និង លោកស្រី ភោគ ណារិន + បុត្រ ..	៥០.០០០ រ
៤២-	លោកគ្រូ ជិន រ៉ុង	៤៥.០០០ រ
៤៣-	ឧ.សិ.អ៊ុក ព្រៃម និង ឧ.សិ.មួយ និង ស្វាមី + បុត្រ	៤០.០០០ រ
៤៤-	ឧ.សិ.ដួង ស៊ីនួន ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	៤០.០០០ រ
៤៥-	ឧ.ស.ទូច ប៉ុម និង ឧ.ស.ហ៊ីស សុរិយា + ភរិយា + បុត្រ	៤០.០០០ រ
៤៦-	ឧ.ស.សយ សំអុល និង ឧ.សិ.សៀក មួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០.០០០ រ
៤៧-	ឧ.សិ.គឹម សុភាព និង ឧ.សិ.គឹម ស្រីពៅ + ស្វាមី + បុត្រ	៤០.០០០ រ
៤៨-	ឧ.សិ.សុខ ជា និង ឧ.សិ.ឆាយ ម៉េងគីង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	៤០.០០០ រ
៤៩-	ឧ.សិ.ង៉ែត ញ៉ាន និង ឧ.សិ.គី តាំងគា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ..	៤០.០០០ រ
៥០-	ឧ.សិ.យូ គឹមឡា និង ឧ.សិ.ពេញ មុនី + ស្វាមី + បុត្រ ...	៤០.០០០ រ
៥១-	លោក កង អុល និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៤០.០០០ រ
៥២-	ឧ.សិ.អូន សុខ ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០.០០០ រ
៥៣-	ឧ.សិ.ទូច រស់ និង ឧ.ស.មក់ សំអឿន ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០ រ

៥៤-	ឧ.សិ.មាស យឹម សុន្ទនី , នាង ញ៉ែន	៤០.០០០ រៀល
៥៥-	ឧ.សិ.អាយ ទូច ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៤០.០០០ រៀល
៥៦-	ឧ.សិ.ហេង ញាណ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៤០.០០០ រៀល
៥៧-	ឧ.សិ.ពាន សួនី ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០ រៀល
៥៨-	ឧ.សិ.ម៉ឺន សុខា + សែ ចាន់ថន	៤០.០០០ រៀល
៥៩-	ឧ.សិ.តន់ ច័ន្ទតារា ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០ រៀល
៦០-	ឧ.ស.អ៊ុំ ណាន និង ឧ.សិ.គ្រុយ កាំង	៤០.០០០ រៀល
៦១-	លោក យិន ភ័ស្ត្រ	៤០.០០០ រៀល
៦២-	ឧ.សិ.ប្រាក់ រី ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០.០០០ រៀល
៦៣-	ឧ.ស.វី វុទ្ធី និង ឧ.សិ.អៀង សមអៀត ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០ រៀល
៦៤-	លោក ម៉ី វុធា និង លោកស្រី ឡេវី ចាន់សោភា +បុត្រ ..	៤០.០០០ រៀល
៦៥-	លោកស្រី ឯម ម៉ុំ ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០ រៀល
១-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៣០.០០០ រៀល មានចំនួន ៣ នាក់
២-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	២០.០០០ រៀល មានចំនួន ២៨ នាក់
៣-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១០.០០០ រៀល មានចំនួន ៤ នាក់
៤-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	២១០ បាត មានចំនួន ១ នាក់
៥-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៥ ដុល្លារ មានចំនួន ២ នាក់

I

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត-ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
រាជធានីភ្នំពេញ	-04h50 mn -05h00 mn -05h30 mn -12h10 mn -18h00 mn -19h00 mn -19h30 mn -20h00 mn -20h30 mn	-FM 98 MHz -FM 99 MHz -FM 96 MHz -FM 96 MHz -FM 95 MHz -AM 918 KHz -FM101.25MHz -FM 98 MHz -FM 96 MHz
ខេត្តព្រះសីហនុ	-13h00 mn -17h30 mn -20h00 mn	-FM 93 MHz -FM100.5 MHz -FM 98.5 MHz
ខេត្តកោះកុង	-18h30 mn	-FM 95.5 MHz
ខេត្តបាត់ដំបង	-05h30 mn -06h00 mn -11h00 mn -18h00 mn -18h30 mn -19h30 mn -20h00 mn	-FM103.2 MHz -FM 92.7 MHz -FM 88.5 MHz -FM 91 MHz -FM 92.7 MHz -FM103.2 MHz -FM101.5 MHz
ខេត្តកំពង់ចាម	-18h00 mn	-FM 91.5 MHz
ខេត្តកំពង់ធំ	-18h00 mn	-FM 91 MHz

II

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា ដោយសហគមន៍ដង្កោនៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត-ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
ខេត្តប៉ៃលិន	-18h00 mn	-FM 90.5 MHz
ខេត្តពោធិ៍សាត់	-06h00 mn -18h00 mn	-FM 98.5 MHz -FM 91.5 MHz
ខេត្តសៀមរាប	-04h50 mn -05h30 mn -17h00 mn -18h00 mn -20h00 mn	-FM 98 MHz -FM 105.5 MHz -FM106.25MHz -FM 93 MHz -FM 98 MHz
ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ	-05h20 mn -17h00 mn	-FM 96.5 MHz -FM 96.5 MHz
ខេត្តកំពត	-05h00 mn -16h00 mn -18h00 mn -18h30 mn	-FM 93.25MHz -FM 99.7 MHz -FM 91 MHz -FM 93.25MHz
ខេត្តក្រចេះ	-05h30 mn -18h00 mn	-FM 98.5 MHz -FM 91 MHz
ខេត្តស្ទឹងត្រែង	-18h30 mn	-FM100.5 MHz
ខេត្តស្វាយរៀង	-05h30 mn	-FM103.75MHz

III

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា ដោយសហគមន៍ដង្កោនៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត-ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
ខេត្តរតនគិរី	-18h00 mn	-FM 94 MHz
ខេត្តព្រះវិហារ	-18h00 mn -18h30 mn	-FM 95 MHz -FM 99 MHz

ការផ្សាយធម៌នៃស្ថានីយវិទ្យុពាយ័ន FM 95 MHz
ព្រមទាំងគ្រប់សាខា ជាធម្មទានរបស់ម្ចាស់ស្ថានីយ
សូមអនុមោទនា !

សៀវភៅដែលរៀបរៀងដោយ

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំធាន

ប៊ុតសាវឡូ

- ១. ព្រះពុទ្ធភាសិត អធិប្បាយខ្លី ១
- ២. ជំនួយសតិភាគទី ១ ដល់ភាគទី ១៥
- ៣. មនុស្សជាមួយនឹងការងារ
- ៤. សិក្ខាបទមនុស្សល្អ
- ៥. ពរ ៤ ប្រការ
- ៦. ព្រះពុទ្ធភាសិត ៤៣ គាថា
- ៧. ខ្លឹមសារគួរយល់ដឹង
- ៨. ព្រះពុទ្ធសាសនា
- ៩. កូនមាសឪពុក
- ១០. ម៉ែ !!!
- ១១. វិធីរម្ងាប់សេចក្តីក្រោធផ
- ១២. សុខចិត្ត និងគុណភាពនៃជីវិត
- ១៣. មេរៀនជីវិត
- ១៤. ពាក្យពេចន៍ម៉ែឪ

- ១៥. បទពិចារណា
- ១៦. ពន្លឺធម៌ព្រះពុទ្ធ
- ១៧. បារមីភាគទី ១ និងខ្លឹមសារខ្លីៗ
- ១៨. បារមីភាគទី ២ និងខ្លឹមសារខ្លីៗ
- ១៩. ៤៨ ធម្មទស្សន៍
- ២០. ស្ត្រីក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា
- ២១. ឧបមាភាសិត ៤៩
- ២២. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ១
- ២៣. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ២ (ព្រះសុវណ្ណសាម)
- ២៤. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ៣
- ២៥. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ៤
- ២៦. អភិធម្ម មេរៀនដំបូង

សូមអនុមោទនាធម្មទាន !

បោះពុម្ពជាធម្មទាន ៤០.០០០ គ្រា
ក្នុងមួយ ១៥.២០០ ជុំនារ
រោងពុម្ព ម៉ៅ ផុន (កុយ)

ពាក្យប្រារព្ធ

ការសិក្សានូវព្រះពុទ្ធភាសិត ឈ្មោះថាបានសេពគប់
ជាមួយនឹងព្រះអរិយៈ ការសេពគប់នឹងព្រះអរិយបុគ្គល ជាការ
ល្អប្រសើរ ព្រោះញ៉ាំងប្រយោជន៍ឱ្យសម្រេច ដូចសក្កទេវរាជ
ពេលជិតច្បុក និង បព្វសិខគន្ធាបុគ្គ ស្រឡាញ់ស្នេហានាង
សុរិយវច្ឆសា ជាដើម ។

សក្កទេវរាជសម្រេចបង្កជល

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាវេឡូវ-
ត្រាមទ្រង់មាននូវអាពាធដ៏ធ្ងន់គឺចុះព្រះលោហិត ព្រះអង្គ
ទ្រង់ប្រារព្ធសក្កទេវរាជ ។ សក្កទេវរាជបានមកបម្រើ
ព្រះបរមសាស្តា ទូលឧច្ចារៈលាយដោយព្រះលោហិតលើ
ព្រះសីសៈ ប្រព្រឹត្តដោយសេចក្តីគោរពយ៉ាងក្រៃលែង
ដែលធ្វើឱ្យភិក្ខុទាំងឡាយពោលសរសើរ ។ ព្រះដ៏មាន-
ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សក្កទេវរាជ

ធ្វើនូវការគោរពស្រឡាញ់ចំពោះតថាគតនេះ មិនគួរឱ្យ
អស្ចារ្យឡើយ ព្រោះសក្តិទេវរាជស្តាប់ធម៌ទេសនាហើយ
សម្រេចសោតាបត្តិផល លះបង់នូវជរាភាព បានជាព្រះ-
ឥន្ទកំលោះ អាស្រ័យនឹងតថាគត នៅនាឥន្ទសាលគុហា
ព្រមដោយទេវតា ១៤ កោដិសម្រេចធម្មាភិសម័យ ។
តថាគតមានឧបការៈច្រើនដល់សក្តិទេវរាជនោះ ដោយ
ប្រការយ៉ាងនេះ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ការបានជួបប្រទះ
ឃើញព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ជាការល្អប្រសើរ ។

ស្នេហាគន្ធា

(កំណាព្យពាក្យ ៧)

បញ្ចសិខៈគន្ធាបុត្ត	ចូលគាល់ព្រះពុទ្ធពោលគាថា
រៀបរាប់ខ្លួនឯងមានស្នេហា	ចំពោះធីតាស្តេចគន្ធា ។
នៅគុហាភ្នំឥន្ទសាល	រស្មីភ្លឺច្រាលកណ្តាលយប់
បញ្ចសិខៈបុត្តគន្ធា	ស្រែកច្រៀងទាំងយប់ដៃដេញពិណ ។
គាថាកបដោយគុណទាំងបី	ព្រះរតនត្រៃនិងព្រះឥន្ទ
ចម្រៀងស្នេហាកាមភូមិន្ទ	បន្តរដោយពិណមានខ្សែបី ។

ម្ចាស់នាងសុរិយវិច្ឆសា
ទ្រង់ជាគន្ធព្វាធិបតី
នាងជាធីតាកល្យាណី
ព្រោះហេតុតែនាងល្អត្រចង់
គន្ធព្វាធីតាមានរស្មី
ដូចព្រះអរហន្តសែនស្មោះស្ម័គ្រ
សូមនាងជួយលត់ភ្លើងតណ្ហា
ប្រៀបដូចអ្នកឈឺមានគេថែ
កាមបងតិចទេតែព្រោះនាង
ទើបបានកិលេសមកទាំងកង
ដូចទក្ខិណាទានមានបាយ
សទ្ធាចម្រើនស្តាប់ទេសនា
បុណ្យបងធ្វើហើយពេលណាៗ
សូមបុណ្យជួយបងបានស្រីល្អ
បុណ្យបងធ្វើហើយក្នុងមណ្ឌល
សូមបានជួបស្រីដូចព្រហ្មយាន

បងនមស្ការបិតាស្រី
បូពារបុរិសុមេរុទ្រង់ ។
នាងមានសិរីប្រកបអង្គ
ចិត្តបងដូចទង់ត្រូវខ្យល់បក់ ។
ចិត្តបងបេតិស្រីវរលក្ខណ៍
នឹងលោកុត្តរៈដូច្នោះដែរ ។
សម្រេចប្រាថ្នាកុំគេចបែរ
ថ្នាំដែលពូកែអូនស្នេហ៍បង ។
មានរូបមានរាងល្អកន្លង
បំណងនៃបនិត្យជិតកាយា ។
និងចីវរថ្វាយអរហន្តា
នៃបនិត្យសោតានឹងព្រះធម៌ ។
ដល់អរហន្តាគុណបវរ
ដូចអ្នកស្តាប់ធម៌បាននិព្វាន ។
ប្រើថ្នាំឆ្អឹងថ្នាំលំបុណ្យជាស្ពាន
ឆ្លងដល់និព្វានសុខបុរី ។

សូមបាននៃបនិត្យផ្គិតឱវា
ចុះទឹកស្រះឈូកផ្ការីកថ្មី
ព្រះសក្យមុនីគង់ក្នុងឈាន
ម្ចាស់នាងសុរិយវច្ឆសា
នាងកើតមកហើយស្អាតអស្ចារ្យ
បីដូចវាយោបក់ឆ្លើយស្តែ
ព្រះមុនីត្រាស់ដឹងធម៌បវរ
បើបងបានអូនមករួមរក្ស
ដូចធម្មតាទឹកត្រជាក់ថ្លា
ឬដូចភាព្រឹត្តិចូលដំណេក
ម្ចាស់នាងសុរិយវច្ឆសា
ស្នេហ៍បងចុះប្រេងដូចដើរ
បងមានចិត្តស្អុកក្នុងស្រីហើយ
ដកចិត្តមិនរួចពីស្រីទេ
បើបានព្រះឥន្ទប្រទានពរ
បងសូមពរភ្លាមមិនកន្តើយ

បីដូចគជសារពេលក្តៅដី
កេសរពេញផ្ទៃបឹងបុប្ផា ។
ស្វែងរកនិព្វាននោះយ៉ាងណា
បងរកកនិដ្ឋាយ៉ាងនោះដែរ ។
ឱ្យបងប្រាថ្នាហឫទ័យស្នេហ៍
ឬដូចដងខែចន្ទត្រជាក់ ។
ត្រេកអរក្នុងផ្លូវអរិយមគ្គ
រួមដើរផ្លូវមគ្គចិត្តបងត្រេក ។
ជាទីប្រាថ្នានៃអ្នកស្រេក
នៃអ្នកហត់ពេកពេញមួយថ្ងៃ ។
បងមានតណ្ហាងបំនឹងស្រី
ហួសពីវិស័យនៃកង្វេរ ។
ថយពុំរួចឡើយណាមាសមេ
ដូចត្រីលេបផ្លែសន្ទូចហើយ ។
គឺពិតជាល្អដូចដល់ត្រើយ
ប្រាថ្នាអូនហើយសូមពរស្មោះ ។

គន្ធព្វគាថាមានអត្ថន័យ
ឆ្លើយថាស្រឡាញ់ព្រមរួមរស់
ម្ចាស់ទេពធីតាប្រាជ្ញាក្រាស់
សូមបិតាអូនបានផ្អែងផ្កាន
មុននឹងបញ្ចប់សូមចារចង
នាមនាងសុរិយវច្ឆសា
នាងជាធីតាគន្ធព្វរាជ
នាងតែងតែទៅរាំជុំគ្នា
ត្រែត្រិះរូបឯងខ្ពស់កំពូលភ្នំ
ធីតាគន្ធព្វជាប់ស្នេហា
នាងទៅរឿយៗ តារវតិង្សា
ទាំងរាំជុំគ្នាបុត្តមាតលី
ពីគុណព្រះពុទ្ធអស្មារ្យក្រែ
នាងបានស្តាប់ហើយកើតជ្រះថ្លា
លុះនាងបានស្តាប់នូវគាថា
ប្រកបដោយគុណនៃព្រះពុទ្ធ

ធ្វើឱ្យចិត្តស្រីនឹកស្រណោះ
រួមកាយរួមស្នេហាលុះក្ស័យប្រាណ ។
បងត្រេកអរណាស់ណាកល្យាណ
ប្រៀបបានសាលព្រឹក្សទើបនឹងផ្កា ។
ប្រវត្តិកន្លងទេពធីតា
សម្រេចស្នេហាតាមធម្មា ។
នៅក្រោមអំណាចព្រះឥន្ទ្រា
ឯរោងសភាតារវតិង្សា ។
ជុំដោយចាតុម្មហារាជិកា
ចំពោះបុត្រាព្រះមាតលី ។
ដើម្បីទស្សនារបាំថ្មី
ព្រះឥន្ទកោសិយត្រាស់ទេសនា ។
ជ្រៅដោយអត្ថន័យច្រើនប្រការ
បំណងប្រាថ្នាគាល់ព្រះពុទ្ធ ។
ចម្រៀងតណ្ហាជម្រៅមុត
ដែលគន្ធព្វបុត្តបានច្រៀងហើយ ។

នាងបានព្រមព្រៀងនឹងបិតា	រៀបចំស្នេហាមិនកន្តើយ
រកគូប្រាកដពិតឃើញហើយ	មាតលីបុត្តអើយលាហើយណា ។
បញ្ចសិខៈគន្ធាបុត្ត	ត្រេកអររំជុតបានវច្ឆសា
ពន្លឺកាយនាងដូចសុរិយា	គាល់ព្រះសាស្តាស្តាប់ព្រះធម៌ ។
កាលនោះព្រះឥន្ទស្តេចយាងមក	គាល់ព្រះមានជោគជាបន្ត
សាកសួរបញ្ហាផ្លូវព្រះធម៌	ទេវតាកុះករបានអមតៈ ។
កំណាព្យចងចារសូមបញ្ចប់	បុគ្គលមានភ័ព្វឃើញប្រថក្ស
រួចផុតចាកទុក្ខដល់អមតៈ	ផ្លូវអរិយមគ្គប្រសើរហោង ។

សូមអនុមោទនាធម្មយាត្រានៅកាន់ជំនពុទ្ធសត្វិ !

ភ្នំពេញថ្ងៃ ១៥ កើត ខែមាយ ព.ស. ២៥៥៤

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំធាត ប៊ុត សាវណ្ណ

គេងព្រះកុដ្ឋ

ព្រះសុរិយារុងរឿងពេលថ្ងៃ ចន្ទពេញបូណ៌មីរុងរឿងពេលយប់
អង្គក្សត្រទ្រង់ត្រឿងរុងរឿងនរម្នី អ្នកចូលឈានគ្រប់រុងរឿងសាស្តា ។
ព្រះពុទ្ធរុងរឿងដោយគេដះបុណ្យ គេដះនៃគុណគេដះសីលា
គេដះព្រះធម៌គេដះបញ្ញា រុងរឿងអស្ចារ្យទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ។

ដោយ ឆ. ស. វ.

ផ្សារពុទ្ធសាសនា ភ្នំពេញ (ក្រុម)
MAG PHON (PUY) PRINTING HOUSE

Tel: 077 777 861 / 085 8883 508 / 023 63 60 524

E-mail: phonmao@yahoo.com / Website: www.phonmao.com

Address: #141, St. 110, Sangkat Wat Phnom, Khao Dana Pean, Panom Peab.